

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

18 MAART 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	453
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	454
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	458
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	465
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	471
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	480
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	482
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	485
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	492
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	492
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	493
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	494
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	496
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	498
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	499
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	499
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	500
REGISTER	501

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 51
van 5 maart 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Gemeenschapssteun voor lokale projecten

Naar aanleiding van mijn interpellatie van 18 oktober 1994 verklaarde de minister-president dat de Vlaamse Gemeenschap bereid was om lokale initiatieven in Voeren te ondersteunen, bijvoorbeeld in het kader van de versterking van de lokale welzijnsvoorzieningen, de uitbouw van de kinderopvang of de toeristische promotie (Handelingen Nr. 1 van 18 oktober 1994, blz. 19-25).

Welke projecten heeft de Vlaamse Gemeenschap in dit verband sedertdien ondersteund ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid meedelen dat de Vlaamse overheid diverse lokale initiatieven nam of verder steunde, zoals dit ook reeds in het verleden gebeurde.

Zo worden onder meer activiteiten gesteund inzake thuiszorg, kinderopvang, Kind en Gezin en inzake toeristische promotie. Er is de financiële ondersteuning van de VZW Voeren 2000, die de werking organiseert van het Vlaams Diensten- en Informatiecentrum, de subsidiëring aan de Vlaamse jeugdverenigingen binnen het jeugdwerkbeleidsplan, de verdere uitbouw van de culturele infrastructuurwerken en de personeelsformatie, de planning en het akkoord inzake financiering van de bouw van een nieuwe Vlaamse bibliotheek en de gevraagde aanleg van een fietspad langs de gewestweg in Moelingen.

In de sector Huisvesting keurde de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij het project goed voor de bouw van elf appartementen en drie woningen in Sint-Martens-Voeren.

De Vlaamse regering keurde op 22 november 1995 ook een gedeeltelijke wijziging goed van het gewestplan. Hierin werden diverse voorstellen van de Vlaamse Voerenaars opgenomen.

Over de specifieke materies komt het volgens een vaste regel aan de functioneel bevoegde Vlaamse minister toe om meer concrete toelichting te verstrekken. Ik

beperk mij dan ook tot de sectoren die tot mijn bevoegdheidspakket behoren.

1. Toeristische promotie

Zoals in het verleden kan de VZW De Voerstreek verder financiële steun genieten voor de huur van het VVV-lokaal.

Er wordt onderzocht hoe het personeelsprobleem kan worden opgelost.

Ik kan het Vlaams parlementslid ook nog meedelen dat er bij de gewestplanherziening bijkomende recreatieve zones werden ingesteld of bestaande zones werden uitgebreid. Het betreft hier meer bepaald een zone voor recreatieve plaatselijke sportinfrastructuur ('s Gravenvoeren), de aanpassing van de recreatieve zone in Sint-Martens-Voeren (wijk Berg), de aanpassing van de verblijfsrecreatieve zone in Leuven om het mogelijk te maken in orde te zijn met het decreet op de openluchtrecreatieve verblijven, en de omzetting in recreatiezone van het gebied rond het Kasteel De Draeck (eigendom van de Vlaamse Gemeenschap), in erfpacht gegeven voor hotel-restaurantaccommodatie.

2. Vlaams Diensten- en Ombudscentrum Voeren 2000

De VZW Voeren 2000 kan beschikken over eenjarige subsidie van 5.000.000 frank. Daarmee organiseert ze de werking van het Vlaams Diensten- en Informatiecentrum. Dit centrum heeft, naast een neutrale dienstverleningsopdracht, ook de opdracht de Voerenaars zo ruim mogelijk te informeren over de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Gewest en de provinciale overheid. Nuttige informatie vanwege de overheid wordt door dit centrum geregeld huis aan huis verspreid. De eerste resultaten en berichten die ons daarover bereiken zijn zeer positief te noemen.

Het centrum heeft ook als taak plaatselijke studieopdrachten uit te voeren of te steunen. De VZW heeft één voltijdse ombudsman-secretaris en één halftijdse bediende in dienst.

Vraag nr. 53
van 6 maart 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Casa Chile-project Valparaiso – Stand van zaken

Er worden vragen gesteld in de sector in verband met inefficiënt gebruik van geld van ontwikkelingssamenwerking, met name met betrekking tot de fondsen voor de bouw en het functioneren van een technische school voor kinderen van vooral uit België teruggekeerde Chileense vluchtelingen in Valparaiso (Chili). Het project werd toegekend aan de organisatie Casa Chile.

Gezien de schandaalsfeer rond de federale ontwikkelingssamenwerking, is het aangewezen hier tijdig in te grijpen, mocht dat nodig zijn.

Kan de minister-president een stand van zaken geven in verband met het bovengenoemde project ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap is niet betrokken bij het project "technische school" bedoeld door het Vlaams parlements lid.

De Vlaamse Gemeenschap heeft wel met de VZW Casa Chile een overeenkomst inzake opvang van gehandicapten. Deze overeenkomst werd één jaar geleden afgesloten en onlangs verlengd voor drie jaar. Zij heeft tot doel via vormings- en bijscholingsprogramma's in Vlaanderen en/of door Vlaamse experts een integrale en gemeenschapsgerichte aanpak op te zetten van de zorg voor personen met een handicap in Valparaiso (sector van Playa Ancha).

Deze aanpak steunt op een gedifferentieerde, interdisciplinaire diagnose en behandeling, zodat de gehandicapte mens als gelijkwaardig persoon met eigen mogelijkheden en eigen beperkingen tot zijn recht kan komen, zo dicht mogelijk bij de eigen leefgemeenschap met het oog op zijn integratie in het sociaal leven en in de produktiewereld. Deze aanpak moet zich ontwikkelen dankzij systeemgerichte samenwerkingsverbanden tussen verschillende partijen die aanwezig zijn op het terrein of die diensten kunnen verlenen aan personen van Playa Ancha met een handicap. Elke bijscholing moet een multiplicator-effect hebben en een samenwerkingsverband tussen instellingen, verenigingen en volkswijken bevorderen. Het is zeer belangrijk dat het departement Kinesitherapie van de universiteit van Playa Ancha en de dienst Kinesitherapie van het hospitaal Van Buren zich engageren om stages van studenten te begeleiden en een deel van hun stagepraktijk wekelijks in de sloppenwijken te laten plaatsvinden.

Vraag nr. 55
van 12 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Randkrant Vlaams-Brabant – Regeringsinitiatieven

De provincie Vlaams-Brabant plant de uitgave van een Randkrant.

Deze krant zal een tegengewicht moeten vormen tegenover het initiatief Carrefour, dat reeds veelvuldig aanleiding gaf tot interpellaties en vragen.

De door de Vlaamse regering bestelde studie van de vzw Mens en Ruimte (De Vlaamse Rand rond Brussel : Bouwstenen voor een Strategisch plan) geeft dit ook aan.

Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering ter zake reeds genomen ?

Is er ter zake al contact opgenomen met de provincie Vlaams-Brabant ?

Antwoord

De uitgave van een Randkrant is één van de mogelijke initiatieven in het kader van het globaal actieplan voor de Vlaamse rand.

Met de provincie Brabant wordt momenteel overlegd om ter zake een gemeenschappelijk initiatief te nemen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 92
van 5 maart 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Diploma landmeter – Centrale examencommissie

Op 13 juli 1994 werden de examens voor landmeter voor de centrale examencommissie afgeschaft.

Het Arbitragehof zou in zijn vonnis van 21 december 1995 het betrokken decreet onwettig hebben verklaard.

Graag vernam ik welke gevolgen dit vonnis ter zake heeft en hoe die zijn opgevangen.

Antwoord

Het arrest van het Arbitragehof nr. 88/95 van 21 december 1995 vernietigt artikel 353, 1° tot en met 9°, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap. Deze besluiten regelen onder meer aspecten van de toegang tot en de uitoefening van het beroep van landmeter, meetkundige-schatter van onroerende goederen of mijnmeter. Overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, laatste lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoren de vestigingsvoorwaarden en de uitoefeningsvoorwaarden van het beroep tot de bevoegdheid van de federale regering. Deze bepaling bekrachtigt een exclusieve federale bevoegdheid inzake de toegang tot een beroep. Wat de organisatie van het onderwijs betreft, is de Vlaamse Gemeenschap integraal bevoegd.

Het arrest van het Arbitragehof legt geen verplichting op om de centrale examencommissie voor meetkundige-schatter van onroerende goederen opnieuw te organiseren. De centrale examencommissie voor meetkundige-schatter van onroerende goederen wordt met ingang van het burgerlijk jaar 1996 niet meer georganiseerd. Een mogelijkheid om het diploma te behalen, is het volgen van de optie Landmeten in de opleiding Bouwkunde binnen het studiegebied Industriële Wetenschappen.

Vraag nr. 93
van 6 maart 1996
van de heer HERMAN LAUWERS

Provincies-schuldeisers – Betaling

Het is bekend dat de federale overheid een laattijdige betaler is tegenover zijn schuldeisers. De Vlaamse Gemeenschap lijkt echter dezelfde eigenschap te vertonen.

Zo blijkt uit een status questionis van de provinciale rekenplichtige van Antwerpen op 1 oktober 1995, dat de provincie voor de buitengewone dienst 1994 onder meer nog recht heeft op 41 miljoen van de DIGO

(Dienst voor Infrastructuurwerken Gesubsidieerd Onderwijs). De Vlaamse Gemeenschap is de grootste schuldenaar van de provincie.

Uiteraard heeft dit tot gevolg dat de provincie fungeert als prefinancier, waarvoor zichzelf leningen dient aan te gaan en zonder dat zij aan de Vlaamse Gemeenschap verwijlntresten kan aanrekenen. Deze situatie zal voor de andere provincies wellicht gelijkaardig zijn.

Welke mechanismen en procedures zijn oorzaak van deze laattijdige betalingen ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om hierin verbetering te brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag kan ik meedelen dat voor de provincie Antwerpen volgende dossiers gekend zijn bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

1. Dossiernr.. O.A.5.3.

Provinciaal Instituut voor Technisch Onderwijs
Laageind 19
2940 Stabroek

Hiervoor werd door de raad van bestuur van de DIGO in zitting van 8 juli 1992, 12 februari 1993 en 11 februari 1994 een totale subsidie goedgekeurd van 62.055.000 frank.

Er werden 7 loten aanbesteed, waarvoor een totale subsidie werd toegekend van 55.148.137 frank.

Volgende facturen werden ingediend en betaald :

Lot 1 – ruwbouw

aanbesteding goedgekeurd op 22 februari 1993
toegekende subsidie t.b.v. 6.564.680 frank

nr. vorderingsstaat	ontvangen op	betaald op
1	8 juli 1993	28 juli 1993
2, 3, 4 en 5	5 oktober 1993	27 oktober 1993
6 en 7	20 december 1993	18 januari 1994
8, 9 en 10	14 juni 1994	27 juni 1994

Er werd in totaal 5.983.000 frank betaald aan subsidie. Sindsdien heeft de DIGO geen aanvragen tot verdere betaling meer ontvangen.

Lot 2 – sanitair

nr. vorderingsstaat	ontvangen op	betaald op
1	8 juli 1993	28 juli 1993
eindafrekening	ontvangen op	betaald op
	10 januari 1994	27 januari 1994

Er werd in totaal 627.851 frank betaald aan subsidie en er zijn uiteraard geen verdere betalingen meer uit te voeren.

Lot 3 – omgevingswerken

nr. vorderingsstaat	ontvangen op	betaald op
1 en 2	8 juli 1993	28 juli 1993
3, 4 en 5	5 oktober 1993	28 oktober 1993
eindafrekening	ontvangen op	betaald op
	12 januari 1994	18 januari 1994

Er werd in totaal 3.124.888 frank betaald aan subsidie en er zijn uiteraard geen verdere betalingen meer uit te voeren.

Lot 4 – nieuwbouw werkplaatsen

Aanbesteding goedgekeurd op 21 december 1993
toegekende subsidie t.b.v. 17.624.642 frank

nr. vorderingsstaat	ontvangen op	betaald op
1, 2, 3 en 4	8 september 1994	26 september 1994

Lot 5

Aanbesteding goedgekeurd op 21 december 1994
Goedgekeurde subsidie t.b.v. 3.485.256 frank

Lot 6

Aanbesteding goedgekeurd op 21 december 1994
Goedgekeurde subsidie t.b.v. 20.803.366 frank

Lot 7

Aanbesteding goedgekeurd op 25 januari 1995
Goedgekeurde subsidie t.b.v. 2.917.454 frank

Voor deze drie loten zijn er nog geen aanvragen tot betalingen bij de DIGO toegekomen.

Algemeen totaal

Voor alle loten samen werd er 13.704.739 frank betaald zodat er theoretisch nog 48.345.261 frank aan subsidie is te ontvangen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de laatste factuur werd ingediend op 8 september 1994 en reeds werd betaald op 26 september 1994, of 18 dagen na indiening bij de DIGO.

Er kan hier dan ook geen sprake zijn van enige laattijdigheid.

Wel is het uiterst verwonderlijk dat, ondanks het grote saldo, de provincie sindsdien geen verzoek meer heeft ingediend voor verdere betaling.

2. Dossiernr.. O.A.28.3

Provinciaal Instituut voor Technisch Onderwijs
Laageind 19
2940 Stabroek

Hiervoor werd door de raad van bestuur in zitting van 11 februari 1994 een subsidie toegekend van 35 %

t.b.v. 22.018.000 frank. Op 9 februari 1996 besliste de raad van bestuur het percentage van 35 % te wijzigen in 60 %, doch met behoud van het oorspronkelijk subsidiebedrag van 22.018.000 frank.

Voor dit dossier werd een ontwerp ingediend, waarvoor op 7 december 1995 door de DIGO bijkomende uitleg en ontbrekende stukken werden gevraagd.

Die werden, ondanks telefonisch aandringen, tot op heden niet ingediend.

Uiteraard is de opmerking van laattijdige betaling voor dit dossier niet relevant.

3. Dossiernr.. O.A.204.3

Provinciaal Technisch Instituut Sint-Godelieve
Brialmontlei 45
2000 Antwerpen

Hiervoor werd door de raad van bestuur in zitting van 13 december 1993 een subsidie toegekend van 35 % t.b.v. 50.648.156 frank.

Voor dit dossier werd nog geen ontwerp ingediend en is de opmerking van laattijdige betaling eveneens niet van toepassing.

Uit de voormelde gegevens blijkt derhalve dat de provincie theoretisch, mits indiening van de facturen, nog recht heeft op een belangrijke subsidie, doch dat er geen sprake kan zijn van prefinanciering, het aangaan van leningen, het betalen van verwijlntresten ingevolge laattijdige betalingen van de DIGO.

Deze hierboven aangehaalde situatie is inderdaad voor de andere provincies gelijkaardig.

Er dienen dan ook geen maatregelen te worden genomen om de nu reeds supersnelle betalingen door de DIGO te verbeteren.

Vraag nr. 94 **van 7 maart 1996** **van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Universiteit Gent – Aanstelling opdrachthouders

Het decreet van 26 juni 1991 voorzag voor de Universiteit Gent in een co-management van twee beheerders en drie opdrachthouders die het directiecomité zouden vormen. Dit directiecomité moest, onder de leiding van de rector en de vice-rector, het dagelijks beheer van de universiteit op administratief, technisch en financieel vlak uitvoeren en de werking van de administratieve diensten coördineren.

Werden deze drie opdrachthouders reeds door de Universiteit Gent aangesteld ?

Antwoord

Door de Universiteit Gent, die ter zake autonoom handelt, wordt mij gemeld dat het universiteitsbestuur het tot op heden niet opportuun heeft geacht om de drie betrekkingen, decretaal opgenomen in de personeelsformatie, vacant te verklaren.

Het universiteitsbestuur motiveert dit door te verwijzen

naar het herstructureringsplan, waaraan de instelling nog steeds is onderworpen, en dat verplicht tot vervroegde oppensioenstelling (60-jarige leeftijd) van administratief en technisch personeel. In die context acht het bestuur het contradictorisch genoemde betrekkingen vacant te verklaren. Gesteld wordt dat pas recentelijk "met mondjesmaat" opnieuw administratief en technisch personeel kan worden aangeworven. De universiteit geeft daarbij de voorkeur aan de invulling van een aantal noodzakelijke ambten binnen de rectorale administratieve diensten. Ook in de facultaire diensten en vakgroepen zijn luidens het bestuur enkele noodzakelijke vervangingen nodig, wat pas nu budgettair mogelijk wordt.

Vraag nr. 95 **van 7 maart 1996** **van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Onderwijs Brusselse randgemeenten – Inschrijvingsregeling en niveau

Er zijn blijkbaar meer en meer klachten over het onderwijsniveau in de Nederlandstalige scholen in de faciliteitengemeenten. Oorzaak is, naar verluidt, de aanwezigheid van kinderen uit eentalig Franstalige gezinnen, of uit taalgemengde gezinnen.

Volgens de huidige wetgeving mogen de Franstalige scholen in de gemeenten met bijzonder taalstatuut inderdaad enkel kinderen uit gelijkaardige gemeenten inschrijven. Franstaligen uit gemeenten zonder faciliteiten, of uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, mogen hun kinderen alleen in de Nederlandstalige scholen van de faciliteitengemeenten inschrijven.

Daarnaast wordt er ook geklaagd over het taalondericht in deze scholen.

1. Hoe is de opsplitsing in de Vlaamse en de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten naargelang de taal van het gezin (Nederlandstalig, Franstalig, andere talen of taalgemengd) ?
2. Uit welke gemeenten zijn de kinderen in de Vlaamse scholen van de zes randgemeenten afkomstig ?
3. Hoe staat de minister tegenover een wijziging van de wetgeving om de Franstalige scholen in de zes faciliteitengemeenten open te stellen voor alle kinderen, zonder onderscheid van woonplaats ?
4. Wordt eraan gedacht de taallessen door "native speakers" te laten geven ?
5. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze toestand te verbeteren ?

Antwoord

Mijn departement beschikt niet over gegevens in verband met de taal van het gezin in de Nederlands- en Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten, noch in verband met de gemeenten waaruit de kinderen in de Vlaamse scholen van de zes randgemeenten afkomstig zijn. Deze gegevens kunnen eventueel opgevraagd worden bij de scholen.

Het openstellen van de Franstalige scholen in de zes faciliteitengemeenten voor alle kinderen zou een aanpassing van de bestaande wetgeving inhouden en dit is volgens artikel 129 § 2 van de grondwet een federale materie. Bovendien werden in deze gemeenten taalfaciliteiten tevens ingevoerd om de integratie van de Franstalige plaatselijke bevolking binnen een Nederlandstalige gemeente te bevorderen. Alle kinderen, ook uit andere gemeenten, toelaten tot deze Franstalige scholen komt zeker niet tegemoet aan deze doelstelling en zou zeker de (wil tot) integratie niet ten goede komen.

Nu reeds kunnen "native speakers" taallessen geven, als ze beschikken over de nodige bekwaamheidsbewijzen en voldoen aan de vereisten zoals bepaald in de artikelen 13 en volgende van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs.

Scholen kunnen reeds gebruik maken van een aantal maatregelen om tegemoet te komen aan de noden van kinderen uit eentalig Franstalige gezinnen of uit taalgemengde gezinnen namelijk :

1. voor alle allochtone leerlingen kunnen onder bepaalde voorwaarden extra lestijden worden toegekend. Alhoewel deze lestijden uitsluitend worden berekend op grond van het aantal allochtone leerlingen, kunnen bij de aanwending ervan ook de anderstalige Belgische kinderen worden betrokken.
2. Via de projecten "zorgverbreding" kunnen aan scholen extra lestijden worden toegekend ten behoeve van kinderen met ontwikkelings- en leerproblemen. Het spreekt vanzelf dat leerlingen die het Nederlands nauwelijks of niet beheersen ipso facto tot de doelgroep behoren waarvoor deze extra lestijden bestemd zijn.

Vraag nr. 96
van 7 maart 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Onderwijsprojecten met buurlanden – Concretisering

Via de pers vernamen we dat de ter zake bevoegde ministers op 23 januari jongstleden hebben afgesproken dat Nederland, Vlaanderen, de Duitse deelstaten Nedersaksen, Noordrijn-Westfalen en Bremen, samenwerkingsprojecten gaan ondersteunen op het gebied van onderwijs en onderzoek.

1. Wat is er afgesproken om die samenwerking concreet gestalte te geven ?
2. Welke financiële middelen zijn hiervoor uitgetrokken vanuit Vlaanderen, vanuit Nederland en vanuit Duitsland ?
3. Hoe worden de betrokken scholen en instellingen op de hoogte gebracht van de samenwerkingsmogelijkheden ?

Antwoord

1. Op 3 juni 1995 is voor Bremen, Nedersaksen, Noordrijn-Westfalen, Nederland en Vlaanderen afgesproken de samenwerking te versterken op het gebied van het hoger onderwijs en wetenschappelijk

onderzoek om het bestaande onderwijs- en onderzoekspotentieel zo goed mogelijk te benutten.

Om deze samenwerking meer gestalte te geven en te concretiseren hebben de vijf partners afgesproken een actieprogramma op te zetten. Het is duidelijk dat de realisatie van de doelstellingen van dit actieprogramma, slechts stapsgewijs kan gebeuren. Samenwerking groeit op basis van wederzijds vertrouwen.

Van de vele acties die de partners voor ogen hebben, willen zij in de nabije toekomst het volgende verwezenlijken :

- vergaren van informatie over de wederzijdse systemen van hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek om een inzicht te krijgen in de gelijkwaardigheid van de kwalificaties, studieduur en studielast ;
- onderzoek naar de financiering van het hoger onderwijs in relatie tot de instellingsautonomie ;
- de toegang tot elkaars onderwijssystemen met de nadruk op de overgang van secundair naar hoger onderwijs ;
- kwaliteitszorg : het gebruik van kengetallen en indicatoren en de vorming van evaluatieprocedures.

Tegen het einde van dit academiejaar komt er een brochure op de markt met informatie over elkaars onderwijssysteem. Het innoverende van de brochure bestaat hierin dat het studieaanbod van de vijf partners in één matrix is voorgesteld. Daarnaast wordt er nog voldoende aandacht besteed aan de wederzijdse erkenning van academische titels en aan de grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden.

Begin juni komt op een tweedaags seminarie de overgang van secundair naar hoger onderwijs en aanverwante kwesties zoals de mobiliteit, aan bod. Ter voorbereiding van dit seminarie wordt hierover een wetenschappelijk rapport opgesteld. De bedoeling van het seminarie is te komen tot het formuleren van beleidsadviezen betreffende de mobiliteitsproblematiek.

Betreffende de actiepunten financiering en kwaliteitszorg loopt een vergelijkend onderzoek, waarvan de resultaten later in een seminarie zullen worden voorgesteld.

2. Het geven van rechtstreekse financiële steun is nog in beraad. De vijf ministers willen een raamwerk schetsen, waarbinnen de instellingen van hoger onderwijs en onderzoek de mogelijkheid moeten hebben om de grensoverschrijdende samenwerking gestalte te geven, te verdiepen en te intensiveren.
3. Aan alle instellingen van hoger onderwijs, onderzoeksinstituten en studentenorganisaties uit het "grensland" is de intentieverklaring betreffende de grensoverschrijdende samenwerking rondgestuurd. Hierop hebben reeds een tiental instellingen uit Vlaanderen gereageerd.

Alle geïnteresseerde instellingen zullen in de grenslanden-studiegids voldoende informatie vinden over de nu reeds lopende samenwerkingsverbanden tussen de instellingen. Van de instellingen die zich actief met de samenwerking in de grenslanden bezig houden, zullen de contacten en de activiteiten worden beschreven. Deze studiegids zal de instellingen die met een zekere "schroom" aan grensoverschrijdende samenwerking willen beginnen, op weg zetten naar een nauwere en intensieve samenwerking met de "buren".

Vraag nr. 97
van 14 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Contractuelen – Langdurige afwezigheid wegens ziekte

Frequent of langdurig afwezige contractuelen blijken – door afwezigheid van duidelijke instructies of van een reglement ter zake – ongelijk te worden behandeld.

Is het juist dat er bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen algemeen en uniform ontslagbeleid is met betrekking tot wegens ziekte langdurig afwezig contractuelen ?

Welke initiatieven heeft de minister ter zake reeds genomen ?

Antwoord

Het ontslaan van contractuele personeelsleden die frequent of langdurig wegens ziekte van het werk afwezig zijn, is een aangelegenheid die op grond van het artikel XIV 41 van het Vlaams Personeelsstatuut (1) behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de secretarissen-generaal van elk departement.

Persoonlijk lijkt mij het voeren van een algemeen beleid waarbij automatisch ontslag wordt gegeven wanneer de afwezigheid wegens ziekte een bepaalde termijn of frequentie overschrijdt, onbillijk.

Beter is dat voor elk individueel personeelslid wordt nagegaan of de arbeidsongeschiktheid al dan niet een definitief karakter heeft en of het nog in staat is de overeengekomen arbeid geheel of gedeeltelijk te verrichten.

Op basis van deze criteria moet dan geval per geval worden geoordeeld of een ontslag van het langdurig of frequent wegens ziekte afwezig personeelslid al dan niet nodig is.

Ik zie dan ook geen enkele reden om instructies uit te vaardigen op grond waarvan een veralgemeend en uniform ontslagbeleid wordt in de hand gewerkt.

(1) Besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 76
van 5 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Aquafin – Financiële verslagen

Het blijkt dat de NV Aquafin haar financiële verslagen over de jaren 1991-1993 laattijdig aan het Vlaams Gewest heeft overgelegd.

Het Vlaams Gewest heeft deze verslagen noch tijdig goedgekeurd, noch voorgelegd aan de expertise en het advies van een college van drie deskundigen.

1. Werd in 1994 het financieel verslag van de NV Aquafin tijdig ingediend ?
2. Werd dit verslag tijdig goedgekeurd door het Vlaams Gewest en werd het voorgelegd aan de expertise en het advies van een college van drie deskundigen ?

Antwoord

De financiële verslagen 1991, 1992, 1993 werden respectievelijk op 1 maart 1994, 25 maart 1994 en 27 juni 1994 door Aquafin overgemaakt, telkens vergezeld van het advies van de interne controller.

De bijzonder gevolmachtigde, aangesteld per 1 augustus 1994, heeft met betrekking tot de financiële verslagen 1991-1993 op 8 november 1994 een globaal evaluatieverslag opgesteld, dat aan het Vlaams Parlement werd meegegeed.

Het financieel verslag over 1994 werd door Aquafin voor 1 juni 1994 overgemaakt. De bijzonder gevolmachtigde heeft hierover slechts een voorlopig advies verstrekt, houdende vaststellingen over relevante afwijkingen tussen budget en gerealiseerde bestedingen, analyse van de bestedingen en kostenstructuurvaststelling van de respectievelijke saldi's en betwiste projectkostenvergoedingen, en afstemming van de saldi Aquafin met de saldi op het MINA-fonds. Dit voorlopig advies werd besproken op het budgetoverleg van mei 1995.

Zoals met betrekking tot de financiële verslagen 1991-1993 kon geen definitieve goedkeuring worden verleend aan het financieel verslag 1994. Goedkeuring houdt in dat de facturaties, inclusief de verrekening van het saldodefinitief worden aanvaard, onverminderd latere herzieningen (art. 5 bis 1). Verrekening van de saldi impliceert dat een definitieve afrekening kan worden opgemaakt tot slot van de rekeningen.

Met uitzondering van het financieel verslag 1991 werden in de adviezen over de financiële verslagen 92-94

hangende betwistingen vastgesteld. Deze hangende betwistingen betreffen projectkosten die bij oplevering van projecten niet als redelijke kosten werden aanvaard, en waarover op datum van verslaggeving geen consensus kon worden gevonden. Het betreffen enerzijds principiële betwistingen, anderzijds verworpen investeringskosten : forfaitaire kosten.

De in betwisting gestelde projectkosten kunnen na oplevering nog in onderzoek worden genomen op basis van wederzijdse standpunten en/of aanvullende verantwoordingsstukken.

Vastgesteld wordt dat tot 1994 betwistingen zich opstapelden en jaar op jaar werden overgedragen, zonder dat hierover wederzijdse consensus kon worden gevonden of bij gebrek aan procedure tot definitieve afsluiting kon worden overgegaan. Het niet definitief kunnen afsluiten van deze "contentieux" heeft tot gevolg dat geen definitieve goedkeuring over de financiële verslagen kan worden gegeven.

Aan de bijzonder gevolmachtigde werd, met het oog op het lichten van deze contentieux uit het verleden, opdracht gegeven in een aanvullend advies over de financiële verslagen 91-93 een definitieve afsluiting in consensus op te maken en in het advies over 1994 een voorstel tot consensus uit te werken over de hangende betwistingen 1994.

Op basis hiervan zullen de financiële verslagen voor definitieve goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd, die ze conform art. 5 bis 1 kan goedkeuren, dan wel een beroep kan doen op art. 55.3, zijnde de expertise en het advies van een college van deskundigen.

Vraag nr. 77
van 5 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Aquafin – Diverse kosten

Het blijkt dat, inzake de overeenkomst die het Vlaams Gewest afsloot met de NV Aquafin, geen criteria zijn bepaald voor het gedeelte van de diverse kosten (de "redelijke kosten" in de terminologie van de overeenkomst) die het Vlaams Gewest ten laste kan nemen.

Het ontbreken van een dergelijk toetsingskader maakt elke controle onmogelijk.

Is er ter zake met de NV Aquafin nu een overeenkomst of een consensus ?

Moet de vergoeding van Aquafin zondig niet decretaal worden vastgesteld ?

Antwoord

Artikel 43.1 van de overeenkomst bepaalt dat Aquafin voor het vervullen van haar taken overeenkomstig de overeenkomst, zijnde de totstandkoming en exploitatie van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur, recht heeft op een vergoeding vanwege het Vlaams Gewest die alle gemaakte redelijke kosten moet dekken en, rekening houdende met het genomen risico, een minimum aan-

vaardbaar rendement moet waarborgen voor de aandeelhouders.

Deze vergoeding dekt alle effectief door Aquafin reëel gemaakte redelijke kosten.

De overeenkomst bepaalt de kostenstructuur voor de respectievelijke vergoedingen, maar geeft niet aan op basis van welke criteria redelijke kosten vergoed moeten worden.

Hiervoor werd een specifieke controleopdracht aan de bijzonder gevolmachtigde toegewezen, die op basis van artikel 38 controle uitoefent op alle bestedingen van Aquafin, en op basis van artikel 5bis adviseert over het budget en over het financieel verslag.

In algemene zin wordt redelijkheid van kosten getoetst aan de uitvoering van de overeenkomst (opportuïteitscontrole) enerzijds en aan kostenefficiëntie (doelmatigheidscontrole) anderzijds.

Meer specifiek gebeurt de toetsing en controle per kostensoort.

Aquafin is verplicht de wetgeving inzake overheidsopdrachten conform toe te passen bij de uitvoering van taken onder de overeenkomst (artikel 25). Na de inwerkingtreding van Boek I van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, zal Aquafin deze wetgeving voor de daarin bedoelde opdrachten volledig moeten naleven. Zij is immers opgenomen in de lijst van publiekrechtelijke instellingen vastgesteld bij koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen van diensten. Deze conclusie geldt nu reeds voor de rechtstreeks werkende bepalingen van de EEG-richtlijnen inzake overheidsopdrachten.

Dit betekent dat alle kosten door Aquafin gefactureerd aan derden, en dit zowel met betrekking tot aannemingen als met betrekking tot aankopen, leveringen en diensten, getoetst en gecontroleerd worden op zorgvuldige toepassing van de regelgeving inzake overheidsopdrachten.

De toetsing en controle door de bijzonder gevolmachtigde beoogt de vaststelling van de marktconformiteit van deze kosten.

Door zorgvuldige toepassing van de regelgeving inzake overheidsopdrachten wordt gewaarborgd dat de prijzen van deze leveranciers in een concurrentiële omgeving tot stand komen. Met andere woorden : de redelijkheid van deze kosten wordt getoetst aan marktconformiteit.

Voor de personeelskosten – niet-personeelskosten (diverse kosten) wordt een toetsingskader ontwikkeld. Met dit toetsingskader dient de produktiviteitsontwikkeling te worden getoetst, waardoor de redelijkheid van deze kostensoorten kan worden bepaald op basis van input-output ratio's (produktiviteitscoëfficiënten). Redelijkheid wordt hier benaderd als kostenefficiënt.

De ontwikkeling van dit toetsingskader vereist als voorafgaandelijke voorwaarde dat Aquafin een analytisch kostencontrole- en kostenbeheersingssysteem implementeert op basis van kostensoorten/kostenplaatzen/kostendragers, op basis waarvan kan worden over-

gegaan tot een budgettering van standaardkosten. Standaardkosten zijn kosten gebaseerd op standaarden (performanties). Hierdoor kunnen afwijkingen op standaardkosten worden beoordeeld als onvermijdbare kosten of verspillingen (inefficiënties).

Mede op vraag van de bijzonder gevolmachtigde wordt een dergelijk kostencalculatiesysteem ontwikkeld.

Het toetsingskader dat door de bijzonder gevolmachtigde wordt ontwikkeld op basis van dit kostencalculatiesysteem beoogt een regulerende toetsing op kostenefficiëntie.

De principes zijn de volgende.

Als referentie (Z) worden de feitelijke kosten van het voorgaande jaar genomen, gecorrigeerd op basis van een verschillenanalyse budget (standaard) – feitelijke kosten.

Deze kostensoorten worden voor investeringsafdelingen, exploitatiezones en hoofdkantoor gehergroepeerd naar directe kosten, indirecte kosten, algemene kosten (overhead), structurele kosten.

Op deze kostenhergroeperingen worden coëfficiënten toegepast volgens volgende formule :

$$Z + INF \pm Q - X$$

waarbij

Z = referentiekosten jaar n-1

INF = indexcoëfficiënten

Q = ontwikkeling van de output $-(\pm)$ of performantieratio's

- X = produktiviteitscoëfficiënt

X is een regulerende factor en kapt als het ware de groei van de kosten af tot een redelijk niveau van kostenefficiëntie.

Dit toetsingskader voor de diverse kosten zal in de loop van 1996 voldoende uitgetekend zijn, zodat de redelijkheid van deze kosten op basis hiervan in het advies over het financieel verslag 96 kan worden getoetst.

Voor 1995 zal de redelijkheid van de diverse kosten worden getoetst op een meer algemeen beoordelingskader, zijnde een opportuniteitsbeoordeling volgens de uitvoering van de overeenkomst en een doelmatigheidsbeoordeling, een globale beoordeling van kostenefficiëntie.

Over het bovengenoemde toetsingskader wordt weliswaar overlegd, maar het is evident dat de beoordeling van de redelijkheid van deze kosten onafhankelijk en autonoom gebeurt door de bijzonder gevolmachtigde.

Het decretaal vastleggen van de vergoedingen is niet aangewezen. De overeenkomst bepaalt de vergoedingsstructuur en de voorwaarden en modaliteiten van toekenning van deze vergoedingen, evenals de controle hierop.

Een decretaal vastgelegde vergoeding nodigt immers uit tot kostenconsumptie, omdat elke incentive tot kostenefficiëntie ontbreekt.

Vraag nr. 78

van 5 maart 1996

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Tankstation Mechelsesteenweg Willebroek – Milieuvergunning

In een woongebied met landelijk karakter, aan de Mechelsesteenweg in Willebroek, zou er een tankstation worden gevestigd met een opslagmogelijkheid voor 90.000 liter brandstof en met 16 verdeelpompen.

Er zijn heel wat bezwaren bij de omwonenden. Zo is er de verkeershinder, met het gevaar voor de zwakke weggebruikers ; er is de milieuhinder met het gevaar voor het grondwater, door lozing in de gracht of door mogelijk lekkende tanks ; er is de reukhinder, het brand- en ontploffingsgevaar en ten slotte de ongepaste aanwezigheid van een dergelijk tankstation in de buurt van een woonzone.

1. Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het dossier tot op heden ?
2. Er werden door omwonenden heel wat bezwaren naar voor gebracht. Wat is de reactie van de minister daarop ?
3. Er zijn reeds 8 tankstations op een traject van 7 km tussen de brug van Willebroek en de E19. Is dit nog niet voldoende ? Past zo'n bijkomend tankstation in de buurt van een woonzone in het beleid van de minister ?

Antwoord

1. De bestendige deputatie van Antwerpen heeft op 9 november 1995 vergunning verleend aan de NV ESSO om een tankstation te exploiteren gelegen te 2830 Willebroek, Mechelsesteenweg 565, omvattende de opslag van 65.000 liter benzine, 25.000 liter diesel, 4 brandstofpompen en het lozen van normaal huisafvalwater in riolering voor een termijn die eindigt op 9 november 2015.

Tegen dit vergunningsbesluit werd beroep ingediend door omwonenden. Bij ministerieel besluit van 19 maart 1996 heb ik het besluit van de bestendige deputatie bevestigd.

Op 17 januari 1996 heeft de exploitant nog melding gemaakt van een kleine uitbreiding met een transformator van 250 kVA, in het kader van art. 5 van het Vlarem.

2. In voornoemd ministerieel besluit van 19 maart 1996 worden de bezwaren van de omwonenden zeer grondig besproken. Uit de gevoerde onderzoeken is echter gebleken dat deze bezwaren kunnen weerlegd worden.
3. De overige tankstations in de omgeving hebben geen enkele materiële of operationele samenhang met de onderhavige inrichting, zodat die als een afzonderlijke milieutechnische eenheid moet beschouwd en beoordeeld worden.

Een eventuele verzuimingsgraad op het vlak van verkooppunten voor motorbrandstoffen is een economisch gegeven en valt als dusdanig buiten het bestek van de regelgeving inzake milieuvergunningen.

Vraag nr. 79
van 6 maart 1996
van de heer ANDRE DENYS

Pluimveemest – Afzetgebieden

De meeste Vlaamse pluimveebedrijven zijn in het nabije verleden overgeschakeld op droge pluimveemest, omdat dit de beste toekomstperspectieven bood voor mestafzet.

Veel bedrijven komen echter steeds meer in de problemen omdat uitvoer naar Wallonië en Frankrijk onmogelijk is geworden. Nederlandse bedrijven daarentegen kunnen wel nog uitvoeren naar Wallonië.

1. Wat heeft de minister ondernomen om deze concurrentievervalsing tegenover de Nederlandse bedrijven ongedaan te maken ?
2. Werd in het verleden op ministerieel niveau hieromtrent onderhandeld met de Franse of Waalse overheden, of wordt dergelijk overleg binnenkort gehouden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Zoals het Vlaams parlementslid terecht opmerkt, werd er in de loop van het voorbije jaar inderdaad méér mest in Wallonië ingevoerd vanuit Nederland dan vanuit Vlaanderen ; althans indien men de verhandelde mesthoeveelheden uitdrukt in kg P₂O₅.

Op 4 maart jongstleden heeft mijn kabinet daarover een overleg gehad met de kabinetten van de Vlaamse minister van Landbouw en de Waalse minister bevoegd voor Landbouw en Leefmilieu. Gelet op het feit dat Wallonië dierlijke mest als een afvalstof beschouwt, gebeurde dit overleg in het kader van het interregionaal afvalstoffenakkoord. In dit ontwerpakkoord wordt gestipuleerd dat de Belgische regio's inzake afvaluitwisselingen voorrang hebben op het buitenland ; wat de mestexport naar Wallonië betreft betekent dit dat, zodra de onderhandelingen zullen afgerond zijn, de Waalse overheid zich ertoe verbindt om – voor zover de Waalse plaatsingsruimte niet wordt overschreden – mestverhandelingen met Vlaanderen voorrang te geven op die met het buitenland.

Bij het overschrijden van de landgrens moet men rekening houden met de Europese regelgeving, en in het bijzonder met de zogenaamde "transportverordening" (verordening EEG Nr. 259/93). In Frankrijk zijn de departementen belast met de uitvoering van deze verordening. In toepassing van de verordening kunnen de departementen de invoer van dierlijke mest toestaan, aan voorwaarden verbinden of weigeren.

In de loop van het voorbije jaar heeft de Mestbank in samenwerking met het provinciebestuur van West-Vlaanderen meermaals gesprekken aangeknoopt met de departementen die het dichtst bij Vlaanderen gelegen zijn. Bij die gelegenheid werd van Vlaamse kant het wederzijds belang benadrukt van oordeelkundige mestuitwisselingen. Dankzij deze gesprekken is er meer duidelijkheid gekomen inzake de voorwaarden voor export. Anderzijds is gebleken dat de Franse bevoegde autoriteiten zeer strenge sanitaire en milieukundige garanties eisen en daar onder geen beding van willen afzien.

Vraag nr. 80
van 6 maart 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Aankoopbeleid kustduinen – Verwervingsplan

Op vraag nr. 140 van 17 maart 1995 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 april 1995, blz. 621-622), antwoordde de toenmalige minister van Leefmilieu dat de afdeling Natuur van Aminal een verwervingsplan voor de kustduinen en aangrenzende gebieden zou uitwerken. Dit zou, voor alle door de gewestplannen vastgelegde groengebieden en in het raam van het duinendecreet beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouw- gebieden en eventueel aanpalende zones, de volgende gegevens bevatten

- de oppervlakte ;
- een kadastrale perceelsgewijze inventaris met opgave van de eigendomstructuur ;
- de prioriteitsgraad van verwerking door de overheid op basis van natuurwetenschappelijke en planologische criteria.

Dit verwervingsplan zou ook voorstellen formuleren inzake organisatorische en financiële middelen die nodig zijn voor een verwerving door de overheid en door particuliere organisaties van de voor het natuurbehoud waardevolle gebieden in de kustduinen en de aangrenzende zones. Het verwervingsplan zou in de loop van 1995 worden opgeleverd.

1. Welke gebieden werden in dit verwervingsplan opgenomen ?
2. Welke financiële middelen worden daarvoor in de loop van de eerstkomende begrotingsjaren uitgetrokken en op welke begrotingsposten ?
3. Op welke wijze is de verdeling van de te verwerven gebieden tussen de overheid en de particuliere organisaties tot stand gekomen ?
4. Welke gebieden rond de IJzermonding in Nieuwpoort en in Lombardsijde-Middelkerke zullen prioritair worden verworven, en voor wanneer is de verwerving ervan gepland ?

Antwoord

Voor een wetenschappelijk verantwoord aankoopbeleid van natuurgebieden langs de kust werd in decem-

ber 1994 met de Groep Toegepaste Ecologie VZW een overeenkomst gesloten. Deze groep zou een studie maken van de verschillende percelen die dringend zouden moeten worden verworven, met bepaling van prioriteiten.

Ten gevolge van technische problemen bij de digitale verwerking van de kadastrale gegevens, werd het verwervingsplan voor de Vlaamse kustduinen door de Groep Toegepaste Ecologie op heden nog niet ingeleverd bij de afdeling Natuur van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer).

Voorlopig kan dan ook nog geen precies antwoord worden gegeven op de vragen. Wel kan ik stellen dat de bescherming, de verwerving en het beheer van de kustduinen een van de voornaamste pijlers vormen van mijn gebiedsgerichte natuurbeleid, zoals trouwens reeds uitdrukkelijk gesteld in mijn beleidsbrief van oktober 1995.

Vraag nr. 81
van 6 maart 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

*EU-steunprogramma milieuvriendelijke landbouw –
Uitwerking*

In het kader van de Interministeriële Conferentie Landbouw, werden tussen de federale en de regionale landbouwministers afspraken gemaakt m.b.t. de federale en regionale invulling van de Europese verordeningen 2092/91 en 2078/92 inzake landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met milieubescherming en natuurbeheer.

Door de Vlaamse departementen Landbouw en Milieu zou onder meer steun worden verleend voor het beheer van kwetsbare gebieden (weiden ...), voor beheer, instandhouding of herstel van botanische waarden, voor beheer van ecologisch waardevolle landschapselementen, voor behoud van bedreigde veeteeltrassen, voor onderhoud van uit productie genomen gronden, enzovoort.

Het steunprogramma dat de Vlaamse regering bij de Europese Unie (EU) heeft ingediend m.b.t. verordening 2078/92 omvat zes fases en acht beheerspakketten, voor een zestal ecologische impulsgebieden en voor andere gebieden, zoals vogelrichtlijnggebieden. De totale vastgelegde steun per jaar gaat van 52,4 miljoen in 1994, tot 208,5 miljoen in 1999. Zowel de ontwerpen van besluit als de typecontracten voor het afsluiten van beheersovereenkomsten, waren reeds klaar.

Toch blijken de modaliteiten voor de steunaanvragen bij de landbouwers niet bekend te zijn, zulks in tegenstelling met het federale niveau. Anderzijds blijken nog steeds een aantal knelpunten inzake samenwerking met de federale regering niet opgelost te zijn.

1. Wat zijn de oorzaken van de vertraging inzake de uitwerking van de EU-steunmaatregelen 2092/91 en 2078/92 ?

2. Waarom wordt slechts in een beperkte invoering van de mogelijke steunregeling inzake bedreigde rassen voorzien ? Welke steunregelingen moeten nog worden uitgewerkt en binnen welke tijdspanne zal dit gebeuren ?

3. Wat zijn eventueel de nog resterende knelpunten tussen het federale en het regionale niveau en binnen welke tijdspanne wordt een oplossing verwacht ?

4. Hoeveel aanvragen werden reeds ingediend en/of uitbetaald, voor welke bedragen en welke projecten of overeenkomsten ?

5. Welke beleidsmaatregelen zijn ter zake getroffen, ook inzake financiële middelen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media .

Antwoord

1. De verordening nr. 2092/91 van de Raad van 24 juni 1991 inzake de biologische produktiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen, is een aangelegenheid die onder de bevoegdheid valt van het federale ministerie van Middenstand en Landbouw.

Deze aangelegenheid werd daar geregeld bij koninklijk besluit van 17 april 1992 en bij ministerieel besluit van 30 maart 1995.

De verordening nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer bevat een federaal en een regionaal luik.

Wat het regionaal luik betreft wordt gewerkt aan het opmaken van een uitvoeringsbesluit met betrekking tot het afsluiten van beheersovereenkomsten. De problematiek rond de wijziging van het mestdecreet en de diverse uitvoeringsbesluiten hebben gezorgd voor enige vertraging in de procedure.

Door een beschikking van de Europese Commissie werd het landbouwmilieuprogramma van België goedgekeurd op 17 november 1994. Hoofdstuk 3 van dit programma heeft betrekking op het Vlaams Gewest.

2. Deze vraag valt onder de bevoegdheid van mijn collega van Economie, KMO, Landbouw en Media.

3. Er zijn geen knelpunten tussen het federale en het regionale niveau. Het door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ingestelde overleg tussen de federale overheid en de Vlaamse regering werd, wat de verordening nr. 2078/92 betreft, afgerond op 7 november 1995.

4. Er werden nog geen aanvragen ingediend.

5. Deze beleidsmaatregel is in voorbereiding.

Vraag nr. 82
van 6 maart 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Adviezen OVAM en VMM – Naleving

Zowel de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) als de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) geven in de belangrijkste milieuvergunningdossiers advies.

Nu Vlarem I al enkele jaren van kracht is, lijkt het me interessant om na te gaan in hoeverre met de adviezen van de OVAM en de VMM rekening wordt gehouden.

Is er ooit onderzocht in welke mate de vergunningverlenende overheden rekening houden met de adviezen van de VMM en de OVAM ?

Zo ja, wat waren de belangrijkste besluiten uit dit onderzoek ?

In welke mate heeft de minister hiermee rekening gehouden in zijn beleid ?

Antwoord

Totnogtoe werd niet specifiek onderzocht in hoeverre de verschillende vergunningverlenende overheden de uitgebrachte adviezen van OVAM en VMM in milieuvergunningdossiers al dan niet volgden. Dit gebeurde trouwens ook niet voor de andere adviesverlenende overheidsorganen. Hierover bestaan dus geen statistieken.

Het is nochtans evident dat elke vergunningverlenende overheid rekening houdt met alle uitgebrachte adviezen. Dit komt trouwens ook tot uiting in de besluiten aangaande milieuvergunningdossiers.

Of een vergunningverlenende overheid een uitgebracht advies al dan niet volledig of gedeeltelijk volgt, behoort evenwel exclusief tot de appreciatiebevoegdheid van deze overheid. Alle uitgebrachte adviezen (ook van de milieuvergunningcommissie) hebben immers een niet-bindend karakter.

De adviesverlenende instanties hebben overeenkomstig de Vlarem-reglementering wel de mogelijkheid om in beroep te gaan tegen een beslissing van de vergunningverlenende overheid. Zowel de VMM als de OVAM maken van deze mogelijkheid gebruik en gaan in principe in beroep tegen de beslissingen in verband met milieuvergunningaanvragen indien de beslissing strijdig is met het uitgebrachte advies. Hierbij wordt rekening gehouden met de argumentatie die in het besluit wordt gebruikt om de uitgebrachte adviezen te weerleggen.

Ook voor de behandeling van beroep tegen beslissingen over milieuvergunningaanvragen wordt advies gevraagd aan de verschillende instanties, zoals bepaald in de Vlarem-reglementering. Voor de dossiers waarover ik in beroep een beslissing moet treffen, wordt rekening gehouden met de verschillende uitgebrachte adviezen, in voorkomend geval dus ook met de adviezen van OVAM en VMM.

Vraag nr. 83
van 6 maart 1996
van de heer JOS GEYSELS

Britse militaire basissen – Bestemming

Sinds enige tijd worden in de Kempen een aantal Britse basissen ontruimd. Bedoeling was de vrijgekomen gebieden voor een belangrijk gedeelte te vrijwaren als groen- en/of natuurgebied.

1. Werde er reeds een bestemming vastgelegd voor de diverse domeinen in kwestie (Westerlo, Herentals, Grobbendonk) ? Zo ja, welke en zo neen, wat is de stand van zaken in deze dossiers ?
2. Heeft de minister al beslist wat er specifiek zal gebeuren met de voormalige basis tussen Grobbendonk en Herentals ? In vele middens wordt ervoor geopteerd dit domein te behouden als natuurgebied en het eventueel te beschermen als landschap. De Dienst voor Scheepvaart daarentegen zou willen dat het als industriegebied wordt ingekleurd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Antwoord

1. Het vastleggen van bestemmingen hoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.
2. De definitieve beslissing over het gebruik van de voormalige Britse basis in Grobbendonk is nog niet genomen. De afdeling Natuur van het departement Leefmilieu en Infrastructuur is kandidaat-verwerver van een ecologisch waardevol gebied dat ongeveer 8 ha van de totale oppervlakte beslaat.

Vraag nr. 84
van 6 maart 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Natuurgebieden Oost-Vlaanderen – Overheidsaankopen

Welke natuurgebieden en bossen werden in 1994-1995 in Oost-Vlaanderen aangekocht door het Vlaams Gewest ?

Welke natuurgebieden of bossen in Oost-Vlaanderen werden in optie genomen om eventueel te verwerven in 1996 of later ?

Antwoord

In 1994 kocht de afdeling Natuur 27 ha 35 a 07 ca natuurgebied aan in de gemeenten Eke, Baasrode, Stekene, Meerbeke en Waasmunster voor een bedrag van 15.556.850 frank.

In 1995 verwierf de Vlaamse Gemeenschap 15 ha 75 a 35 ca natuurgebied in de gemeenten Stekene, Zingem en Lovendegem, voor een bedrag van 8.933.840 frank.

Voor 1996 en volgende werd optie genomen voor de verwerving van 165 ha 43 a natuurgebied, voor een bedrag van 143.145.000 frank, in de gemeenten Nazareth, Waasmunster, Moerzeke, Aalst, Dendermonde en Oudenaarde.

Vraag nr. 85

van 6 maart 1996

van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

VDAB Halle-Vilvoorde – Franstalige werklozen

In Vlaams-Brabant zijn de werkloosheidscijfers waarschijnlijk even angstwekkend als in de andere Vlaamse provincies. Een verschil met die andere Vlaamse provincies is echter dat er bij de werklozen in Vlaams-Brabant ook een groot aantal Franstaligen is.

De plaatsaanbiedingen bij de lokale VDAB-kantoren zijn uitsluitend gericht tot Nederlandstaligen. Daardoor komen Franstalige werklozen vaak in de langdurige werkloosheid terecht, of zijn ze alleszins op zichzelf aangewezen voor het vinden van een betrekking.

1. Zijn er betrouwbare cijfers waaruit blijkt hoeveel Franstaligen er zijn bij de werklozen in Halle en in Vilvoorde? Wat is de verhouding Nederlandstaligen-Franstaligen?
2. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze groep werklozen te helpen bij het vinden van een betrekking?
3. Hoe staat de minister tegenover een samenwerking tussen de VDAB van Halle en Vilvoorde en de ORBEM (Office Régional Bruxellois de l'Emploi) van Brussel, om aan die Franstaligen gelijke mogelijkheden te bieden om werk te vinden? Is zulke samenwerking reeds uitgetoetst?

Antwoord

De stelling van het Vlaams parlementslid dat de plaatsaanbiedingen bij de lokale VDAB-kantoren uitsluitend gericht zijn op Nederlandstaligen, is zeker voor de STD-Vilvoorde niet correct. Een groot aantal bedrijven uit het Brussels gebied geeft zijn vacatures door aan de VDAB. Dit aanbod richt zich meestal naar zowel Nederlandstaligen als Franstaligen. Vaak is echter een groot aantal vacatures uit de regio Halle-Vilvoorde zelf. Franstaligen met een voldoende kennis van het Nederlands hebben bijgevolg een grote kans op werk in de regio. Franstaligen die geen of onvoldoende Nederlands kennen, maken minder kans en zijn meer aangewezen op een tewerkstelling in Brussel of in het Waalse landsgedeelte.

1. Het aantal niet-werkende werkzoekende Franstaligen ingeschreven in de STD-Vilvoorde bedraagt 5.741 of 32,8 % van het totaal; 1.689 onder hen wonen in een faciliteitengemeente.
2. Om de Franstaligen uit de faciliteitengemeenten te helpen bij het vinden van een betrekking worden zij in het Frans te woord gestaan, zowel tijdens de inschrijving als tijdens de begeleiding. De Franstaligen die niet in een faciliteitengemeente wonen, worden in het Nederlands te woord gestaan. Indien zij

het Nederlands niet of onvoldoende kennen, worden zij verzocht een tolk mee te brengen.

Werkaanbiedingen worden in het computersysteem opgenomen in het Nederlands zodat, bij raadpleging bijvoorbeeld via het WIS (werk-informatiesysteem), deze vacatures enkel in het Nederlands kunnen opgeroepen worden.

Vanuit de vaststelling dat Franstaligen met onvoldoende kennis van het Nederlands, moeilijkheden ondervinden bij het zoeken naar werk, werden diverse opleidingsinitiatieven genomen:

- taalcursussen Nederlands voor Franstaligen, zowel in eigen beheer, als in samenwerking met derden en dit op diverse locaties in het ambtsgebied;
  - opleidingen Frans voor de onthaalbedienden en consulenten van de VDAB.
3. Tijdens de begeleiding worden de Franstaligen aangeraden zich ook te laten inschrijven bij de BGDA (Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling) om hun kansen op werk te vergroten.

Werkaanbiedingen, ook de Brusselse die de VDAB via het Eures-vacaturesysteem bereiken, worden in het eigen computersysteem opgenomen.

Ook de BRTN-teletekst biedt de mogelijkheid om naast de vacatures van de VDAB ook die van BGDA/ORBEM op te roepen.

De samenwerking tussen de tewerkstellingsdiensten wordt aangemoedigd, zowel tussen de drie gewestinstellingen in België als Europees. Zo is er recentelijk een samenwerking tot stand gekomen tussen FOREM (Office Communautaire et Régional de la Formation professionnelle et de l'Emploi) en VDAB om hun vacatures gezamenlijk te verspreiden via Internet.

Vraag nr. 88

van 6 maart 1996

van de heer JOS STASSEN

Beschermde vogels – Erkende controle-experts

Geregeld worden de diensten van de minister opgeroepen om te controleren of particulieren en/of handelaars op illegale wijze beschermde vogels houden. Volgens de informatie waarover ik beschik, kan de administratie bij een dergelijke controle maar een beroep doen op, zegge en schrijve, één erkende expert om uit te maken of een bepaalde vogel al dan niet tot een beschermde soort of ondersoort behoort. Dit gebrek aan voldoende erkende deskundigen beïnvloedt uiteraard de controlemogelijkheden van de administratie op negatieve wijze.

Een uitbreiding van het aantal erkende deskundigen is nochtans op korte termijn mogelijk, aangezien er per Vlaamse provincie minstens twee vogelopvangcentra bestaan die aangesloten zijn bij het Koninklijk Verbond voor de Bescherming van de Vogels. Die beschikken over een aantal mensen die én deskundig zijn én gemotiveerd om hun medewerking te verlenen.

1. Heeft de minister ondertussen al maatregelen getroffen om het aantal deskundigen uit te breiden? Zo ja, met hoeveel mensen?
2. In welke fase bevindt het uitbreidingsdossier zich en tegen wanneer zal het rond zijn?

Antwoord

Artikel 10 § 4 van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest, bepaalt onder meer dat verbalisanten zich bij hun vaststellingen kunnen laten bijstaan door deskundigen.

Momenteel wordt een ontwerp van ministerieel besluit voorbereid dat de erkenning en aanstelling van een aantal deskundigen regelt. Deze deskundigen mogen zich uitsluitend inlaten met de identificatie van de vogels en alleen op vraag van een verbalisant. Er zal hiervoor bij voorkeur uit wetenschappelijke middelen worden geput. Hierover werd het advies van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen gevraagd. Het besluit zou normaal tegen de zomervakantie moeten operationeel zijn.

Ik wens op te merken dat gerechtelijke overheden niet gebonden zullen zijn door dit besluit en dat zij nog steeds, zoals voorheen, deskundigen naar eigen keuze kunnen aanwijzen; het Vlaams Gewest is niet bevoegd om ter zake regelen op te treden. De Raad van State heeft zich in dit verband in dezelfde zin uitgesproken.

Het te treffen besluit beoogt dan ook in de eerste plaats:

- een aantal deskundigen te erkennen waarop verbalisanten een beroep kunnen doen;
- een regeling te treffen voor vergoeding van gemaakte kosten. Zonder deze regeling zullen maar weinig deskundigen bereid worden gevonden om meermaals identificaties te verrichten.

Overigens is het niet zo dat momenteel maar op één deskundige een beroep kan worden gedaan; verbaliserende instanties, zowel de bevoegde administratie als rijkswacht en douane, hebben in het verleden reeds de hulp ingeroepen van biologen van de Antwerpse diertuin, wetenschappers van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen of vogelasielhouders.

Vraag nr. 89
van 12 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Aquafin – Controle

Volgens het Rekenhof hield de herstructurering van de milieuadministratie een ontmanteling in van het bestuur Milieu-investeringen, waardoor de efficiënte interne controle op de NV Aquafin door het Minifonds in het gedrang is gekomen.

Het bestuur Milieu-investeringen, dat in 1995 werd afgeschaft, moest de NV Aquafin sturen met richtlijnen (typebestekken, normen, enzovoort) en de concrete dossiers controleren.

Het had in dit verband een uitgebreid takenpakket zoals: deelnemen aan het maandelijks overleg, mee de investeringsprogramma's en het meerjarenprogramma inzake renovatie- en aanpassingsinvesteringen opmaken, de technische plannen van de NV Aquafin nazien, de ministeriële besluiten opmaken voor de verklaringen van openbaar nut, de installaties opleveren en de terug te betalen bedragen van de investeringsuitgaven bepalen, deelnemen aan het budgetoverleg, en zo meer.

Heeft de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, die het bestuur Milieu-investeringen opvolgde, deze taken volledig kunnen overnemen?

Is er op dit ogenblik voldoende controle op de NV Aquafin?

Antwoord

De opvolging en de controle op de uitvoering van de opdrachten van de NV Aquafin gebeurt nu door de cel Milieu-investeringen. Deze cel heeft met betrekking tot de overeenkomst met de NV Aquafin alle taken overgenomen van het vroegere bestuur Milieu-investeringen. De cel maakt deel uit van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de administratie Aministratie.

De opdracht omvat het nazicht en de opvolging van de technische plannen en van hun wijzigingen bij de studie en de uitvoering van de werken, de administratieve, financiële en technische controle van de werken bij de oplevering naar het Vlaams Gewest en de administratieve en financiële controle op de uitvoering van de overeenkomst NV Aquafin – Vlaams Gewest.

Om deze opdracht uit te voeren beschikt de cel over 1 A2E, 5 technici van het niveau A1 en 6 medewerkers van niveau C en D.

Dankzij zeer zware inspanningen van het personeel slaagde de cel er tot nu toe in deze opdracht behoorlijk te vervullen.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 27
van 5 maart 1996
van de heer CARLOS LISABETH

Automatische ontspanningstoestellen – Belasting

Ingevolge de artikelen 3, 2°, 4 en 82 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 is de belasting op de automatische ontspanningstoestellen een gewestelijke belasting.

De aanduiding van de belastbare toestellen inzake de belasting op de automatische ontspanningstoestellen wordt geregeld door artikel 76 van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WGB).

1. Wat is de precieze omschrijving van de ontspanningstoestellen die aan deze belasting onderworpen zijn ? Indien een meer algemene omschrijving noodzakelijk is, kreeg ik graag een paar concrete voorbeelden per soort toestellen.
2. Wat zijn per soort ontspanningstoestel, de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de eventuele vrijstelling die op dit moment van toepassing zijn ?
3. Welke wijzigingen zijn hieraan eventueel aangebracht in de laatste vijf jaar ?
4. Wat is de totale opbrengst van deze belasting voor de laatste vijf jaar, onderverdeeld per soort ontspanningstoestellen ?

1*

1/10 van haar bedrag voor het hele jaar, voor de toestellen behorende aan foorreizigers en opgesteld op de foren en de hiermede gelijkgestelde plaatsen. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 F. bedragen

2*

1/2 van haar bedrag van het jaar voor de toestellen uitsluitend opgesteld in een seizoenbedrijf. Wordt als dusdanig aangezien, elk bedrijf met uitsluiting van de drankgelegenheden, dat niet meer dan zes maanden per jaar voor het publiek toegankelijk is."

Antwoord

I. Voor de concrete omschrijving van de automatische ontspanningstoestellen die aan belasting onderworpen zijn verwijs ik het Vlaams parlementslid naar artikel 56 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970. Dit artikel regelt de indeling van de bovenvermelde toestellen in volgende classificatie :

1. in de categorie A

- a. de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk "Bingo" genaamd, waarvan het spel erin bestaat verscheidene ballen of kogels in de op het horizontale vlak van het toestel gemaakte gaten te plaatsen met het doel, naargelang het type van toestel, op het paneel van het verticale vlak verscheidene cijfers of tekens op een horizontale, verticale of diagonale lijn of in een bepaalde zone te belichten ;
- b. de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk "One Ball" genaamd, waarvan het spel erin bestaat op het horizontale vlak van het toestel een bal of kogel te plaatsen in een der gaten dat hetzelfde cijfer draagt als het cijfer dat op het paneel van het verticale vlak verlicht is ;
- c. de automatische ontspanningstoestellen, inbegrepen die bedoeld sub 3 tot 5 hierna, die aan de speler of gebruiker toelaten, zelfs toevallig, ten minste het bedrag van de gedane inzet in prijzen te winnen, in natura of in de vorm van premiebons, met een handelswaarde van ten minste tweehonderdvijftig frank ;

2. in de categorie B

de automatische ontspanningstoestellen bedoeld sub 4 , letter c, wanneer zij onderworpen zijn aan de verminderde belasting van artikel 81 van het Wetboek van de met inkomstenbelasting Gelijkgestelde Belasting.

Art. 81 vermeldt :

"De belasting wordt verminderd tot :

3. in de categorie C

- a. de automatische kranen met grijp- of duwarm ;
- b. de elektrische biljarten met vaste inzet, gewoonlijk "Pin-Ball", "Flipper" of "Flip-Tronic" genaamd, waarvan het spel erin bestaat ballen of kogels te lanceren die, door hun aanraking met sommige hinderpalen die zich op het horizontale vlak van het toestel bevinden, op het paneel van het verticale vlak het resultaat van het spel zichtbaar maken in de vorm van punten, tekens of afbeeldingen ;
- c. de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van ballen of kogels vereisen ;
- d. de automatische pokerspelen, gewoonlijk "Jolly-Joker" genaamd ;
- e. de automatische ontspanningstoestellen die simultaan films of beelden projecteren en klank verspreiden ;

4. in de categorie D

- a. de automatische platenspelers, met inbegrip van die gewoonlijk "Juke-Box" worden genoemd, welke uitsluitend muziek verspreiden, zelfs indien ze op afstand in werking worden gesteld ;
- b. de automatische kegelspelen die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van schijven vereisen ;
- c. de automatische schietapparaten ;
- d. de elektrische golf-, hockey-, tennis- en voetbalspelen, het elektrische balspel van het model "Spinner", alsmede de elektrische toestellen van het model "Base-ball", "Basketball", "Drop-ball", "Skee-fun", "All-Star Bowler", "Ten Strike" ;
- e. ieder elektrisch biljart deel uitmakend van het normaal op foren en kermissen georganiseerde competitie spel, gewoonlijk "Bumper" genaamd ;

5. in de categorie E

alle automatische ontspanningstoestellen die ter uitvoering van artikel 79, § 3, van het Wetboek van de met de inkomstenbelasting Gelijkgestelde Belastingen bij de minister van Financiën werden aangegaan en die niet in een van de categorieën A tot D zijn gerangschikt.

Artikel 79, § 3 bepaalt :

"Alvorens hij in België overgaat tot de opstelling, de verkoop of de verhuring van een bij artikel 76 bedoeld toestel, is de invoerder, de fabrikant of al wie rechtstreeks of onrechtstreeks als dusdanig optreedt, gehouden bij de minister van Financiën aangifte te doen van elk model van toestel. Indien geen dergelijke aangifte wordt gedaan, wordt het toestel ambtshalve gerangschikt in categorie A. De directeur-generaal der directe belastingen bepaalt het model van de aangifte bedoeld in het vorige lid. Deze aangifte dient te worden gestaafd met een foto van het toestel of een gelijkaardig document".

De lijst van de E-categorie omvat ruim 1.000 toestellen. Zoals door het Vlaams parlementslid evenwel gevraagd, volgen als bijlage een paar type-toestellen.

II. Aanslagvoeten, heffingsgrondslagen en vrijstellingen

a. Aanslagvoeten	sinds 1991	voor 1991	wijzigingscoëfficiënt
categorie	tarief	tarief	
A	144.000	36.000	x 4
B	52.000	26.000	x 2
C	14.000	7.000	x 2
D	10.000	5.000	x 2
E	6.000	3.000	x 2

b. Heffingsgrondslag

De belasting is voor alle categorieën verschuldigd voor de toestellen die volgende kenmerken samen bezitten :

1. automatisch zijn ;
2. voor ontspanning dienen ;
3. opgesteld zijn op publieke plaatsen of in private kringen. Niet het gebruik van het toestel, doch wel het opstellen ervan heeft de eisbaarheid van de belasting tot gevolg. Het is zonder belang of het gebruik gratis of tegen vergoeding gebeurt.

c. Vrijstellingen

Voor alle categorieën :

toestellen geplaatst met het oog op verkoop in een winkel of op een tentoonstelling, jaar- of handelsbeurs, enz. ;

toestellen waarvan het bezit reeds onderworpen is aan een belasting ;

toestellen die in daartoe bestemde lokalen ter beschikking staan voor de jeugdbewegingen, van kostgangers van bejaardentehuizen en van in ziekenhuizen opgenomen personen.

Tevens geldt een algemene vrijstelling voor vennootschappen, verenigingen of organismen die krachtens hun oprichtingswet of ingevolge bijzondere wetten van alle belastingen zijn vrijgesteld (bv. de intercommunale verenigingen beheerst door de wet van 1 maart 1922).

Voor de toestellen geplaatst in de platenafdeling van een grootwarenhuis en dit uitsluitend met het oog op verkoop van fonoplaten, op voorwaarde dat het muntgleufmechanisme ervan definitief en volledig is verwijderd en niet enkel onbruikbaar werd gemaakt.

III. Wijzigingen

Aan de heffingsgrondslag en de vrijstellingen werd in de afgelopen vijf jaar niet geraakt, terwijl de aanpassing van de aanslagvoeten reeds in punt II a. werd weergegeven.

Voor de volledigheid moet worden vermeld dat de uitbatingsvoorwaarden van de bingo's wel werden verstrengd door het KB van 3 juni 1991. Zo werd het aantal toestellen tot drie beperkt per inrichting die noch een pretpark noch een kermisattractie mag zijn. Tevens werden maatregelen getroffen om de maximuminzet te beperken.

IV. Opbrengst automatische ontspanningstoestellen per aanslagjaar – Vlaams Gewest (in miljoen frank)

categorie	1990	1991	1992	1993	1994	1995
A	411,8	705,6	593,3	692,5	662,8	nog
B	26,4	45,3	51,5	57,8	52,2	niet
C	43,5	75,9	82,1	90,3	100,8	be-
D	16,8	23,5	21,7	20,7	16,2	schik-
E	53,6	88,8	95,5	94,1	90,9	baar
Verboden toestellen	0,8	1,6	7,8	4,4	5,4	
Totaal	552,9	940,7	851,9	959,8	931,3	934,8

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

**Vraag nr. 28
van 5 maart 1996
van de heer CARLOS LISABETH**

Spelen en weddenschappen – Belasting

Ingevolge artikel 4, paragraaf 1 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, behoort het tot de gewestelijke bevoegdheden om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de belasting op de spelen en weddenschappen te bepalen.

Ook diverse soorten volksvermakelijkheden zijn hieraan onderworpen.

1. Welke spelen en weddenschappen precies zijn onderworpen aan deze belasting ?
2. Wat zijn per soort spel of weddenschap de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de eventuele vrijgestelde bedragen ?
3. Welke wijzigingen zijn hieraan eventueel aangebracht in de laatste vijf jaar ?
4. Wat is de totale opbrengst van deze belasting voor de laatste vijf jaren, onderverdeeld per soort spel of weddenschap ?

Antwoord

1. De belaste spelen en weddenschappen omvatten acht categorieën waarvan de twee voornaamste, qua opbrengst, de paardenrennen en de casinospelen zijn. Hierna volgt de opsomming van alle categorieën

a. Paardenrennen :

- weddenschappen op buitenlandse wedrennen ingezameld door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen ;
- weddenschappen op binnenlandse wedrennen (in het Vlaams Gewest), zowel de onderlinge weddenschappen als de weddenschappen bij notering.

b. Casinospelen

Qua tarief is er een onderscheid tussen :

het baccaraspel "chemin de fer" ;
het roulettespel zonder zero ;
de overige toegelaten casinospelen ;
de verboden goktoestellen.

c. Duivenprijkskampen

d. Wedstrijden van weddenschappen

In dat verband moet worden opgemerkt dat het Wetboek van de met de inkomstenbelasting Gelijkgestelde Belastingen nergens een definitie van "weddenschap" verstrekt.

Teneinde de belastbare materie te kunnen omschrijven, moet een beroep worden gedaan op het Burgerlijk Wetboek (BW).

Artikel 1964 tot 1966 BW aanzien weddenschappen evenals spelen trouwens als kanscontracten, dit wil zeggen als een wederkerige overeenkomst waarvan de gevolgen met betrekking tot winst en verlies, hetzij voor alle partijen, hetzij voor een of meer van hen, van een onzekere gebeurtenis afhangen.

e. Niet-vrijgestelde volksvermakelijkheden

Zijn die spelen waarbij de deelnemer zich in hoofdzaak laat leiden door het genot verbonden aan de fysieke inspanningen, de ontspanning, de mededinging en niet door een bekoring van een

winst of belangrijke beloning, maar waarop de vrijstellingen voor dergelijke activiteiten niet van toepassing zijn.

f. Vogelzangwedstrijden

g. Duivenschietingen

h. Andere niet hierboven genoemde spelen en weddenschappen.

2. a. Paardenrennen :

- weddenschappen op buitenlandse rennen

heffingsgrondslag : ingezette sommen ;
aanslagvoet : 15 % ;

- weddenschappen op binnenlandse rennen (in het Vlaams Gewest) wat de onderlinge weddenschappen betreft

heffingsgrondslag : voorafneming op bruto-bedrag ingezette sommen
aanslagvoet : 22 %

- weddenschappen op binnenlandse rennen (in het Vlaams Gewest) wat de weddenschappen bij notering betreft

heffingsaanslag : ingezette sommen ;
aanslagvoet : 5,5 % ;

b. Casinospelen :

- baccaraspele "chemin de fer"

heffingsgrondslag : winsten van de bankiers ;
aanslagvoet : 5,3 % ;

- roulettespel zonder zero

heffingsgrondslag : winsten van de bankiers ;
aanslagvoet : 4,8 %

- overige casinospelen

heffingsgrondslag : bruto-opbrengst ;
aanslagvoet :

op brutojaaropbrengst tot 35 miljoen frank :
33 % ;

op brutojaaropbrengst boven 35 miljoen frank :
44 % ;

- goktoestellen

heffingsgrondslag : brutowinst ;
aanslagvoet :

bij brutowinst van 0 tot 50 miljoen frank :
20 % ;

bij brutowinst van 50 tot 100 miljoen frank :
25 % ;

bij brutowinst van 100 tot 150 miljoen frank :
30 % ;

bij brutowinst van 150 tot 250 miljoen frank :
35 % ;

bij brutowinst van 250 tot 350 miljoen frank :
40 % ;

bij brutowinst van 350 tot 500 miljoen frank :
45 % ;

bij brutowinst van 500 en meer miljoen frank :
50 %.

c. Duivenprijskampen :

heffingsgrondslag : ingezette sommen ;

aanslagvoet :

15 % op de ingezette sommen ;

10 frank per duivenring ;

vrijstellingen : voor de ingezette sommen bij duivenprijskampen wanneer de terugkeer van de duiven, behoudens overmacht, plaatsvindt tijdens het weekeinde, wettelijke feestdag of op een door de gemeente officieel beschouwde kermisdag en waarbij uitsluitend door de eigenaars van de ingeschreven duiven wordt ingezet.

d. Wedstrijden van weddenschappen :

heffingsgrondslag : ingezette sommen ;

aanslagvoet : 15 % ;

vrijstellingen : voor de toegelaten loterijen ingevolge artikel 7 van de wet van 31 december 1851 op de loterijen. Dit artikel voorziet in een uitzondering op het algemeen verbod op het organiseren van loterijen op die loterijen die uitsluitend dienen voor werken van opbeuring of weldadigheid, voor het aanmoedigen van nijverheid en kunst en voor elk ander doel van openbaar nut.

e. Volksvermakelijkheden

Niet-vrijgestelde :

heffingsgrondslag : ingezette sommen ;

aanslagvoet : 15 %

vrijstellingen : voor de volksvermakelijkheden op voorwaarde dat

- ze alleen betrekking hebben op inschrijvings- of deelnemersrechten ;
- deze rechten volledig en uitsluitend worden verdeeld als prijzen en/of worden besteed aan de normale inrichtingskosten ;
- het totale bedrag van die rechten per dag en per persoon niet meer dan 250 frank bedraagt.

f. Vogelzangwedstrijden en duivenschietingen :

heffingsgrondslag : ingezette sommen ;

aanslagvoet : 15 % ;

g. Bij andere niet hierboven opgesomde spelen en weddenschappen :

heffingsgrondslag : ingezette sommen ;

aanslagvoet : 15 % ;

vrijstellingen : voor die wedstrijden waarin een beroep wordt gedaan op de onderlegdheid en de aanleg van de deelnemer, inzonderheid op taalkundig, geschiedkundig of artistiek vlak, wanneer zij uitsluitend worden ingericht ten behoeve van een museum of voor een instelling zoals bedoeld in artikel 104, 3°, 4° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB).

Artikel 104, 3° en 4° van het WIB regelt de aftrekbaarheid van giften aan erkende instellingen. Daartoe behoren onder meer de Belgische universiteiten, de koninklijke academieën, de OCMW's, het Rode Kruis van België en de instellingen voor hulpverlening aan ontwikkelingslanden.

3. Vanaf 1 januari 1991 werden de tarieven als volgt aangepast :

- het algemeen tarief geldend voor de meeste categorieën werd van 11 % tot 15 % gebracht op de ingezette sommen.
- uitzondering werd gemaakt voor de weddenschappen op paardenrennen :
  - voor buitenlandse rennen : van 11 % naar 15 % ;
  - voor onderlinge weddenschappen op binnenlandse rennen : van 20 % naar 25 % als voorafnemings op de brutobedragen van de ingezette sommen ;
  - voor weddenschappen bij notering voor binnenlandse rennen : van 5 % naar 5,5 % ;
- casinospelen :
  - baccara "chemin de fer" : van 4,8 % naar 5,3 % ;
  - roulette zonder zero : van 2,75 % naar 3 % ;
  - overige casinospelen : van 30 % naar 33 % voor de brutojaarprijzen tot 35 miljoen frank ; van 40 % naar 44 % voor de brutojaarprijzen boven de 35 miljoen frank.

Het programmadecreet 1996 voerde de aanslagvoeten voor de verboden goktoestellen in.

4. Spelen en weddenschappen

Statistieken in verband met opbrengst van belastingen (in miljoen frank)

Weddenschappen op :	1991	1992	1993	1994	1995
Paardenrennen in buitenland	273.069	294.989	280.385	311.024	263.538
binnenland					
onderlinge weddenschappen	115.874	101.032	107.159	86.397	88.093
weddenschappen bij notering	73.197	58.949	65.076	52.971	40.180
Casinospelen :					
baccara	22.007	20.036	13.563	10.319	5.564
roulette zonder 0	—	—	—	—	—
andere	414.415	431.371	447.000	492.511	495.493
Duivenringen	24.398	25.233	24.970	24.317	23.806
Wedstrijden v. weddenschappen	15.418	23.539	24.555	37.823	40.331
Niet-vrijgestelde volksvermakelijk- heden	3.072	2.100	2.586	2.154	3.233
Vogelzang- wedstrijden	1.190	1.045	1.016	1.005	968
Duivenschietingen	78	184	174	127	43
Andere spelen en weddenschappen	11.863	13.582	14.818	25.388	32.305
Totaal	955.581	972.060	982.002	1.044.036	994.554

Vraag nr. 29
van 7 maart 1996
van de heer JAN PENRIS

Serviceflats Invest – Investeringsen

Onlangs ging het project van de NV Serviceflats Invest van start.

Voor welk totaal bedrag werd er tot op vandaag reeds in dit project belegd ?

Wat was het aandeel van de institutionele beleggers ?

Wat was het aandeel van de particuliere beleggers ?

Antwoord

In de NV Serviceflats Invest is binnen de uitgifteperiode die vervroegd werd afgesloten een volledige tranche opgenomen, wat overeenstemt met een belegging van 2,4 miljard frank.

Op een enkele uitzondering na is nagenoeg het volledige kapitaal onderschreven door particulieren.

Vraag nr. 33
van 21 maart 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Serviceflats Invest – Stand van zaken

Door de Vlaamse overheid en enkele financiële instellingen werd een vastgoedbevak (belastingvennootschap met vast kapitaal) uitgegeven met dividendgerechtigde aandelen. Ondanks een uitgifteprijs van 240.000 frank, kon dit initiatief op een zekere aantrekkingskracht rekenen.

Wat is het totale inschrijvingsbedrag op deze vastgoedbevak ?

Werd reeds bepaald op welke wijze dit bedrag zal worden aangewend ?

Zijn er reeds aanvragen binnengelopen om te kunnen beschikken over deze financiële middelen voor de verwezenlijking van serviceflats ? Hebben sommige OCMW's zich reeds kandidaat gesteld om in aanmerking te komen voor middelen door de NV Serviceflats Invest ingezameld ?

Antwoord

Het totale inschrijvingsbedrag waarop werd ingetekend tijdens de eerste uitgifteperiode (van 14 november 1995 tot 13 december 1995, maar vervroegd afgesloten op 18 november 1995) bedraagt : 2.4 miljard frank, dit betekent dat 10.000 aandelen van 240.000 frank (uitgifteprijs) werden uitgegeven.

Het doel van de oprichting van de NV Serviceflats Invest was middelen inzamelen om serviceflats te bouwen. Concreet gaat het over een volledig programma van een 5000-tal serviceflats die worden gebouwd gedurende een periode van tien jaar, wat neerkomt op vijfhonderd flats per jaar.

Met deze eerste uitgifte werden voldoende middelen ingezameld om het eerste deel van het investeringsprogramma te kunnen realiseren.

Met tien OCMW's en één VZW zijn op dit ogenblik reeds vergevorderde onderhandelingen aan de gang. De raad van bestuur van de NV Serviceflats Invest heeft deze projecten reeds goedgekeurd. Het gaat in zijn geheel over 252 flats en het betreft de OCMW's van volgende gemeenten : Aalst, Hoogdele, Lennik, Leuven, Lichtervelde, Ninove, Opwijk, Torhout, Zoersel, Zwijndrecht en de VZW Sint-Bernardus-Assenede. In sommige gevallen is de studiefase al achter de rug, in andere start men binnenkort met de publicatie voor de offertevragen of wedstrijden voor de gunning van de opdrachten.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 120

van 5 maart 1996

van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Lintbebouwing – Theorie en praktijk

Bij de algemene uitgangspunten en strategische doelstellingen in de beleidsbrief "Ruimtelijke structuur voor Vlaanderen – Beleidsprioriteiten 95-99", lees ik als punt 2 : Behoud en versterking van de open ruimte. De minister houdt hier een pleidooi voor het behoud en de versterking van de open ruimte als strategische doelstelling.

In het hoofdstuk III, Specifiek beleid ruimtelijke ordening, geeft de minister de structuurloze spreiding van de bebouwing – onder meer dus lintbebouwing – aan als knelpunt. Uit respect voor de toekomst moet een trendbreukbeleid meer gestalte krijgen en er wordt benadrukt dat, om de uitbreiding van de stedelijke functies te verhinderen, de bekende opvolregel afgeschaft is en blijft.

Deze stellingname wordt door ons uiteraard toegejuicht. Toch blijven er in de praktijk en in de toepassing onduidelijkheid en vragen...

Naar aanleiding van drie concrete dossiers zou ik dan ook volgende algemene vragen m.b.t. deze problematiek aan de minister willen stellen.

In de loop van 1995 adviseert het schepencollege van Boechout met voldoende motivatie drie bouwaanvragen negatief. De motivatie omvat telkens :

- de decreten van 23 juni 1993 en van 13 juli 1994 ;
- de vaststelling dat het bedoelde perceel gelegen is binnen het natuurkerngebied en/of natuurverbodingsgebied zoals vastgesteld in het ontwerp Groene Hoofdstructuur Vlaanderen ;
- de vaststelling dat het perceel gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied ;
- de overweging dat het niet wenselijk wordt geacht verdere lintbebouwing te stimuleren.

Deze motivatie sluit, naar ik meen, perfect aan bij het beleid dat de minister voorstaat en verantwoordt in ruime mate een negatief advies. Toch werd tot drie maal toe de aanvraag door het college van deskundigen unaniem gunstig geadviseerd.

De diensten van de minister leverden dus een bouwvergunning af, en dit ondanks negatieve adviezen van het schepencollege en ongunstige stedenbouwkundige attesten.

1. Hoe kadert het afleveren van zulke bouwvergunningen in het door de minister opgelegde beleid tegen lintbebouwing ?
2. Welk beleid moeten de plaatselijke besturen in deze materie voeren ?
3. Welke richtlijnen heeft de minister de plaatselijke besturen gegeven inzake het tegengaan van lintbebouwing en de verdere aantasting van de open ruimte ?

Antwoord

De toepassing van de bij de decreten van 13 juli 1994 ingevoerde overgangsmaatregelen moet los worden gezien van de zogenaamde afschaffing van de opvolregel.

Inderdaad moet, om een trendbreukbeleid meer gestalte te geven en de uitbreiding van de stedelijke functies te verhinderen, de opvolregel afgeschaft blijven.

Dit neemt echter niet weg dat door de afschaffing ervan bij het decreet van 23 juni 1993 de soms vergevorderde bouwplannen van particulieren plots en zonder enige vorm van overgangsmaatregel of tegemoetkoming, door een beslissing van de overheid werden gedwarsboomd.

Om dit op te vangen heeft de decreetgever dan ook bij de decreten van 13 juli 1994 overgangsmaatregelen ingevoerd voor de particulieren die getroffen werden respectievelijk door de afschaffing van de opvolregel, ofwel door de verstrenging van de bepalingen betreffende de zonevreemde woningen.

Meer bepaald werd in een aantal – zeer specifieke – gevallen aan particulieren de mogelijkheid geboden om

– in een zeer korte tijdspanne – vooralsnog hun aanspraken op een uitvoering van hun bouwplannen te laten gelden en een bouwvergunning aan te vragen.

Eens de periode voor het indienen van dergelijke aanvragen verstreken – en dit is sedert 1 maart 1995 – is de overgangsmaatregel uitgedoofd en is de afschaffing van de opvolgeregulering definitief.

De bewuste bouwaanvragen in het kader van de geschetste overgangsmaatregel werden inderdaad alle drie bij ministerieel besluit vergund. Het betrof echter telkens een aanvraag waarop de bepalingen van de door mijn voorganger ingevoerde overgangsmaatregel zonder meer van toepassing konden worden gesteld. Meer bepaald betrof het gevallen waarvoor een gunstig stedenbouwkundig attest werd afgegeven in de periode begrepen tussen de datum van de inwerkingtreding van het voor het betrokken perceel laatst vastgestelde plan van aanleg (het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen) en de datum van 24 augustus 1993.

Voor dergelijke stedenbouwkundige attesten kon worden besloten tot de weigering van de vergunning, om redenen van goede ruimtelijke ordening. In de weigeringsbeslissing moest dan echter worden aangegeven dat de vergunningsaanvrager recht heeft op een schadevergoeding. Ingeval de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, wordt de vergunning verleend.

Het is inderdaad zo dat voor de drie gevallen de gemeentelijke overheid een ongunstig advies verleende, onder meer verwijzende naar het feit dat de percelen gelegen zijn binnen het natuurkerngebied en/of natuurverbindingsgebied zoals vastgesteld in het ontwerp Groene Hoofdstructuur Vlaanderen van 1 september 1993, en dat het niet wenselijk wordt geacht verdere lintbebouwing te stimuleren.

Ik moet echter beklemtonen dat elke aanvraag wordt getoetst op het feit of al dan niet door het verlenen van de vergunning de goede ruimtelijke ordening wordt geschaad. Een van de elementen van deze toetsing vormt het in de decreten van 13 juli 1994 ingeschreven voorafgaand advies van het zogenaamde college van deskundigen, bestaande uit de vijf gemachtigde ambtenaren van de afdelingen ROHM van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten Landschappen.

Vraag nr. 121
van 5 maart 1996
van de heer JOS STASSEN

N45 – Doortrekking Ninove

Er is al jaren discussie over het al of niet doortrekken van de gewestweg N45 op het grondgebied Ninove. Ondertussen is er ook een milieueffectenrapport hierover in de maak.

1. Heeft de minister al een beslissing genomen over de realisatie van dit traject ?
2. Wanneer moet het milieueffectenrapport klaar zijn ?

Antwoord

1. Er kan geen beslissing worden genomen omtrent de realisatie van dit project, vooraleer de resultaten van het milieueffectenrapport gekend zijn. Ik heb de administratie Wegen en Verkeer opdracht gegeven om een normering op te stellen voor de globale behoeften aan wegeninfrastructuur. Afhankelijk van de voorstellen van de administratie, de vooropgestelde prioriteiten, de beschikbare kredieten en de resultaten van de MER-studie, kunnen deze werken worden opgenomen in het driejarenprogramma 1997-1998-1999.
2. De resultaten van het MER worden verwacht in de loop van de maand juni 1996.

Vraag nr. 122
van 5 maart 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Meulestedebrug Gent – Verkeershinder

Dagelijks wordt de Meulestedebrug in Gent verschillende keren opengedraaid. Deze brug verbindt een belangrijke weg over het kanaal Gent-Terneuzen. Vooral tijdens de spitsuren worden – tot hun grote ergernis – honderden automobilisten, vrachtwagenbestuurders en schoolgaande fietsers opgehouden op deze drukke havenweg. Een alternatieve weg is verafgelegen.

1. Hoeveel vaartuigen passeren dagelijks gemiddeld langs de Meulestedebrug op werkdagen ? Hoe dikwijls wordt de brug hiervoor onderbroken voor het verkeer ?
2. Welke alternatieven heeft de minister onderzocht om dit te verhelpen ?
3. Waarom zijn er bijvoorbeeld nog geen maatregelen getroffen om de vaartuigen te groeperen ?
4. Waarom wordt de brug bijvoorbeeld tijdens de spitsuren niet gesloten gehouden ?

Antwoord

1. Er passeren dagelijks gemiddeld acht vaartuigen langs de Meulestedebrug. De brug wordt bediend van 6.00 uur tot 2.00 uur. Er zijn dus gemiddeld zes of zeven onderbrekingen van het verkeer.
2. Scheepvaart is in een haven even belangrijk als wegverkeer. Binnenvaart moet gepromoot worden om het wegverkeer te ontlasten, en niet omgekeerd.
3. Het groeperen van binnenschepen is niet altijd mogelijk, ook de binnenvaart moet op een rendabele manier opereren.
4. Het verkeer over de Meulestedebrug is de ganse dag vrij intens. Indien men al van spitsuren kan spreken, dan duren die minstens twee uur : van ± 6.30 – 9.00 uur en van ± 16.00 – 19.00 uur.

Dergelijke wachttijden zijn in een haven onaanvaardbaar. Het openen van de brug brengt voor een relatief groot aantal wagens slechts een beperkt tijdverlies mee.

Wachttijden van twee of drie uur voor de binnenvaart brengt de competitiviteit van de milieuvriendelijke binnenvaart zeker in het gedrang.

Vraag nr. 123
van 5 maart 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Veerdienst Niel-Wintam – Verplaatsing

Tussen de gemeenten Niel en Wintam bestaat er momenteel een veerdienst. Er zouden plannen bestaan om deze veerdienst te verplaatsen naar de gemeente Schelle.

Kan de minister mij bevestigen dat deze plannen werkelijk bestaan ?

Zo ja, voor wanneer is deze "verhuis" gepland ?

Antwoord

De veerdienst is nu gelegen tussen de sluis Veer Wintam op de linkeroever van de Rupel, en Niel op de rechteroever van de Rupel.

Na de realisatie van de kanaalomlegging in Wintam kan de bestaande veerdienst op de linker Rupeloever slechts op twee manieren bereikt worden, namelijk :

- via de nieuwe sluis rijden, die oversteken om zo de bestaande veerdienst te bereiken. Op deze manier bedraagt de afstand tussen Wintam en de herberg "Het Oud Tolhuis" 5,2 km ;
- ofwel de Nijverheidsstraat volgen (weg op het schiereiland tussen de Rupel en het kanaal). Daar deze weg over bijna de ganse lengte omringd wordt door industriële gebouwen, is dit voor de fietsers geen aangename route.

In het kader van de werken voor de omlegging van het Zeekanaal Brussel-Rupel naar de Schelde, werd een milieueffectenrapport opgesteld door de Groep van Toegepaste Ecologie, onder coördinatie van prof. dr. R.F. Verheyen.

Dit rapport stelt voor de veerdienst te verplaatsen naar het noordelijke eiland op de linkeroever van de Rupel, en Schelle op de rechteroever van de Rupel (Oud Tolhuis), waar in het verleden eveneens een veer werd uitgebaut. Door deze verplaatsing wordt de afstand verminderd tot 2,2 km. Vooral voor de bewoners van Wintam die in de elektriciteitscentrale van Schelle werken, is dit niet onbelangrijk.

De verhuis is te zien in het geheel van de werken die nog moeten gebeuren om het project van de omlegging van het Zeekanaal in Hingene te voltooien. In feite zou het nieuwe veer operationeel moeten zijn op het ogenblik dat de nieuwe kanaalarm wordt aangesloten op het bestaande zeekanaal en dus de verbinding tussen de huidige veersteiger en zijn "achterland" wordt verbroken. Het openstellen van de nieuwe toegang tot het kanaal wordt gepland voor 1997.

Vraag nr. 124
van 5 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ring Willebroek – Tijdelijk traject

Enige tijd geleden werd het traject van de ring rond Willebroek gewijzigd (N16 Leuven – Sint-Niklaas). De bevoegde instanties deelden mee dat het hier om een tijdelijke wijziging gaat.

Wanneer komt er verandering in dit "tijdelijk" traject ?

Antwoord

Bij navraag op de afdeling Wegen Antwerpen, die bevoegd is met betrekking tot de ring rond Willebroek, blijkt men in 't geheel geen weet te hebben van een tijdelijke wijziging van het traject.

In die omstandigheden is het mij dan ook niet mogelijk een zinnig antwoord te verstrekken op de vraag. Ik ben wel steeds bereid om opnieuw in te gaan op deze vraag, zodra het Vlaamse parlementslid mij kan verduidelijken wat met "tijdelijk traject" juist wordt bedoeld.

Vraag nr. 125
van 5 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Ring Kortrijk – Afwerking

De ring rond Kortrijk (R8) is nog steeds niet volledig afgewerkt, ondanks het feit dat reeds verschillende delen in het investeringsprogramma werden opgenomen. Ondertussen wordt, aan de hand van verkeerstellingen, vastgesteld dat het gebruik van de R8 almaar toeneemt, evenals het verkeer op de kruisende gewest- en provinciewegen, waardoor de veiligheid op de resterende kruispunten afneemt.

1. In welke mate is, gezien de nieuwe prioriteiten van de minister, de afwerking van de R8 prioritair en welke onderdelen van de afwerking (viaduct Harelbeke, wegen ter hoogte van Kuurne, overbrugging Izegemstraat, Kortrijkstraat) zijn daarbij het belangrijkste ?
2. Wat is de geactualiseerde raming van bovenvermelde werken ?
3. Is de verbinding Kortrijk-Oost/Kortrijk-Zuid (parallel E17) gezien de budgettaire beperkingen nog prioritair en wat is de geactualiseerde raming voor deze werken ?

Antwoord

1 + 2. Ik heb de administratie Wegen en Verkeer opdracht gegeven om een normering op te stellen voor de globale behoeften aan wegeninfrastructuur. Afhankelijk van de voorstellen van de administratie, de vooropgestelde prioriteiten en de beschikbare kredieten, zullen deze en andere werken worden opgenomen in een meerjarenprogramma. De prioriteit van de volledige afwerking van de ring rond

Kortrijk (R8) moet ook afgewogen worden in het kader van de afwerking van de N36, vak tussen de N43 en de N50 te Harelbeke. Volgende projecten, gerangschikt in orde van belangrijkheid en met vermelding van de geactualiseerde raming, moeten nog worden uitgevoerd om de ring volwaardig te maken, met enkel nog niet-gelijkgrondse kruisingen :

- aansluitingscomplex A19-R8 (met bijbehorende brug) in Bissegem : 200 miljoen ;
  - viaduct in Harelbeke (over de Leie) : 600 miljoen ;
  - bruggen over N50 en Kortrijkstraat in Kuurne : 90 miljoen ;
  - wegen tussen Kortrijkstraat en Heirweg (met inbegrip van in- en uitritten shopping-center) : 85 miljoen ;
  - brug Heirweg en brug Noordelijke invalsweg (Kortrijk-noord) : 140 miljoen ;
  - grondwerk en wegen tussen Heirweg en de Izegemstraat : 200 miljoen ;
  - verbinding Kortrijk-Oost/Kortrijk-Zuid (parallel met E17) : 500 miljoen.
3. De verbinding Kortrijk-Oost/Kortrijk-Zuid (parallel met E17) maakt deel uit van de uitbouw van de R8 tot volwaardige "ring" en is qua prioriteit ondergeschikt aan vorige werken. De geactualiseerde raming van de werken bedraagt zoals boven vermeld : 500 miljoen frank.

Vraag nr. 126
van 5 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

N36 Harelbeke – Afwerking

Het investeringsprogramma-wegen 1996-1998 voorziet in de voltooiing van de N36, gedeelte N50-Bavikhovestraat in Harelbeke, in twee fasen. Enerzijds is er 120 miljoen uitgetrokken voor 1997, anderzijds 45 miljoen voor het tweede rijvak (N43-Bavikhovestraat).

1. Gaat men er daarbij van uit dat het eerste gedeelte in gebruik kan worden genomen zonder dat het tweede rijvak (gedeelte N43-Bavikhovestraat) is uitgevoerd ? Zo ja, zal de verkeersveiligheid dan kunnen worden gegarandeerd ?
2. Is er beslist de aanbesteding als één geheel, of eveneens in twee fasen uit te voeren ?

Antwoord

1. Men gaat er inderdaad van uit dat het eerste gedeelte in gebruik kan worden genomen zonder dat het tweede rijvak (gedeelte N43-Bavikhovestraat) is uitgevoerd.

Na de uitvoering van de verhardingswerken voor één rijbaan tussen de N43 en de Bavikhovestraat in Harelbeke, zal de markering worden aangebracht, zullen de signalisatie en de vangrails worden geplaatst en de driekleurige lichten op de N43 worden aangepast aan de nieuwe toestand.

De wegenwerken voor één rijbaan zullen vermoedelijk klaar zijn tegen mei 1996. De openstelling van de weg zou mogelijk zijn medio 1996, maar is ook afhankelijk van de voltooiing van het structureel onderhoud van de N36 dat begin september 1996 (na het bouwverlof) zal aanvangen. De openstelling zal slechts gebeuren vanaf het ogenblik dat de werken aan de N36d voltooid zijn, vermits die werken een omleiding vergen via de N50, de R8 en de N43.

2. De aanbesteding zal vermoedelijk in twee fasen worden uitgevoerd. een eerste fase : vanaf de Bavikhovestraat tot aan de N50 op 2 rijstroken ; een tweede fase : de 2de rijstrook vanaf de Bavikhovestraat tot aan de N43.

Vraag nr. 127
van 5 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

E17 Waregem, Marke, Menen – Geluidsschermen

De geluidsschermen langs de E17 ter hoogte van Waregem, Marke en Menen werden reeds viermaal opgenomen in het investeringsprogramma, maar de uitvoering van de werken is blijkbaar nog altijd niet in het vooruitzicht gesteld.

1. Behoort de plaatsing van geluidsschermen nog tot de beleidsprioriteiten van de minister en zo ja, wanneer zullen de nodige middelen hiervoor worden uitgetrokken ?
2. Kan de minister mij ook een geactualiseerde raming geven van deze werken ter hoogte van Waregem, Marke en Menen ?

Antwoord

1. De bestrijding van verkeerslawaaï behoort uiteraard tot mijn beleidsprioriteiten. Gelet echter op de beperkte budgettaire middelen en op het feit dat geluidsschermen slechts optimaal efficiënt zijn wanneer de af te schermen woningen zeer dicht bij de geluidsbron zijn gelegen, wordt veelal geopteerd voor bestrijding van het geluid aan de bron, namelijk door het toepassen van fluisterasfalt of andere geluidsarme wegverhardingen. In het ontwerp van mobiliteitsconvenant dat ik aan de Vlaamse regering ter goedkeuring zal voorleggen is er een bijakte die betrekking heeft op de plaatsing van geluidsschermen. Hierin zijn ook een aantal objectieve plaatsingsmodaliteiten opgenomen.
2. E17 Waregem (wijk Nieuwenhove) : 16,2 miljoen, E17 Marke (O.-L.-V.-ter-Spiegelen) 24,0 miljoen, E17 Menen (Casterstraat) 16,2 miljoen.

Vraag nr. 128
van 6 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Verkeerscomplex R8-A19 Bissegem – Afwerking

De afwerking van het verkeerscomplex R8-A19 is momenteel nog niet geprogrammeerd.

1. Wat is de geactualiseerde raming van de afwerking van het verkeerscomplex R8-A19 in Bissegem? Moeten er nog onteigeningen worden uitgevoerd?
2. Welke termijn is er vooropgesteld voor de (eventuele fases van de) afwerking van bovenvermeld verkeerscomplex?

Antwoord

1. De afwerking van het verkeerscomplex R8-A19 in Bissegem wordt geraamd op 200 miljoen frank. De gronden zijn onteigend.
2. Er kan nog geen termijn worden vooropgesteld voor de afwerking van het verkeerscomplex.

Vraag nr. 129
van 6 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

N43 doortocht Aalbeke – Aanpassingswerken

In het kader van de leefbaarheid van de dorpskernen werd in 1990 40 miljoen vastgelegd. Tot op heden werd nog niets gerealiseerd inzake aanpassingswerken om een veiliger doortocht van de N43 in Aalbeke te realiseren.

1. Waarom werd tot op heden niet begonnen met de doortocht in Aalbeke?
2. Wat is de geactualiseerde kostprijsraming van de geplande doortocht door Aalbeke? Hoeveel onteigeningen moeten hiervoor gebeuren?
3. Welke termijn is er vooropgesteld om deze broodnodige werken te realiseren?

Antwoord

1. De doortocht werd destijds gepland in het kader van de pilootprojecten. Het ontwerp dat werd opgemaakt omvatte ook de herinrichting van het plein voor het oud gemeentehuis en het plein ter hoogte van het restaurant St.-Cornil. De kostenverdeling tussen, toen nog het rijk, en het stadsbestuur was niet duidelijk. Toen bleek dat het stadsbestuur de heraanleg van de pleinen ten laste moest nemen en de stuurgroep opteerde voor een verlaging van het lengteprofiel ter hoogte van de huizengroep met laaggelegen dorpels, wat een aanpassing van de riolering ten laste van de stad betekende, haakte het stadsbestuur af.
2. Daar de doortocht niet is opgenomen in het ontwerp driejarenprogramma 1996-1997-1998 is er nog geen geactualiseerde raming opgemaakt.

3. De werken komen niet voor op het ontwerp driejarenprogramma 1996-1997-1998. De realisatie van deze werken is mee afhankelijk van de budgettaire middelen en de prioriteiten tijdens de komende jaren. Indien de werken worden geprogrammeerd, zal aan het gemeentebestuur worden gevraagd om een mobiliteitsconvenant af te sluiten. In dit convenant zullen de respectievelijke verantwoordelijkheden van het gewest en van de lokale overheid duidelijk worden aangegeven.

Vraag nr. 130
van 6 maart 1996
van de heer JOS GEYSELS

Britse militaire basissen – Bestemming

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 83
 van 6 maart 1996
 van de heer Jos Geysels
 Blz. 463

Antwoord

Het is inderdaad de bedoeling om vrijgekomen militaire terreinen voor een belangrijk gedeelte als groen- en/of natuurgebied te bestemmen.

Bij besluit van 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering een ontwerpplan vastgesteld tot wijziging van het gewestplan Herentals-Mol.

Dit ontwerpplan stelt volgende voorlopige bestemmingen voor :

- 1) voor de voormalige Britse Basis in Westerlo-Tongerlo : grotendeels bosgebied, kleine delen gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, rekening houdende met de voorzieningen die de gemeente er al heeft, evenals deeltjes woongebied langs de wijk Trienkant ;
- 2) voor het domein Teunenberg in Olen-Westerlo : natuurgebied ;
- 3) voor de oude spoorweg in Herentals : natuurgebied ;
- 4) voor het depot Gooreind en het vroegere kamp LSD : lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter ;
- 5) voor het kwartier Wolfstee in Herentals : recreatiegebied ;
- 6) voor het ex-Brits kwartier Reme en delen van het Britse C transitkamp in Olen : lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter evenals woongebied, bosgebied en natuurgebied, gelet op de huidige toestanden en op hun aangrenzende gebieden.

Het openbaar onderzoek voor het ontwerpplan is beëindigd en voor 29 maart 1996 moet de Streekcommissie van advies van de provincie Antwerpen advies uitbrengen. Het definitief plan moet voor 29 mei 1996 worden vastgesteld door de Vlaamse regering.

De voormalige basis langs het Albertkanaal tussen Herentals en Grobbendonk wordt nog niet vrijgegeven

en is derhalve niet opgenomen in het voormelde ontwerpplan.

Vraag nr. 131
van 7 maart 1996
van mevrouw VERA DUA

Heraanleg Dampoort Gent – Zwakke weggebruikers

Het verkeersknooppunt van de Dampoort in Gent wordt grondig heraangelegd. Deze werken zullen worden uitgevoerd in vier fasen en de eerste werkzaamheden zouden reeds starten in mei 1996. De Dampoort heeft een uitermate slechte reputatie op het vlak van verkeersveiligheid. In het recente verleden waren diverse fietsers en voetgangers betrokken bij zware verkeersongevallen, die ook een aantal mensenlevens hebben gekost. Bij de heraanleg van dit levensgevaarlijke kruispunt moet dan ook rekening worden gehouden met de veiligheid van de zwakke weggebruikers. Ook is het aangewezen dat van de gelegenheid gebruik wordt gemaakt om deze buurt van groen te voorzien. Om deze doelstellingen te bereiken, is het nodig dat de buurtbewoners worden betrokken bij de concrete uitwerking van het plan.

1. Welke verbeteringen op het vlak van de verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruikers werden opgenomen in het heraanlegplan van de Dampoort ?
2. Werd er aan groenvoorziening gedacht ?
3. Zijn er mogelijkheden tot inspraak voor de buurtbewoners ; zo ja, op welke manier en wanneer zal dit gebeuren ?
4. Ligt het heraanlegplan reeds ter inzage voor de bevolking ?

Antwoord

1. Aan de buitenzijde van de rotonde worden duidelijk afgebakende zones (verhoogd of afgeschermd ten opzichte van de rijweg) voorbehouden voor fietsers en voetgangers. De aansluitende verkeersassen worden voorzien van beveiligde oversteekplaatsen voor fietsers en voetgangers.
2. In een eerste fase wordt de groenvoorziening gesitueerd binnen de verbrede middenberm tussen de beide baanvakken van de Kasteellaan. In een volgende fase, namelijk na afbraak van het NMBS-goederenstation Oost, wordt het tracé van de Kasteellaan meer oostwaarts verschoven zodat ruimte vrijkomt tussen de bebouwing en de rijweg. Deze ruimte kan worden aangelegd als groenzone.
3. Op 11 juni 1996 wordt, op initiatief van het Gentse stadsbestuur, een voorlichtingsvergadering voor het publiek gepland. Er zal eveneens een folder met een korte beschrijving van de werken ter beschikking worden gesteld van het publiek. In deze folder zal onder meer ook de fasering van de werken in detail worden voorgesteld.
4. Het heraanlegplan van het Dampoortknooppunt ligt ter inzage bij : de dienst Voorlichting van de stad Gent ; de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen,

Bollebergen 2B, 9052 Zwijnaarde ; het studie bureau SWK, Eedverbondkaai 242, 9000 Gent.

Vraag nr. 132
van 7 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Zuiderring Tielt – Realisatie

Op het gewestplan-Tielt van 1979 is een gedeeltelijk tracé ingekleurd om het doorgaand verkeer uit het centrum van Tielt te houden. Deze zuidelijke ring werd tot op heden niet opgenomen in een investeringsprogramma van Openbare Werken. Nochtans zou daardoor ook een belangrijke ontsluiting van het industrieterrein worden gerealiseerd.

1. Zijn er reeds ontwerpen gemaakt voor de effectieve uitvoering van het tracé "zuiderring Tielt", zoals vastgelegd in het gewestplan ?
2. Zo ja, wat is de geactualiseerde kostprijs van de uit te voeren werken ?
3. Zijn er reeds stappen gezet om tot de nodige omtrentingen over te gaan ?
4. Welke timing is vooropgesteld voor de uitvoering van deze werken ?

Antwoord

1. Er zijn nog geen ontwerpen gemaakt voor de effectieve uitvoering van het tracé "zuiderring Tielt". Zoals het Vlaams parlementslid zelf aangegeven heeft naar aanleiding van andere parlementaire vragen, zijn er op dit ogenblik talrijke omleidingswegen nog niet volledig afgewerkt. Bij wijze van voorbeeld denk ik aan de ring om Roeselare (R32), de ring om Torhout (R34), de ring om Waregem (R35) of de ring om Kortrijk (R8). Ik geef er dan ook de voorkeur aan begonnen projecten verder af te werken, vooraleer nieuwe omleidingswegen op te starten.
2. Er is nog geen raming gekend.
3. Er zijn nog geen stappen gezet om tot de nodige omtrentingen over te gaan.
4. Er kan nog geen termijn worden vooropgesteld voor de realisatie van dit project, aangezien ikzelf dit project gedurende mijn ambtstermijn niet zal opstarten.

Vraag nr. 133
van 7 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Westelijke ring Kortrijk en N328 – Realisatie

In de begroting 1996 wordt de bouw van de brug van de westelijke ring rond Kortrijk geprogrammeerd, dit in het kader van de verbreding van de Leie. Naast de brug moeten nog de nodige verbindingen worden gemaakt met de bestaande wegeninfrastructuur, terwijl ook een verbinding is gepland met de nog aan te leggen N328, ontsluiting Kortrijk-Noord/Bissegem-Heule. In het programma van 1991 werd voor deze laatste werken 80

miljoen ingeschreven, maar er werd nooit begonnen met de werken. Op het programma voor 1994 werd 50 miljoen uitgetrokken voor onteigeningen voor de westelijke ring.

1. Welke financiële middelen heeft de minister vastgelegd om na de afwerking van de brug (westelijke ring) de verdere verbinding te realiseren met de N328? Hoeveel is er uitgetrokken voor onteigeningen, hoeveel werd reeds uitbetaald en hoeveel onteigeningen moeten nog worden uitgevoerd?
2. Zijn de onteigeningsprocedures met betrekking tot de N328 reeds aangevat en hoeveel geld zal hiervoor nodig zijn?
3. Wat is de geactualiseerde raming voor de aanleg van de N328 en welke termijn is er voor de aanleg vooropgesteld?

Antwoord

1. De doortrekking van de N50b ten noorden van de N8 tot aan de N328 is niet opgenomen in het ontwerp driejarenprogramma 1996-1997-1998. Er werden bijgevolg nog geen stappen ondernomen omtrent onteigeningen nodig voor de uitvoering van deze werken.
2. Met betrekking tot de N328 zijn nog geen onteigeningsprocedures aangevat. Vermits de nodige procedures nog niet zijn aangevat, werd nog geen raming gevraagd aan het aankoopcomité en is de eventuele kostprijs voor de onteigeningen dus nog niet gekend.
3. Vermits de N328 niet voorkomt op het ontwerp driejarenprogramma werd de raming nog niet geactualiseerd. De realisatie van deze werken is mede afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen en van de prioriteiten tijdens de komende jaren.

Vraag nr. 134

van 7 maart 1996

van de heer **EDDY SCHUERMANS**

Personenvervoer – Airportservice

Airportservicediensten, georganiseerd onafhankelijk van luchthavens, hotels of reisorganisaties, brengen en halen klanten naar en van luchthavens. De klanten worden met een busje aan huis opgehaald en betalen elk een bijdrage. Het busje doet per rit meerdere stopplaatsen aan.

De reglementering op de taxibedrijven laat de geschetste aanpak niet toe.

Welke reglementering bepaalt dan of en onder welke voorwaarden airportservice in de bovenvermelde vorm mogelijk is?

Antwoord

Ten eerste moet worden opgemerkt dat een groot deel van de airportservicediensten "gratis" aan de klanten worden aangeboden. De kosten van deze service worden hierbij indirect aan de klant doorverrekend, die

voor zijn reis een all-in prijs betaald. Het gaat dus duidelijk over onbezoldigd vervoer, dat niet valt onder de reglementering op de taxibedrijven. Enkel de wetten van de vrije concurrentie zijn erop van toepassing.

Zoals het Vlaams parlementslid echter terecht in zijn vraag stelt, vallen enkel de airportservicediensten die onafhankelijk van luchthavens, hotels of reisorganisaties worden georganiseerd onder de reglementering op de taxibedrijven.

Het vervoer van personen wordt gereguleerd door:

- enerzijds de wet van 27 december 1974 (taxidiensten) en
- anderzijds de besluitwet van 30 december 1946.

De wet van 27 december 1974 reguleert de taxidiensten. Overeenkomstig artikel 1 § 1 van deze wet zijn taxidiensten de bezoldigde vervoerdiensten van personen, met bestuurder, door middel van automobielen die aan de volgende eisen voldoen:

- 1° het voertuig is, naar constructie en uitrusting, geschikt voor het vervoer van ten hoogste negen personen – de bestuurder inbegrepen – en is daartoe bestemd;
- 2° het voertuig wordt ter beschikking van het publiek gesteld, hetzij op een bepaalde standplaats op de openbare weg in de zin van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, hetzij op welke andere plaats dan ook die niet voor het openbaar verkeer is opgesteld;
- 3° het voertuig en niet elk van de plaatsen ervan wordt ter beschikking gesteld;
- 4° de bestemming wordt door de cliënt bepaald.

In § 2 wordt gesteld: "Als taxidiensten worden niet beschouwd de door de Koning bepaalde diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur".

Het KB van 19 maart 1975 geeft uitvoering aan § 2 van artikel 1 van de wet van 27 december 1974 en legt de voorwaarden vast waaraan voldaan moet zijn om "als dienst voor het verhuren van voertuigen met bestuurder" te worden beschouwd. Deze zijn:

- 1° het voertuig wordt ter beschikking gesteld van het publiek voor hetzij een ceremonie, hetzij een verplaatsing van ten minste drie uren;
- 2° het voertuig is voor het vervoer van de cliënteel van een bepaald hotel bestemd ingevolge een met de directie van het hotel afgesloten schriftelijke overeenkomst, waarvan een afschrift aan boord van het voertuig is;
- 3° het voertuig is een ziekenwagen of wordt, bij gebrek aan een beschikbare taxi, voor een vervoer met medische doeleinden gebruikt;
- 4° het voertuig werd ter beschikking gesteld van een bepaalde persoon ingevolge een schriftelijke overeenkomst, waarvan een afschrift aan boord van het voertuig is, en die werd aangegaan voor een geheel van tijdens een periode van ten minste één week te verrichten prestaties. In dit geval moet de

huur op het voertuig en niet op elk der plaatsen slaan (art. 1 § 2).

Airportservicediensten georganiseerd zoals voorgesteld in de vraag voldoen inderdaad niet aan de voorwaarden van een taxidienst of een verhuring van voertuigen met bestuurder (het voertuig wordt niet in zijn geheel afgehuurd, doch elk der plaatsen wordt verhuurd).

Overeenkomstig artikel 1 van de besluitwet van 30 december 1946 betreffende het bezoldigd vervoer van personen over de weg met autobussen en met autocars, mag niemand bezoldigd vervoer van personen over de weg met behulp van automobielen verrichten, zonder een overeenkomstig deze besluitwet verleende machtiging te hebben verkregen.

In artikel 2 van dezelfde besluitwet zijn de vervoersvormen opgenomen die vallen onder toepassing van deze besluitwet, namelijk :

- A : Het geregeld vervoer
- B : De bijzondere vormen van geregeld vervoer
- C : Het ongeregeld vervoer.

Onder "geregeld vervoer" wordt het gemeenschappelijk vervoer van personen verstaan, volgens een frequentie en in een bepaalde relatie, waarbij reizigers aan de eindpunten en eventueel onderweg, op vooraf gekende stopplaatsen, kunnen in- en uitstappen (art. 3. §1 van de besluitwet van 30/12/46). Het geregeld vervoer, ongeacht de tractiewijze van de aangewende vervoermiddelen, wordt uitsluitend aan de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn opgedragen (art. 24 §1 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij).

Onder bijzondere vormen van geregeld vervoer wordt het gemeenschappelijk vervoer van personen verstaan, wie dit ook organiseert, van bepaalde categorieën personen met uitsluiting van andere reizigers, voor zover het vervoer geschiedt op de in artikel 3 bepaalde wijze (art. 11 § 1 van de besluitwet van 30/12/46). Deze vormen van vervoer omvatten hoofdzakelijk het vervoer van werknemers en scholieren.

Onder "ongeregeld vervoer" wordt het gemeenschappelijk vervoer van personen verstaan dat noch aan de definitie van het geregeld vervoer van artikel 3, noch aan de definitie van de bijzondere vormen van geregeld vervoer van artikel 11 beantwoordt (art. 14 § 1 van de besluiten van 30/12/46).

Het ongeregeld vervoer behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid.

In antwoord op de vraag van het parlementslid bestaan er twee mogelijkheden :

- het bedoelde vervoer wordt uitgevoerd met een machtiging voor een "bijzondere vorm van geregeld vervoer" ;
- het vervoer wordt georganiseerd onder dekking van een machtiging voor ongeregeld vervoer (autocardiens).

Om te oordelen over deze mogelijkheden ontbreken concrete gegevens zoals :

- aantal aangeboden plaatsen in het voertuig ;
- gegevens m.b.t. de vervoerder, meer bepaald of hij voldoet aan de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van personenvervoerder over de weg ;
- inlichtingen over de bestuurders (RSZ).

**Vraag nr. 135
van 7 maart 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

Leie Gent-Deinze – Oeverwerken

Tussen Gent en Deinze heeft nogal wat recreatieve scheepvaart plaats. Veel mensen genieten van het uitzonderlijk mooie landschap vanop de Leie, maar dit wordt geregeld verstoord door wegzakkingen van de oever. Een aantal recreanten vreest dat de scheepvaart zal worden beperkt indien de oevers niet worden verstevigd.

1. Welke maatregelen zijn er getroffen om de oevers van de Leie tussen Gent en Deinze te herstellen ?
2. Wat is de planning voor deze werken en wat is de geraamde kostprijs ?
3. Moeten de private oevereigenaars financieel bijdragen aan verstevigingswerken ?
4. Vermindert de diepgang van de Leie tussen Gent en Deinze door dichtslibbing ? Zo ja, zijn er baggerwerken gepland ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik doen er zich geen cruciale problemen voor aan de openbare oevers.
2. Derhalve zijn er geen werken op korte termijn gepland.
3. De private eigenaars moeten zelf instaan voor de versterking van de eigen oevers.
4. Periodieke langspeilingen in de Leie tonen aan dat het lengteprofiel van de Leiebodem sedert jaren stabiel blijft. Er is derhalve geen gevaar voor dichtslibben en dus zijn er geen baggerwerken gepland.

**Vraag nr. 136
van 7 maart 1996
van de heer LUDO SANNEN**

Hoogspanningslijn Zedelgem-Izegem – Gewestplanwijziging

Voor het traject van de hoogspanningslijn Zedelgem-Izegem dat loopt over het arrondissement Roeselare-Tielt, werd de volledige procedure voor een gewestplanwijziging doorlopen. Deze procedure liep zoals gepland, behalve de laatste stap : de minister nam namelijk geen beslissing. Dit houdt wettelijk in dat de procedure volledig moet worden overgedaan (wet op de ruimtelijke ordening van 29 maart 1962, hfst. 111, art. 13, par. 8).

Waarom heeft de minister geen beslissing genomen ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat de Vlaamse regering op mijn voorstel voor de betrokken gewestplanwijziging geen beslissing heeft genomen binnen de in artikel 99 § 8 van het programmadecreet van 22 december 1993 vastgestelde termijn, zodat daardoor het oorspronkelijke gewestplan van kracht blijft.

Immers, op 9 november 1994 heeft de Vlaamse regering een algemene beslissing genomen in verband met de hoogspanningslijnen (VR/94/26.10/DOC.0785 – VR/94/09.11/DOC. 785Bis). Deze beslissing hield m.b.t. reeds aangevraagde hoogspanningsluchtlijnen het volgende in: "Voor hoogspanningsluchtlijnen die opgenomen zijn in het uitrustingsplan 1988-1993 en nog niet gerealiseerd zijn, m.n. de lijn Eksel-Overpelt (380 kV) en de 380 kV lijn-Izegem-Zedelgem met inbegrip van de 150 kV-aftakking Ardoioie-Beveren, zullen de gewestplannen als ontwerp voorlopig vastgelegd worden. De definitieve vaststelling van deze gewestplannen kan pas gebeuren na afronding van het energiedebat in het Vlaams Parlement. Het principe van hoogdringendheid kan niet ingeroepen worden".

Daarenboven heeft ook de federale regering in haar beslissing van 26 januari 1996 over het "Nationaal Uitrustingsplan Elektrische Energie" de omzetting in 15 Kv en het ondergronds aanleggen van een maximum aan transportlijnen en in ieder geval Izegem-Ardoioie-Zedelgem gevraagd.

Vraag nr. 137
van 12 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Verkeersslachtoffers – Opvang

50.000 mensen sterven jaarlijks op de Europese wegen, nog eens 150.000 anderen raken zwaar gehandicapt. Voor nabestaanden of familieleden gaapt een emotionele afgrond, want op veel hulp kunnen ze niet rekenen. Dit blijkt uit een onderzoek bij tienduizend verkeersslachtoffers en nabestaanden uit heel Europa.

Het informeren van nabestaanden over slachtofferhulp blijkt nergens te bestaan.

De Europese Federatie voor Verkeersslachtoffers eist nu dat de nabestaanden van verkeersslachtoffers brochures over slachtofferhulp zouden ter beschikking krijgen en dat hun kosteloos psychologische, juridische en sociale hulp zou worden verstrekt.

1. Wat is het standpunt van de minister tegenover de eisen die de Europese Federatie voor Verkeersslachtoffers voorstelt betreffende de opvang voor verkeersslachtoffers ?
2. Worden er ter zake maatregelen uitgewerkt door de Vlaamse regering ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Jan Peeters, staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu.

Vraag nr. 138
van 14 maart 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Bedrijfsuitbreiding – Theoretische bufferzones, feitelijke woonzones

Ingevolge het decreet van 13 juli 1994 (tot wijziging van artikel 79 van de stedenbouwwet), mag er onder bepaalde voorwaarden worden afgeweken van de voorschriften van het gewestplan.

De Vlaamse regering heeft bepaald dat er voor uitbreiding van gebouwen en inrichtingen geen afwijkingen kunnen worden toegepast in bufferzones, zoals bepaald in artikel 14.4.5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972.

Nu zijn er in Vlaanderen heel wat kleine industriezones voor milieubelastende industrie (o.a. slachthuizen) waar de wettelijk voorgeschreven bufferzone ontbreekt en waar, in de plaats daarvan, een woonzone ligt. Als daar nood is aan bedrijfsuitbreiding, dan gaat het dus niet om een bufferzone, maar wel om de woonzone die in feite op de plaats ligt van de wettelijk voorgeschreven bufferzone.

Kunnen in een woonzone die vlak bij een industriezone ligt, op de plaats waar wettelijk een bufferzone zou moeten liggen, afwijkingen worden toegestaan krachtens het decreet van 13 juli 1994, afwijkingen die dus niet zouden kunnen worden toegestaan indien deze woonzone de wettelijk voorgeschreven bufferzone zou geweest zijn,

- a) indien de bestemming van de uitbreiding verenigbaar is met de bestemming "wonen",
- b) indien de bestemming van de uitbreiding niet verenigbaar is met de bestemming "wonen" ?

Bestaan er hierover algemene richtlijnen ? Welk beleid wordt er ter zake gevoerd ?

Antwoord

Ingevolge het decreet van 13 juli 1994 tot wijziging van artikel 79 van de stedenbouwwet kan in drie gevallen worden afgeweken van de bepalingen van het gewestplan. De vraag handelt enkel over de tweede mogelijkheid, namelijk het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw, met een gebouw of een vaste inrichting, op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

Overeenkomstig het uitvoeringsbesluit van 29 juli 1994 kunnen deze afwijkingen niet worden toegestaan in de bufferzones zoals bepaald in artikel 14.4.5. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen tenzij, in het geval van de uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van de woningbouw, in de bouwvergunning een voldoende bufferzone kan worden voorzien in toepassing van artikel 7.2.0. van datzelfde koninklijk besluit.

Het decreet bepaalt dat de afwijking slechts kan worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de geplande verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Elke concrete aanvraag dient aan deze voorwaarden te worden getoetst.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 56
van 5 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Administratie Land- en Tuinbouw Kortrijk – Verhuis

Het college van ambtenaren-generaal van de administratie – departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw – heeft beslist dat de zeven personeelsleden van Land- en Tuinbouw in Kortrijk naar Brugge moeten verhuizen. Dit terwijl de administratie nog over kantoorruimte beschikt aan de Kennedylaan in Kortrijk.

1. Welke criteria werden gehanteerd om deze beslissing te nemen ?
2. Waarom werd blijkbaar weinig of geen rekening gehouden met de klantvriendelijkheid ? Dreigt de landbouw uit het zuiden van West-Vlaanderen hiervan niet het slachtoffer te worden ? Zullen er in de toekomst contactpunten worden georganiseerd in het Kortrijkse ?
3. Wanneer dan toch moest worden verhuisd, waarom werd dan niet voor Roeselare gekozen, als centrum van West-Vlaanderen, waar bovendien de link met het Provinciaal Centrum voor Land- en Tuinbouw in Rumbeke-Beitem kon worden gelegd ?

Antwoord

1. Het huisvestingsbeleid voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in de provincies is erop gericht het personeel te huisvesten en te groeperen in de provinciehoofdplaats. Hiermee wordt een duidelijke herkenbaarheid en een efficiënte logistieke ondersteuning beoogd. Een grotere administratieve eenheid biedt tevens meer mogelijkheid tot een ruimere en flexibele opstelling van het personeel en tot ruimer contact tussen de diensten. De buitendiensten ALT (administratie Land- en Tuinbouw) zijn relatief kleine administratieve eenheden van 5 tot 9 personen binnen iedere provincie. In alle provincies zijn ze reeds in de hoofdplaats gevestigd of is volledige overbrenging naar de hoofdplaats op korte termijn gepland. Het administratief personeel ter ondersteuning van het tech-

nisch personeel is zeer beperkt en laat aldus enige flexibiliteit toe.

2. Het werken in een groter teamverband maakt een ruimere beschikbaarheid mogelijk van het technisch personeel op het bureel, voor telefonische informatie naar de klant toe.

De nodige bedrijfsbezoeken door het technisch personeel kunnen, mits tijdige afspraken en groepering, even klantvriendelijk en efficiënt verlopen als voorheen.

Voor afspraken op het bureel worden de afstanden voor de klant meestal groter, soms ook kleiner. Een verplaatsing binnen de provincie lijkt me evenwel een aanvaardbare afstand naar de klant toe. Het gaat hier immers niet over frequente bezoeken van eenzelfde klant. Het behoort aan de administratie zelf toe eventueel plaatselijke spreekuren in te lassen, zo ze dit nodig acht.

3. Het technisch personeel beschikt over de nodige vrijheid tot verplaatsing om de vereiste contacten met het genoemde Provinciaal Centrum voor Land- en Tuinbouw te onderhouden. Voorrang wordt verleend aan het onder punt 1 vermelde huisvestingsbeleid.

Vraag nr. 57
van 6 maart 1996
van de heer ANDRE DENYS

Pluimveemest – Afzetgebieden

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 79
van 6 maart 1996
van de heer André Denys
Blz. 461

Antwoord

1. De problematiek van het mesttransport naar Wallonië en Frankrijk wordt op de voet gevolgd. Betreffende mogelijke concurrentievervalsing tegenover Nederlandse bedrijven zijn mij wel nog geen concrete elementen voorgelegd die dit bevestigen. Zodra die beschikbaar zijn, zal een dossier worden opgesteld dat op een passende wijze zal worden behandeld.
2. In het kader van het overleg werd op mijn verzoek reeds in 1995 deze problematiek op de agenda geplaatst van de Interministeriële Conferentie Landbouw (ICL). En werd beslist een bilaterale technische werkgroep te belasten met de behandeling van de problematiek en het uitwerken van voorstellen. De werkgroep is reeds verscheidene malen bijeengekomen en ik verwacht dat dit binnen afzienbare tijd zal resulteren in positieve oplossingen. Tevens deel ik mee dat met de federale minister van Landbouw en KMO nauw werd samengewerkt om tot een aanpassing te komen van de zogenaamde "bezemrichtlijn". Deze EG-richtlijn bepaalt de sanitaire eisen waaraan dierlijke mest moet voldoen bij in- en uitvoer tussen de lidstaten.

Op 2 februari 1996 werd deze richtlijn aanzienlijk versoepeld, waardoor de problematiek van het mesttransport met Nederland en Frankrijk in sterke mate wordt verlicht. De toepassingsmodaliteiten hiervoor moeten evenwel nog door de betrokken overheden worden genomen, wat in principe op zeer korte tijd moet gebeuren.

Vraag nr. 58
van 6 maart 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

*EU-steunprogramma milieuvriendelijke landbouw –
 Uitwerking*

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 81
 van 6 maart 1996
 van de heer Johan Malcorps
 Blz. 462

Antwoord

De Europese verordening 2092/91 betreft de biologische produktiemethoden. De toepassing ervan valt onder de bevoegdheid van de federale overheid.

Verordening 2078/92 betreft landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met milieubescherming en natuurbeheer. Het luik "opleidingscursussen, stages en demonstratieprojecten" werd reeds opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1992 betreffende de permanente vorming van de personen die in de landbouw werkzaam zijn. In het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 1995 tot wijziging van het besluit van 21 december 1992, werd tevens de mogelijkheid gecreëerd tot goedkeuring van milieuprojecten. Momenteel zijn hierbij drie projecten betrokken. Uitvoeringsbesluiten hiervoor zijn reeds voorbereid.

Wat de steunregeling inzake bedreigde rassen betreft, moet worden opgemerkt dat een dergelijke steunregeling niet werd opgenomen in het plan dat de vorige Vlaamse regering aan de Europese Commissie ter goedkeuring en mogelijk cofinanciering heeft voorgelegd.

De uitvoering van de andere maatregelen betreffende het milieu en de natuur (beheerslandbouw) hangt af van de minister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud. Het antwoord op de desbetreffende vragen behoort dan ook tot zijn bevoegdheid.

Vraag nr. 59
van 6 maart 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Brusselse kabel – Car TV

Car TV is een project van Action en Media, een Frans-talig productiehuis uit Brussel. Car TV is een televisiezender die zich op autoliefhebbers richt en bij wijze van proef en promotie tijdens het jongste autosalon gedurende een week op de Brusselse kabel heeft uitgezonden.

Tussen 17 en 19 uur zond Car TV telkens live uit vanop het autosalon. Tussen 19 en 21 uur werd telkens een compilatie uitgezonden van het beste van wat Car TV te bieden heeft.

Federaal minister Ylieff heeft voor dit tweetalige televisieprogramma de toestemming gegeven, zonder consultatie van de gemeenschappen. Toch was, bij de bespreking van het wettelijk kader voor de controle op de activiteiten van de kabelmaatschappijen in het Brussels hoofdstedelijk gebied, binnen de vorige regering en de bevoegde commissie overeengekomen dat beide gemeenschappen bij deze bicommunautaire aangelegenheid zouden worden betrokken. Ook minister Dehousse bevestigde bij die besprekingen dat uitzenden via de Brusselse kabel geen omweg mocht zijn om de gemeenschappen buitenspel te zetten.

Naar ik verneem gaat de zender nog een stap verder en wordt de informatie, zonder erkenning, ook buiten Brussel verspreid via Radio Ring.

Heeft de minister hierover overleg gepleegd met de federale minister? Is er een bereidheid gebleken om in de toekomst dergelijke precedents te vermijden? Blijft de federale overheid bereid de gemeenschappen te betrekken bij de bicommunautaire audiovisuele materie in het Brussels Gewest?

Heeft de minister maatregelen getroffen om de overtrekking via Radio Ring te beteugelen?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid bevestigen dat Car TV naar aanleiding van het jongste autosalon uitzendingen verzorgde via het Brusselse kabelnet. Deze uitzendingen zijn niet in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 30 maart 1995.

Tijdens de parlementaire voorbereiding en besprekingen van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, ging de federale regering, daarin gesteund door het parlement, de verbintenis aan geen omroepen te erkennen die niet van één van de gemeenschappen zouden afhangen.

De wet van 30 maart 1995 was op het ogenblik van de feiten nog niet van kracht. De publikatie in het Belgisch Staatsblad, die samenvalt met de inwerkingtreding gebeurde pas op 22 februari 1996.

Over deze aangelegenheid werd informeel overleg gepleegd met de federale minister, evenwel zonder resultaat. Hij heeft zich bereid verklaard om met de gemeenschappen over deze problematiek te onderhandelen. De bevoegde federale minister heeft toegezegd.

Aan Radio Ring heeft mijn administratie gevraagd de uitzendingen van Car FM – die zij strijdig acht met de regelgeving inzake lokale radio-omroep – onmiddellijk stop te zetten. De radio reageerde per omgaande bij wege van haar raadsman. Van enige inbreuk was volgens hen geen sprake. Aangezien de Raad voor Lokale Radio's op het ogenblik van de feiten ontslagnemend was, heeft die Raad geen procedure tot intrekking/schorsing van de erkenning ingezet.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 57
van 5 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Toewijzing sociale woningen – Registers kandidaat-huurders

Normaliter moesten de beknopte registers, na actualisatie, eind oktober ter beschikking worden gesteld van de kandidaat-huurders, teneinde maximaal inzicht te geven bij de toewijzing van de sociale woningen.

1. Welke sociale bouwmaatschappijen hebben hieraan geen gevolg gegeven ?
2. Wat zijn de redenen voor het niet ter beschikking stellen van de geactualiseerde beknopte registers ?
3. Welke sancties kunnen worden getroffen tegen erkende vennootschappen die niet over geactualiseerde beknopte registers beschikken en door wie kunnen deze sancties worden genomen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 tot bepaling van de vorm, de inhoud, de wijze van bijhouden, de modaliteiten van de actualisering en de controle van de registers van de kandidaat-huurders voor sociale woningen, stelt in artikel 5 dat de kandidaat-huurder het recht heeft het register van de kandidaat-huurders ten minste één dag per week in te kijken.

De sociale huisvestingsmaatschappij moet aan de kandidaat-huurder op het ogenblik van de inschrijving meedelen op welke dagen en uren hij dat register kan inkijken.

Door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) wordt, via haar sociaal inspecteurs en via het semestriële verslag van de commissarissen, controle uitgeoefend op de naleving van de huurreglementering. Tot op heden werden geen inbreuken vastgesteld op de verplichting om het register ter inzage te leggen.

Het besluit van 6 april 1995 vermeldt geen specifieke sancties tegen sociale huisvestingsmaatschappijen die niet over een geactualiseerd register van de kandidaat-huurders beschikken. Artikel 23, laatste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel stelt evenwel dat, indien uit een onderzoek blijkt dat de sociale huisvestingsmaatschappij in gebreke is gebleven wat de toepassing van het huurbesluit betreft, de VHM gerechtigd is om, na de vastgestelde inbreuk per aangekend schrijven aan de betrokken sociale huisvestingsmaatschappij te hebben betekend en zolang de inbreuk voortduurt, de rentevoet van de jaarlijks door de sociale huisvestingsmaatschappij op de toegestane voorschotten te betalen intresten met maximum 10 % per jaar te verhogen en om geen nieuwe voorschotten meer te verlenen voor het bouwen van huurwoningen.

Vraag nr. 58
van 5 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal huurpatrimonium – Inbreng privé-woningen

Bejaarden die een woning bezitten kunnen toch worden ingeschreven op de wachtlijst van een erkende vennootschap, op voorwaarde dat ze hun woning voordelig ter beschikking stellen van de sociale huisvestingsvennootschap. Privé-woningen kunnen worden geïntegreerd in het sociaal huurpatrimonium.

1. Hoeveel woningen werden op bovenvermelde manier geïntegreerd in het sociaal huurpatrimonium sinds de inwerkingtreding van het nieuwe sociale-huurbesluit van 29 september 1994 ?
2. Op welke manier werd het systeem kenbaar gemaakt bij de doelgroepen ?

Antwoord

1. Uit een rondvraag bij de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen blijkt dat op dit ogenblik door twee maatschappijen telkens één privé-woning werd geïntegreerd in het sociaal huurpatrimonium op basis van artikel 2, § 1 laatste lid van het huurbesluit.
2. Wanneer bejaarde kandidaat-huurders die niet voldoen aan de eigendomsvoorwaarde zich bij een lokale sociale huisvestingsmaatschappij aanbieden om ingeschreven te worden in het register, worden ze op de hoogte gebracht van de bepalingen van artikel 2, § 1 laatste lid van het huurbesluit.

Vraag nr. 60
van 6 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Domus Flandria – Tegemoetkomingen en subsidies

In het kader van het urgentieprogramma Domus Flandria zijn reeds talrijke woningen verhuurd door de erkende vennootschappen, ondanks het feit dat er nog geen definitieve machtigingen voor die projecten en/of woningen werden verleend. Dit betekent dat er, naast de tegemoetkomingen, ook nog geen huursubsidies werden uitbetaald. De erkende vennootschappen verkiezen echter nu reeds te verhuren in plaats van leegstand te creëren.

1. In welke mate worden de erkende vennootschappen vergoed voor de laattijdige uitbetaling van de tegemoetkoming ? Zullen deze tegemoetkomingen effectief worden uitbetaald vanaf de datum van bewoning en niet vanaf de datum van definitieve machtiging ?
2. Worden huursubsidies effectief met terugwerkende kracht betaald vanaf de datum van eerste bewoning ?
3. Wie moet opdraaien voor het verlies van de reeds uitbetaalde tegemoetkoming voor projecten waarvoor overheidssteun wordt uitbetaald, maar waar er geen definitieve machtiging werd verleend ? Worden hierop door de overheid intresten aangerekend ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 29 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1992, worden de tussenkomsten – zowel huursubsidie als tegemoetkoming – toegekend na voorafgaandelijk principiële en definitieve machtiging van de minister. Dit betekent dat men een aanspraak op vermelde subsidies kan laten gelden nadat het project definitief is gemachtigd. Reglementair gezien kan de uitbetaling door het Vlaams Gewest niet vooraf geschieden en is er bijgevolg geen sprake van laattijdige uitbetaling van subsidies.

Na definitieve machtiging en voor zover de andere voorwaarden vervuld zijn, zullen de subsidies m.b.t. de periode voorafgaand aan de definitieve machtiging worden verstrekt. Aldus kan huursubsidie worden verleend vanaf de eerste verhuring en tegemoetkoming vanaf het toepasselijke aanvangsmoment, zoals bepaald in artikel 4 van bovenvermeld besluit.

Om tegemoet te komen aan een mogelijke financiële nood bij de initiatiefnemers is decretaal beslist om vanaf 1 januari 1996 de reeds voltooide projecten door Domus Flandria NV te prefinancieren. Voor zover de definitieve machtiging nadien verleend wordt, worden de intrestlasten van deze prefinanciering gedragen door het fonds voor de financiering van het urgentieplan.

Indien evenwel, om een of andere reden, een geprefinancierd project achteraf de ministeriële machtiging niet verkrijgt, kan het Vlaams Gewest voor dit project geen subsidies uitbetalen en zal de intrest van de prefinanciering niet ten laste zijn van het Vlaams Gewest. In voorkomend geval komt het Domus Flandria NV toe te beslissen of en onder welke modaliteiten de onverschuldigde betaling wordt teruggevorderd van de initiatiefnemer.

**Vraag nr. 61
van 6 maart 1996
van mevrouw VERA DUA**

Sociale woonwijk De Blokken Gent – Renovatie

In Gent is er een complex van sociale huurwoningen aan de Brugsesteenweg, genaamd De Blokken en eigendom van de Gentse Maatschappij voor Huisvesting.

Tijdens het werkbezoek van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting aan de stad Gent op 12 januari 1996, werd ook een bezoek gebracht aan deze sociale woningen. Zoals ter plaatse kon worden vastgesteld, is de woonkwaliteit in deze "Blokken" zeer ondermaats. Reeds sedert verschillende decennia werden er geen werken meer uitgevoerd en het gehele complex is dan ook dringend aan renovatie toe. Het verder laten verkommeren van de gebouwen zal de algemene verloedering van de omgeving in de hand werken.

1. Werd er vanuit de betrokken huisvestingsmaatschappij een renovatiedossier ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, werd er reeds een beslissing genomen in dit dossier en hoeveel bedragen de totale kosten voor renovatie ?

2. Indien er geen aanvraag werd ingediend, kan de minister dan zelf initiatieven nemen om de woonkwaliteit van deze sociale huurwoningen te verbeteren ? Is de minister inderdaad niet van oordeel dat zulke renovatiewerken dringend nodig zijn ?

Antwoord

De Gentse Maatschappij voor Huisvesting heeft in verband met de problematiek van De Blokken aan de Brugsesteenweg nog geen renovatiedossier ingediend bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM). Wel werd door de Gentse Maatschappij besloten om contact op te nemen met architect Van Impe om ter zake een masterplan op te stellen.

Het contract met deze ontwerper is naar verluidt nog niet ontvangen door de diensten van de VHM, maar het zou de bedoeling zijn om de opdracht te geven om een onderzoek uit te voeren naar de haalbaarheid van een renovatie. Blijkt dit om technische of financiële redenen uitgesloten, dan dient de architect een voorstel van vervangingsbouw uit moet werken, zo mogelijk met behoud van het bestaande wegenpatroon.

Deze opdracht zou nog, steeds volgens de Gentse Maatschappij, betrekking hebben op het volledige terrein van vier hectare, en zou leiden tot een verlaging van de woningdensiteit van de huidige 414 woningen tot ongeveer 250 woningen, waaronder ca. 100 eengezinswoningen en ca. 150 appartementen met 1 en 2 slaapkamers.

Een raming voor dit project is er nog niet. Verwacht wordt dat de kostprijs de loutere opname van dit project op één enkel investeringsprogramma zal belemmeren. Mogelijk zal aan de bouwmaatschappij worden gevraagd om het project te faseren, maar deze denkpiste is natuurlijk afhankelijk van de gekozen technische oplossing.

In de huidige stand van zaken is het moeilijk om een concreet tijdschema aan te houden in dit dossier. Een goede aanpak van het probleem vergt een grondige voorstudie ; programmering van het dossier moet gebeuren met de nodige aandacht voor regionale budgettaire evenwichten. Daarbovenop zal de huisvestingsmaatschappij trachten om leegstand zoveel mogelijk uit de weg te gaan, omdat dit het verval van De Blokken nog in de hand zou werken.

Niettegenstaande deze mogelijke problemen lijkt de Gentse Maatschappij voor Huisvesting duidelijk bereid om de woonkwaliteit van deze buurt te verbeteren.

**Vraag nr. 62
van 7 maart 1996
van de heer MARK VAN DER POORTEN**

Gemeenteambtenaren – Diploma Bestuurswetenschappen

In de loop van dit jaar zal op het merendeel van de ambtenaren in dienst van gemeenten en OCMW's het zogenaamde statuut-Kelchtermans van toepassing zijn.

De vraag rijst naar de inschakeling van de houders van een einddiploma uitgereikt door de provinciale academies voor bestuurswetenschappen.

Heeft de minister al stappen gezet om de ambtenaren die deze hogere opleiding reeds op vrijwillige basis hebben gevolgd te belonen voor hun inspanningen, dit in overeenstemming met de geest en de doelstellingen van het nieuwe statuut? Opleiding is in het voornoemde statuut immers één van de belangrijkste pijlers en tevens één van de hoofdvorauswaarden voor het maken van verdere promotie.

Kan de minister zich akkoord verklaren met de automatische inschakeling van deze ambtenaren in de categorie C4, bij wijze van overgangsmaatregel?

Antwoord

De gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen valoriseren de provinciale cursussen in de bestuurswetenschappen op verschillende wijzen. Zo is het diploma Bestuurswetenschappen vereist voor een bevordering naar de administratieve graad C4-C5. Daarnaast kunnen de besturen ook beslissen de verschillende cursussen Bestuurswetenschappen in aanmerking te laten komen voor de vorming die nodig is voor de bevordering in de functionele loopbaan.

De krachtlijnen gaan niet uit van een inschakeling op basis van een diploma, maar op basis van de weddeschaal. De voorgestelde afwijking zou ernstige problemen veroorzaken. Vooreerst zou deze regeling op basis van dezelfde redenering ook organiek moeten worden. Dit zou betekenen dat voor de houders van dit diploma de weddeschaal zou worden losgekoppeld van de functie. De inschakeling op basis van een diploma zou onmiskenbaar dezelfde vraag veroorzaken voor andere diploma's, die wel erkend zijn en bovendien van een hoger niveau zijn. Dit zou een voortschrijdende loskoppeling van het weddeniveau enerzijds en de functieinhoud en de hiërarchische positie anderzijds veroorzaken. Een degelijk personeelsbeleid op basis van dergelijke voorwaarden wordt zo goed als onmogelijk. De automatische toekenning van de weddeschaal C4 aan de houders van een bepaald diploma zou trouwens in tegenspraak zijn met de eis om bevorderingen te doen onder meer op basis van een ernstige evaluatie.

Vraag nr. 63 van 14 maart 1996 van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningen – Aansluitingskosten

Bij de totale kostprijberekening van een sociale woning spelen de kosten aangerekend door de nutsbedrijven (telefoon, kabel, gas, elektriciteit) een belangrijke rol. Blijkbaar is het zo dat de verschillende intercommunales op het vlak van de aansluitingskosten sterk verschillende tarieven aanrekenen. In een aantal gevallen gaat het zelfs om gratis aansluitingen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verschillende aansluitingskosten die door de verschil-

lende intercommunales en Belgacom worden aangerekend, per werkgebied van de intercommunales?

2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om ter zake tot een zekere uniformiteit te komen?

Antwoord

Ik vestig er de aandacht van het Vlaams parlementslid op dat Belgacom, dat de telefoonlijnen in België exploiteert, geen intercommunale vereniging is en als zodanig niet aan mijn toezicht onderworpen is.

De kosten van de aansluiting op gas-, elektriciteits- en kabeltelevisieleidingen worden door elke intercommunale vereniging autonoom vastgesteld. Het komt de toezichthoudende overheid niet toe te interfereren in beleidsbeslissingen. Slechts in de mate dat zij strijdig zouden zijn met wettelijke of statutaire imperativa of het algemeen belang zouden schaden, behoort een vernietiging tot de mogelijkheden.

Mijn administratie beschikt niet over de exacte gegevens waar het parlementslid om verzoekt, ook al omdat zij kunnen schommelen naargelang van concrete omstandigheden, zoals promotiecampagnes en dergelijke. Ter informatie win ik bij elke intercommunale vereniging uit de betrokken sectoren deze gegevens in. Zodra ze beschikbaar zijn, zend ik een aanvullend antwoord aan het secretariaat van het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 64 van 14 maart 1996 van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurprijs – Effect pensioensparen

Artikel 1, 9) van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel, definieert "inkomen" als de som van de aan de personenbelasting onderworpen inkomsten, alsook van de niet belastbare vervangingsinkomens van de huurder of van de kandidaat-huurder.

1. Kan de minister bevestigen dat voor de betrokken regeling de inkomsten die men verkrijgt door uitkering van kapitaal bij pensioensparen, inderdaad bij het belastbaar inkomen worden geteld?
2. Zo ja, kan een persoon wiens inkomen zonder pensioensparen lager is, maar met uitbetaling van het kapitaal-pensioensparen hoger dan de inkomensgrens, op de wachtlijst worden ingeschreven en/of een sociale woning toegewezen krijgen?
3. Komt een huurder die normaliter een beroep kan doen op artikel 13, § 2 van bovenvermeld besluit om een huurvermindering te krijgen, daarvoor nog in aanmerking indien de kapitaalsuitkering groter is dan 20 % van het inkomen?
4. Zo ja, is het dan niet contradictorisch dat de huurprijs in feite maar wordt aangepast als het uitgekeerde kapitaal minder dan 20 % van het inkomen van het referentiejaar bedraagt? Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze contradictie in de toepassing weg te werken?

5. Welke maatregelen heeft de minister ten slotte genomen om de discriminatie weg te werken tussen een situatie met eenmalige kapitaalsuitkering en een situatie met een over verschillende jaren gespreide uitkering? In dit laatste geval zal de inkomensdaling tegenover het referentie-inkomen niet altijd voldoende groot zijn om artikel 13 te kunnen invoeren voor een huurprijsaanpassing.

Antwoord

1. Aangezien de uitkeringen van pensioensparen aan de personenbelasting onderworpen inkomsten zijn, maken ze, overeenkomstig artikel 1, 9° van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel, inderdaad deel uit van het inkomen dat in aanmerking wordt genomen voor de huurprijsberekening. De huurder-pensioenspaarder kan tijdens het pensioensparen overigens ook de voordelen van het gunstige fiscale regime genieten en, ten gevolge daarvan, een verminderde sociale huurprijs.
2. Een persoon wiens inkomen voor het referentiejaar zonder pensioensparen lager is dan de inkomensgrens, maar met de uitbetaling van het kapitaal van pensioensparen hoger dan die inkomensgrens, kan worden ingeschreven in het register van kandidaat-huurders of kan een huurwoning toegewezen krijgen, indien hij zich kan beroepen op het feit dat zijn inkomen op het ogenblik van de inschrijving, respectievelijk toewijzing, onder de inkomensgrens ligt (toepassing van respectievelijk artikel 4, § 1 en 2, § 3 laatste lid van voornoemd besluit).
- 3 en 4. Een huurder kan "normaliter", d.i. volgens de vigerende reglementering, een beroep doen op artikel 13, eerste lid, tweede streepje, indien zijn inkomen gedurende drie opeenvolgende maanden met minstens 20 % is gedaald t.o.v. dat van het referentiejaar. Zowel voor de vaststelling van het inkomen van het referentiejaar, als voor het inkomen op het ogenblik van de herberekening van de huurprijs, wordt de kapitaalsuitkering in het kader van het pensioensparen – indien aanwezig – mee in rekening gebracht. Het globale inkomen op het referentietijdstip en het globale inkomen op het tijdstip van herberekening worden met elkaar vergeleken. De omvang van het aandeel van de kapitaalsuitkering in het globale inkomen is irrelevant.
5. Wie aan pensioensparen wenst te doen of doet, kan in vrije onderhandeling met de betreffende instelling (bank ...) de uitkeringswijze bepalen. Zoals hij zich daarbij laat leiden door fiscale overwegingen, zo ook moet hij op dat ogenblik de gevolgen van zijn keuze op zijn rechten en plichten als sociale huurder mee in rekening brengen.

Ik wens in dit verband de aandacht van het Vlaams parlementslid nog te vestigen op het feit dat het inkomen van de inwonende ascendenten slechts voor de helft wordt aangerekend en dat de sociale huurprijs in elk geval wordt herzien in geval van pensionering van de huurder.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 107
van 5 maart 1996

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Leveranciers OCMW-rusthuizen – Aanbestedingen

Bij het begin van een nieuwe legislatuur stelt het OCMW-bestuur een aantal plaatselijke middenstanders aan om bepaalde goederen en diensten te leveren voor het rusthuis.

Het OCMW-bestuur kiest de leveranciers op basis van de verhouding prijs/kwaliteit.

1. Welke procedure dient het OCMW-bestuur te volgen bij aanbestedingen voor het plaatselijke rusthuis?
  2. Moet elke zelfstandige de mogelijkheid krijgen om zijn prijsofferte aan het OCMW-bestuur over te maken?
- Dient dit te gebeuren bij de aanvang van een nieuwe legislatuur of kan dit op ieder ogenblik?
3. Is de minister op de hoogte van mogelijke onregelmatigheden bij aanbestedingen voor OCMW-rusthuizen?

Antwoord

1. De wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten is van toepassing op de aanbestedingen van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor het plaatselijke rusthuis.

Ingevolge artikel 84, § 1 van de organieke wet is het principieel de raad voor maatschappelijk welzijn die de wijze van gunning kiest, de voorwaarden opstelt, de procedure inzet en de opdracht toewijst.

2. Wanneer het om een algemene offerteaanvraag gaat, wordt iedereen uitgenodigd tot mededinging. Wanneer het om een beperkte offerteaanvraag gaat, is zij beperkt tot die leveranciers die de bevoegde overheid beslist te raadplegen. Wanneer een onderhandse gunning mogelijk is, blijft het bestuur desalniettemin verplicht meerdere leveranciers te raadplegen.

De duur van de opdracht wordt autonoom door de raad voor maatschappelijk welzijn bepaald. Die kan samenvallen met de duur van de legislatuur, maar kan bijvoorbeeld ook zes maanden bedragen.

3. Er werden mij geen onregelmatige praktijken gesignaleerd.

Indien het Vlaams parlementslid bepaalde onregelmatigheden bij aanbestedingen voor OCMW-rusthuizen voor ogen heeft, verzoek ik hem mij die mee te delen.

Vraag nr. 108
van 5 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Federale sportcentra – Overdracht

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen schrijft in zijn artikel 12 de overdracht voor van sommige sportcentra van de federale overheid naar de Vlaamse Gemeenschap.

Tot op heden blijkt dit nog steeds niet te zijn geschied.

1. Welke sportcentra zijn, in uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, tot op heden overgedragen door de federale overheid aan de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Welke sportcentra zijn tot op heden, op basis van dezelfde bijzondere wet, nog niet overgedragen ?
3. Hoever staat de procedure van overdracht en waarvoor wordt ze verhinderd ?

Antwoord

1. Volgende sportcentra werden, in uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, door de federale overheid overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap :
  - a. In eigendom : Kattevenia Genk, De Rhille Woumen, Wittebrug Nieuwpoort, Putbosstadion Oordegem, J. Saelens Brugge, Wolfspuiten Dilbeek, Blaarmeersen Gent, Ter Wilgen Sint-Ulriks-Kapelle, Boerekreek Sint-Jan-In-Eremo, Hazewinkel Willebroek, Sint-Pietersplas Brugge.
  - b. Een aantal centra werd opgericht op grond van een erfpachtovereenkomst of gebruiksovereenkomst met de Belgische staat. De gebouwen, opgericht krachtens die erfpachten, werden eigendom van de Vlaamse Gemeenschap op grond van artikel 57 § 3 van de financieringswet van 16 januari 1989 : Blankenberge, De Ster Sint-Niklaas, Gaverbeek Waregem, Herentals, Gavermeer Harelbeke, Schaverdijn Hasselt, Spuikom Oostende, Kuringen, De Ronde Vijver Willebroek.
  - c. Een aantal centra is van bij de oprichting eigendom van de Vlaamse Gemeenschap : Heuvelkouter Liedekerke (28.5.84), Pathoekeweg Brugge (atelier) (18.12.1986), Anderlecht (1.1.1987).
2. Volgende centra werden nog niet van de Belgische staat overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap : Nieuwpoort Spaarbekken, Nieuwpoort Havengeul, Hofstade.
3. BC Spaarbekken Nieuwpoort : voor dit centrum moet onderzocht worden welke rechten de Vlaamse Gemeenschap/Bloso tegen de eigenaar, het Vlaams Gewest (administratie Waterinfrastructuur en Zee-zeven) kan laten gelden. In voorkomend geval kan hiervoor een erfpacht worden afgesloten tussen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap,

waarna overdracht van de erfpacht aan Bloso mogelijk wordt.

BC Havengeul Nieuwpoort : dit centrum werd opgericht krachtens een preciaire vergunning, toegestaan door de Dienst der Kust. Om meer rechtszekerheid te verkrijgen moet worden onderzocht of deze vergunning kan worden omgezet in een erfpacht. Daartoe zullen onderhandelingen worden gevoerd met alle betrokken partijen (Vlaams Gewest – afdeling Waterwegen Kust, de Vlaamse Gemeenschap, Bloso en de federale Dienst der Domeinen).

BC Hofstade : dit centrum bestaat uit twee delen : Hofstade-Strand en Hofstade-Heide. Beide vormen voorheen het Rijksdomein Hofstade van het departement Volksgezondheid van de staat. De gronden behoorden oorspronkelijk toe aan de NMBS die in 1930, 1950 en 1971 afstand deed van in totaal 130 ha, met het oog op overname door het ministerie van Volksgezondheid. De tegenwaarde van deze gronden, geraamd op 5,5 miljoen, werd evenwel nooit geordonnanceerd op de begroting van het departement Volksgezondheid, hoewel dit voorgeschreven wordt door artikel 228 van het KB van 10 december 1868 betreffende het algemeen reglement op de rijkscomptabiliteit. Bijgevolg werd evenmin een akte van administratieve overdracht verleden. Het ontbreken van de ordonnanciering en van de akte verhindert de kosteloze overdracht van de staat aan de Vlaamse Gemeenschap.

4. Overdracht naar het Commissariaat-generaal, Bloso

Het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid vermeldt in artikel 36 § 2 : "De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels inzake overdracht van de roerende en onroerende goederen die toebehoren aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar het Bloso".

Bij de behandeling van het "overdrachtdossier" moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen de overdrachten die gerealiseerd zijn van de Belgische staat naar de Vlaamse Gemeenschap en de overdrachten die nog moeten gebeuren van de Vlaamse Gemeenschap naar het Commissariaat-generaal Bloso.

In opdracht van de Raad van Bestuur van het Commissariaat-generaal Bloso werd op 10 januari 1994 een voorstel tot overdracht van Bloso-centra naar het Commissariaat-generaal bezorgd aan de heer Hugo Weckx, toenmalig Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Op verzoek van de heer Hugo Weckx werd een werkgroep opgericht met vertegenwoordigers van de administratie Financiën en Begroting, afdeling Vermogensbeheer en van het Bloso. Deze werkgroep verzamelde alle nodige technische gegevens om de overdrachtdossiers voor te bereiden.

Op basis van deze informatie werden door de dienst Vermogensbeheer op 21 december 1994 voorlopige conclusies voorgelegd aan de heer Hugo Weckx betreffende de overdracht van de Bloso-centra. De heer Weckx stemde in met deze conclusies en ver-

zocht, voor de uitvoering ervan, verder overleg te plegen met de federale Dienst der Domeinen.

Deze dienst is bevoegd voor :

- het beheer van alle onroerende goederen van de federale overheid die niet meer gebruikt worden door de overheid en waarvoor ze een nieuwe bestemming zoeken, in principe door verkoop ;
- het uitvoeren van onteigeningen, zowel voor de federale overheid als voor de gemeenschappen en gewesten.

Op 29 maart 1995 vond een volgende bespreking plaats met vertegenwoordigers van het Bloso en de dienst Vermogensbeheer. In een eerste instantie werden enkele algemene problemen besproken, nadien werden de specifieke problemen met betrekking tot elk centrum afzonderlijk doorgenomen.

De algemene problemen omvatten onder meer :

- een verschil in oppervlakte volgens de authentieke aktes en volgens het kadaster ;
- onduidelijkheden aangaande de nummering van percelen ;
- voor de centra opgericht krachtens een erfpachtakte moeten door de bevoegde ministers en de raad van bestuur van het Bloso de nodige machtigingen worden gegeven om in hun naam met de erfpachtgever te onderhandelen. De gerealiseerde overdracht naar de Vlaamse Gemeenschap voor deze centra wordt immers beperkt tot de eigendom van de gebouwen en impliceert niet de erfpacht zelf. Aangezien een erfpacht een zakelijk recht is dat ingeschreven wordt op het hypotheekkantoor, is de Belgische staat nog steeds erfpachthouder ;
- voor de centra opgericht krachtens een andere rechtsverhouding, dient geval per geval onderzocht te worden.

Bij de bespreking per centrum bleken er voor een aantal centra geen problemen meer te zijn voor een overdracht naar het Bloso, namelijk Genk, Woumen, Oordegem, Nieuwpoort Wittebrug, Brugge Pathoekeweg, Sint-Jan-In-Eremo, Gent en Sint-Ulriks-Kapelle. Voor alle andere centra moesten nog problemen worden opgelost, onder meer verificatie kadastrale gegevens, opzoeken ontbrekende aankoopaktes, voorafgaande realisatie van grondruil.

Aan de dienst Vermogensbeheer werden door het Bloso in mei 1995 nog ontbrekende technische gegevens en bijkomende informatie bezorgd.

Op 16 oktober 1995 werd de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en opvolger van de heer Hugo Weckx, grondig geïnformeerd over het dossier "overdracht Bloso-centra".

Op 14 november 1995 had een bespreking plaats met vertegenwoordigers van de dienst Vermogensbeheer (Vlaamse Gemeenschap), de federale administratie BTW, Registratie en Domeinen en het Bloso. Hier werden nogmaals alle nog bestaande

problemen overlopen en besproken. Tijdens deze vergadering bleek dat de overdracht van de eerder genoemde centra zonder problemen kan worden gerealiseerd tegen het voorjaar 1996. Deze centra werden ondertussen opgenomen in een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering dat bezorgd werd aan de federale Dienst der Domeinen voor nazicht. Voor de overige centra worden de onderhandelingen voortgezet.

Vraag nr. 109
van 6 maart 1996
van mevrouw VERA DUA

Buitenschoolse kinderopvang – Scholen

Voor de organisatie van de buitenschoolse kinderopvang werd steeds geopteerd voor netoverschrijdende initiatieven die buiten de schoolse sfeer gesitueerd zijn. Het gaat immers om opvang van kinderen na de schooluren en dit moet in een aangepaste vrijetijdssfeer kunnen verlopen. Momenteel worden echter door diverse gemeenten initiatieven genomen om de buitenschoolse opvang te organiseren in schoolgebouwen. Indien dit wordt goedgekeurd, zal de netoverschrijdende aanpak sterk worden gehypothekeerd en zal dergelijke opvang een element worden in de concurrentiestrijd tussen de onderwijsnetten. Tevens zal dit bijkomende personeelskosten impliceren, vermits dan per gemeente in elk schoolnet aparte buitenschoolse opvang zal moeten georganiseerd worden.

1. Buitenschoolse kinderopvang wordt het best georganiseerd buiten de schoolgebouwen, zodat het netoverschrijdende karakter kan worden gegarandeerd en de opvang kan gebeuren in een niet-schoolse sfeer. Welk beleid voert de minister ter zake ?
2. Werden door de minister reeds projecten van buitenschoolse kinderopvang goedgekeurd die worden georganiseerd in schoolgebouwen ?
3. Werden er in die zin reeds aanvragen ingediend waarover de minister nog geen beslissing heeft genomen ?

Antwoord

Vermelde driedelige vraag is ten dele zonder voorwerp, in die zin dat de vragen 2 en 3 uitgaan van het gegeven dat de minister van Gezin en Welzijn projecten voor buitenschoolse opvang zou goedkeuren of erkennen. De momentele regelgeving is dusdanig versnipperd dat via verschillende wegen buitenschoolse opvanginitiatieven tot stand kunnen komen, maar vooralsnog is het niet zo dat de Vlaamse minister van Gezin en Welzijn een erkenningspolitiek kan voeren.

In verband met de eerste vraag, die peilt naar het beleid voor de buitenschoolse opvang, verwijs ik naar de beleidsbrief die ik recentelijk ter discussie heb voorgelegd. Daarin wordt uitgegaan van de noodzaak van een meersporenaanpak, waarbij het buitenschools opvanglandschap in zijn totaliteit wordt uitgetekend en beschreven. Dit betekent concreet dat de functie "buitenschoolse opvang" in zijn verschillende organisatori-

sche vormen tot zijn recht komt, met name in scholen, in specifieke initiatieven voor buitenschoolse opvang, in diensten voor opvanggezinnen, in kinderdagverblijven, in particuliere opvangvoorzieningen en in het jeugdwerk.

Het spreekt vanzelf dat deze verschillende vormen in eerste instantie binnen een specifieke en eigen regelgeving gestalte krijgen. In de beleidsbrief zijn twee middelen essentieel die moeten leiden tot het creëren van een band tussen de verschillende organisatievormen. Enerzijds is er het kwaliteitscharter dat ertoe moet leiden dat een buitenschools opvanginitiatief, voor welke organisatorische vorm ook wordt geopteerd, pedagogisch verantwoorde opvang biedt. Daarnaast is er het lokaal overleg waarin, op basis van de inbreng van alle direct betrokkenen, de juiste plaatselijke accenten kunnen worden gelegd.

Uit de gestelde vraag blijkt een beperkte visie op buitenschoolse opvang, doordat ze lijkt uit te gaan van het gegeven dat deze opvang vooral wordt gerealiseerd in specifieke initiatieven. Ik vind het in dit verband essentieel dat een buitenschoolse-opvangbeleid aan alle organisatorische vormen een plaats toekent en daarbij de noties "netoverschrijdend" en "niet-schools" overstijgt. De blik verengen tot de strikt niet-schoolse initiatieven voor buitenschoolse opvang (IBO's) maakt mijns inziens abstractie van de buitenschoolse opvang-reëteit zoals die dagelijks wordt waargemaakt in verschillende en verscheiden organisatorische vormen.

De beleidsbrief waarnaar ik reeds verwees, probeert een consistent en globaal organisatorisch concept te ontwerpen waarin uiteraard, ik wens het tot slot duidelijk te stellen, ook de netoverschrijdende niet-schoolse initiatieven hun plaats blijven behouden.

Vraag nr. 110
van 5 maart 1996
van mevrouw NELLY MAES

Opvang mentaal gehandicapten – Wachtlijsten

Dankzij het initiatief van de Oostvlaamse provinciale adviesraad, is de provinciale wachtlijst voor mentaal gehandicapten nu in orde. Hieruit blijkt dat in de provincie Oost-Vlaanderen alleen al meer dan tweehonderd personen op de wachtlijst staan; bijna vijftig gevallen zijn door de commissie erkend als dringend.

Hoeveel gehandicapten wachten in de overige provincies op steun?

Hoeveel van deze gevallen zijn door de commissie erkend als zeer dringend?

Moet er niet dringend werk worden gemaakt van deze aangelegenheid? Welke maatregelen heeft de minister getroffen met het oog op een eventuele versnelde afwikkeling van deze dossiers?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid mededelen dat vanuit het werkveld, en dan vooral door vertegenwoordigers van initiatiefnemers in de sector "zorg", meer en meer

de eis wordt gesteld naar bijkomende opvangplaatsen voor gehandicapte personen.

Deze eis wordt ook gesteld door de vertegenwoordigers van de gehandicapten.

De Vlaamse wachtlijstdiensten, provincie Antwerpen en het arrondissement Leuven op kop, halen regelmatig eigen gegevens aan over het dringend aantal wachtenden op een passende opvang in een voorziening.

Met andere woorden: het fenomeen "wachtlijst" is het resultaat van onderling overleg en samenspraak tussen de voorzieningen om een betere afstemming van het aanwezige zorgaanbod op de gestelde zorgvragen te realiseren. Het fenomeen "wachtlijst" is een continu proces van overleg en inspraak op regionaal, arrondissementeel en provinciaal niveau.

De gegevens van deze centrale wachtlijst worden in eerste instantie onderverdeeld naar urgentiegraad: korte, middellange en lange termijn.

Daarnaast worden deze gegevens onderverdeeld naar profielen. Zo werden er voor Antwerpen bijvoorbeeld zeven dagbestedings- en tien woonprofielen opgesteld als referentiekader om de meest geschikte hulpverlening te duiden. Andere provincies hebben dit ideeën-goed overgenomen, bijgestuurd en verfijnd.

Dit referentiekader onderling afstemmen is echter een proces dat moet worden bijgestuurd. De interpretatie ervan is dan ook niet eenvoudig. Deze criteria zijn resultaten vanuit het werkveld, en niet overgeschreven van een of andere wetenschappelijke onderzoeksopdracht, noch opgelegd door het Vlaams Fonds.

Volgende cijfergegevens zijn op dit ogenblik bekend:

- provincie Antwerpen: 279 aanmeldingen, waarvan 112 erkend als zeer dringend;
- provincie Limburg: de centrale wachtlijst is nog in opstartfase;
- provincie Vlaams-Brabant:
  - Leuven: 58 kandidaten, waarvan 12 erkend als zeer dringend;
  - Halle-Vilvoorde: 235 kandidaten, waarvan 95 erkend als zeer dringend;
  - Brussel: 155 kandidaten, waarvan 78 erkend als zeer dringend;
- provincie Oost-Vlaanderen: 293 aanmeldingen, waarvan 66 erkend als zeer dringend;
- provincie West-Vlaanderen: 248 aanmeldingen, waarvan 37 erkend als zeer dringend;

of met andere woorden 400 bekende aanmeldingen met als score: zeer dringend.

Door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd op deze nood ingespeeld door het verstrekken van bouwsubsidies voor nieuwe voorzieningen.

Zo zullen er op korte termijn (dienstjaar 1996) 72 bedden in de provincie Antwerpen, 81 bedden in de pro-

vincie Vlaams-Brabant, 95 bedden in de provincie Limburg en 85 bedden in de provincie Oost-Vlaanderen in exploitatie kunnen worden genomen.

Op middellange termijn – periode 1997, 1998 en 1999 – zijn volgende uitbreidingen te verwachten :

- provincie Antwerpen : 200 bedden tehuis niet-werkenden, en 20 plaatsen dagcentra ;
- provincie Vlaams-Brabant : 143 bedden en 30 plaatsen ;
- provincie Limburg : nihil ;
- provincie Oost-Vlaanderen : 57 bedden en 10 plaatsen ;
- provincie West-Vlaanderen : 55 bedden en 10 plaatsen.

Andere opties zijn de reconversie van leegstaande bedden in voorzieningen voor minderjarigen naar meerderjarigen, en de uitbouw van een experimentele fase "beschermde wonen", zodat op middellange termijn (1998-1999) de dringende noden aan opvang kunnen worden beantwoord.

Ik besef dat hiermee niet alle vragen van personen met een handicap en hun families een antwoord krijgen. Om die reden heb ik het Vlaams Fonds gevraagd om een globaal beleidsplan voor te bereiden voor de middellange en de lange termijn. Bij de opmaak van dit beleidsplan zal uiteraard rekening moeten worden gehouden met een aantal omgevingsfactoren (bijvoorbeeld budgettair kader van de Vlaamse Gemeenschap), ontwikkelingen in andere beleidsdomeinen, ...), maar moet op de eerste plaats vertrokken worden van de reële behoeften van personen met een handicap en hun families. Ik zal niet nalaten om de leden van het Vlaams Parlement te gepasten tijde te informeren.

Vraag nr. 111
van 6 maart 1996
van de heer HERMAN LAUWERS

Provincies-schuldeisers – Betaling

Het is bekend dat de federale overheid een laattijdige betaler is tegenover zijn schuldeisers. De Vlaamse Gemeenschap lijkt echter dezelfde eigenschap te vertonen.

Zo blijkt uit een status questionis van de provinciale rekenplichtige van Antwerpen op 1 oktober 1995, dat de provincie voor de buitengewone dienst 1994 onder meer nog recht heeft op 106 miljoen voor de restauratiewerken van de Antwerpse en Mechelse kathedralen. De Vlaamse Gemeenschap is de grootste schuldenaar van de provincie.

Uiteraard heeft dit tot gevolg dat de provincie fungeert als prefinancier, waarvoor zichzelf leningen moet aangaan en zonder dat zij aan de Vlaamse Gemeenschap verwijlntresten kan aanrekenen. Deze situatie zal voor de andere provincies wellicht gelijkaardig zijn.

Welke mechanismen en procedures zijn oorzaak van deze laattijdige betalingen ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om hierin verbetering te brengen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag kan ik het Vlaams parlementslid meedelen dat de afdeling Monumenten en Landschappen sinds 1991 bevoegd is voor de toekenning en uitbetaling van de financiële bijdrage van het Vlaams Gewest voor werken aan beschermde landschappen, in de vorm van onderhouds- en restauratiepremie.

De in de vraag vermelde bedragen hebben geen betrekking op onderhouds- of restauratiepremie. Ik neem aan dat vermelde achterstallige betalingen betrekking hebben op subsidiedossiers die dateren van voor de instelling van de premiereregeling. Deze dossiers worden afgehandeld door het departement Algemene Zaken en Financiën. De administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen beschikt niet over de vereiste informatie om de bovenvermelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 112
van 6 maart 1996
van de heer HERMAN LAUWERS

Beroepsopleiding volwassen gehandicapten – Statuut

De centra voor beroepsopleiding sluiten een tweejarige leerovereenkomst af met volwassenen die een handicap hebben. De betrokkenen ontvangen hiervoor een uurloon dat bestaat uit :

- a) een premie van 40 frank voor ingeschreven werkzoekenden,
- b) een lesgeld (nu 151,8 frank per uur) dat overeenkomt met 60% van het minimum maandinkomen. Dit bedrag wordt betaald door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH).

Indien de persoon in opleiding daarnaast echter nog een inkomensvervangende tegemoetkoming geniet van RVA, sociale voorzorg en/of ziekenfonds, dan wordt die afgetrokken van het uurloon (lesgeld).

De cursisten ontvangen dus een verschillend uurloon, naargelang hun andere inkomsten. De RSZ-bijdrage is afhankelijk van de aard van de inkomensvervangende tegemoetkoming :

- a) geen RSZ-bijdrage voor de cursist die recht heeft op RVA-steun,
- b) volledige RSZ-bijdrage als de cursist geen enkele tegemoetkoming krijgt en dus het volledige lesgeld van het VFSIPH ontvangt,
- c) RSZ-bijdrage op het door het VFSIPH betaalde lesgeld, indien de cursist een andere inkomensvervangende tegemoetkoming geniet.

De RSZ-bijdrage is dus afhankelijk van de andere eventuele inkomsten en daardoor ontstaan problemen over het statuut van deze leerovereenkomsten.

Enkel de cursisten voor wie voldoende RSZ-bijdragen werden betaald, worden nadien beschouwd als uitkeringsgerechtigde werklozen op basis van het uurloon, maar ze komen dan weer niet in aanmerking voor diverse werkgelegenheidsbevorderende maatregelen, vermits hun tweejarige opleiding wordt beschouwd als werkjaren en zij dus geen langdurig werklozen zijn.

Anderzijds zijn cursisten die dezelfde opleiding volgden, maar voor wie minder of geen RSZ-bijdrage moest worden betaald en die nadien werkloos worden, niet in regel met de sociale wetgeving. Wie voordien uitkeringsgerechtigd was, kan op die situatie terugvallen. Anderen moeten leven van OCMW-steun of van een tegemoetkoming als gehandicapte. Voor beide soorten cursisten is er onduidelijkheid over de vraag of de tweejarige opleiding als werkjaren wordt beschouwd. Afhankelijk daarvan, komen zij wel of niet in aanmerking voor bijzondere werkgelegenheidsprogramma's.

In sommige gevallen kan dit ertoe leiden dat de kansen op de arbeidsmarkt én de financiële situatie na de tweejarige opleiding slechter zijn dan voordien.

1. Kan deze onduidelijke situatie, die soms leidt tot ingewikkelde administratieve en juridische maatregelen, opgelost worden binnen de Vlaamse Gemeenschap? Kan het VFSIPH een andere wijze van vergoeding uitwerken die een doorzichtiger en eenvoudiger statuut creëert?
2. Heeft er ooit een multilateraal overleg plaatsgevonden tussen VFSIPH, RVA, Sociale Voorzorg en RSZ over deze problematiek? Zo ja, wat zijn de resultaten daarvan?
3. Welke maatregelen kunnen er worden genomen, en door wie, om dit complexe kluwen te ontwarren in het voordeel van de betrokken werkzoekende en gemotiveerde personen met een handicap?

Antwoord

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap past zonder noemenswaardige problemen de reglementering toe met betrekking tot de vergoedingen aan gehandicapten die een beroepsopleiding in een centrum volgen. De aangehaalde problemen zijn nochtans reëel, maar houden hoofdzakelijk verband met de toepassing van de reglementering inzake onderwerping aan de sociale zekerheid en de sociale gevolgen hiervan, en met de toepassing van de werkloosheidsreglementering.

Deze regelgevingen behoren echter tot de bevoegdheid van de federale overheden. Het vroegere Rijksfonds en de rechtsopvolger langs Vlaamse zijde, het Vlaams Fonds, brachten de bevoegde overheden, namelijk de minister van Sociale Zaken en het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, op de hoogte van de problemen inzake onderwerping aan de Sociale Zekerheid van vergoede werklozen en ziekteuitkeringentrekkingen die een beroepsopleiding voor gehandicapten volgen. Overleg met alle partijen heeft nooit plaatsgevonden. Vanzelfsprekend is het Vlaams Fonds bereid medewerking te verlenen aan elk initiatief dat de sociale en financiële situatie van de betrokken personen met een handicap ten goede komt.

Vraag nr. 113 van 6 maart 1996 van de heer JOS STASSEN

Gemeentelijke cultuurraden – Oudenaarde-Aalst

Alhoewel de gemeenten al drie jaar decretaal verplicht zijn een gemeentelijke cultuurraad te installeren, is er een aantal gemeenten waar dat tot vandaag nog niet is gebeurd.

Graag kreeg ik een overzicht van de huidige stand van zaken voor het arrondissement Oudenaarde-Aalst, met volgende specificaties.

1. Welke gemeenten voldoen wel aan de verplichting en sedert wanneer?
2. Welke gemeenten voldoen nog niet aan de verplichting en waarom niet?
3. Welke sancties heeft de minister ondertussen al genomen ten opzichte van de gemeentebesturen die nog in gebreke zijn gebleven?
4. Tegen welke uiterste datum zullen alle gemeenten van Aalst-Oudenaarde aan die wettelijke verplichting voldoen?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid melden dat volgens de gegevens beschikbaar in mijn administratie volgende gemeenten in het arrondissement Oudenaarde-Aalst een erkende raad voor cultuurbeleid hebben opgericht: Aalst sedert 24/11/92, Brakel sedert 28/12/92, Denderleeuw sedert 26/1/93, Erpe-Mere sedert 22/12/92, Geraardsbergen sedert 17/5/93, Haaltert sedert 21/12/92, Herzele sedert 17/11/92, Kluisbergen sedert 17/9/92, Kruishoutem sedert 13/12/93, Lede sedert 29/6/95, Lierde sedert 9/5/94, Maarkedal sedert 22/12/92, Ninove sedert 19/11/92, Oudenaarde sedert 6/2/95, Ronse sedert 15/2/93, Sint-Lievens-Houtem sedert 30/12/92, Zingem sedert 29/12/92, Zottegem sedert 25/10/93.

Volgende gemeenten hebben aan de administratie geen gegevens doorgezonden inzake een erkende raad voor cultuurbeleid: Horebeke, Wortegem-Petegem en Zwalm.

Als bijlage vindt het parlementslid een overzicht van de raden voor cultuurbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen. Uit de "Atlas. Gemeentelijk Cultuurbeleid 1996-1998" blijkt dat de gemeente Wortegem-Petegem wel over een raad voor cultuurbeleid zou beschikken.

Conform omzendbrief CUL/1 van 30 oktober 1991 betreffende de oprichting en erkenning van gemeentelijke raden voor cultuurbeleid, ontvingen de gemeenten die in gebreke bleven op 30 juli 1993 een aangetekende herinneringsbrief.

Aangezien overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, de raden uiterlijk binnen zes maanden volgend op de installatie van een nieuwe gemeenteraad opnieuw moeten worden erkend of opgericht, werd gewacht met het

verzenden van een tweede herinneringsbrief. Die zal in de loop van 1996 worden opgestuurd.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 114
van 12 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Toepassing taalwetgeving – Dienstorder Vlaams-Brabant

Bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 31 augustus 1995, werd een strikte toepassing van artikel 35 paragraaf 1 van de taalwetgeving goedgekeurd.

Deze dienstorder nummer 7 van de provincie Vlaams-Brabant lijkt inderdaad niet alleen duidelijk te zijn, maar ook een correcte toepassing in te houden van de taalwetgeving in de gehele provincie Vlaams-Brabant.

In het verleden werd reeds herhaaldelijk gewezen op het feit dat zelfs eigen diensten van de Vlaamse Gemeenschap blijkbaar onkundig zijn van de taalwetgeving zoals ze van kracht is, onder meer in Vlaams-Brabant en meer specifiek in de faciliteitengemeenten in de Vlaams-Brabantse rand.

Kent de minister de boven aangehaalde beslissingen van de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant ?

Heeft de Vlaamse regering reeds gelijkaardige initiatieven genomen ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid mededelen dat de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant inderdaad in zitting van 24 augustus 1995 een tekst goedgekeurde betreffende de toepassing van de taalwetgeving in de provincie Vlaams-Brabant.

Deze tekst werd als dienstorder meegedeeld aan het personeel van de provincie.

Wat de gelijkaardige initiatieven van de Vlaamse regering betreft, verwijs ik naar de dienstorder 86/4 van 18 juli 1986 die steunt op de beslissing van de Vlaamse regering van 25 juni 1986 (VE/PV/1986/31-punt 6). Momenteel wordt een actualisering van de voormelde dienstorder 86/4 voorbereid.

Vraag nr. 116
van 14 maart 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Beleidsorganen – Vertegenwoordiging ziekenfondsen

Namens welke ziekenfondsen is er een vertegenwoordiging – of welke ziekenfondsen zijn eventueel als instelling zelf vertegenwoordigd – als lid, als lid van de raad van bestuur, of als lid van het dagelijks bestuur in de

hierna opgesomde beleidsorganen op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap ?

1. Algemeen welzijnsbeleid : de Vlaamse Hoge Raad voor Algemeen Welzijnswerk, de Vlaamse Hoge Raad voor de Thuiszorg, de Hoge Raad voor Maatschappelijk Welzijn.
2. Gehandicaptenzorg : de Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap ; het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ; adviescomités voor professionele integratie, individuele materiële hulp, programmatie, voorzieningen ; het Vlaams Informatie- en Communicatiecentrum voor Handicap en Technologie (Vlicht).
3. Gezondheidsopvoeding : het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG).
4. Gezinsbeleid : Kind en Gezin.

Antwoord

Algemeen Welzijnsbeleid

In de Vlaamse Hoge Raad voor Algemeen Welzijnswerk zetelen vier vertegenwoordigers namens de representatieve Landsbonden van Ziekenfondsen (twee vertegenwoordigers van de Christelijke Mutualiteiten en telkens één vertegenwoordiger van de Socialistische en Liberale Mutualiteiten). Deze Hoge Raad kwam voor het laatst samen op 30 mei 1994 (besluit van de Vlaamse regering van december 1991). De Vlaamse Hoge Raad voor de Thuiszorg behoort tot de bevoegdheid van minister Demeester en de Hoge Raad voor Maatschappelijk Welzijn ressorteert onder de federale overheid (KB 8/9/86), bij het ministerie van Sociale Voorzorg.

Gehandicaptenzorg

De Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap is einde mandaat sedert 30 april 1995. Bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt nergens gesteld dat er vertegenwoordigers van de ziekenfondsen moeten zijn, noch in de raad van bestuur, noch in het Bureau (decreet 27/7/1980 art. 8, 3°). Ook voor de vijf adviescomités worden niet expliciet vertegenwoordigers van de ziekenfondsen of andere organisaties aangewezen. Voor de Vlicht waarvan de statuten in het Belgisch Staatsblad van 15 februari 1990 zijn verschenen, zijn de leden deskundigen op het domein van het wetenschappelijk onderzoek.

Gezondheidsopvoeding behoort tot de bevoegdheid van minister Demeester.

Gezinsbeleid

In de raad van beheer van Kind en Gezin zijn de ziekenfondsen als dusdanig niet vertegenwoordigd (decreet 24/5/1984).

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 52
van 5 maart 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Kasteel De Hoof (Voeren) – Erfpacht

De Vlaamse Gemeenschap heeft het Kasteel De Hoof in Voeren (Teuven) via het vroegere Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (nu Toerisme Vlaanderen) in erfpacht gegeven.

Blijkbaar heeft de erfpachter nooit de pacht betaald, werd deze zelfs nooit gevorderd en werd de erfpachter nooit in gebreke gesteld.

1. Hoe kan het dat een domein in erfpacht wordt gegeven en dat de erfpacht nooit wordt betaald ?
2. Zijn reeds stappen gezet tot verbreking van de erfpacht en tot betaling van de achterstallen ?

Antwoord

De informatie waarover het Vlaams parlementslid beschikt is niet volledig correct.

1. Voor het Kasteel De Hoof bestaat een erfpacht die reeds jaren wordt betaald. Het kasteel wordt succesvol uitgebaat als Vlaams hotel-restaurant.
2. Er worden geen stappen gezet tot verbreking van de erfpacht. Integendeel, er worden stappen gezet om de erfpacht volgens de bepalingen van de type-erfpachtovereenkomst uit te breiden tot het hoevegedeelte naast het kasteel en dit ter ondersteuning van het Vlaamse toerisme in de Voerstreek.

Vraag nr. 56
van 12 maart 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

Ambassadeur Iran – Nederlands

De nieuwjaarswensen die ik ontving van de heer Hamid Aboutalébi, de ambassadeur van de Islamitische Republiek Iran, waren uitsluitend in het Frans gesteld.

Heeft de minister-president reeds de gelegenheid gehad om de ambassadeur erop te wijzen dat in dit land overwegend Nederlands wordt gesproken en dat Vlamingen graag in hun taal worden aangesproken ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid verzekeren dat de officiële briefwisseling die de Vlaamse regering en haar administratie voert met de buitenlandse ambassades in ons land in het Nederlands verloopt.

De briefwisseling van deze ambassades naar de Vlaamse overheid, verloopt eveneens overwegend in het Nederlands. Maar ik moet inderdaad vaststellen dat hierop nog uitzonderingen bestaan.

Dat buitenlandse diplomaten in België vaak gebruik maken van het Frans of het Engels in hun contacten met de Vlaamse overheid, is te betreuren en zeker niet in overeenstemming met de Belgische politieke en maatschappelijke realiteit.

De Vlaamse regering zal haar inspanningen voortzetten om bij het diplomatiek korps dat in ons land verblijft, de kennis over Vlaanderen en zijn inwoners te bevorderen.

Ik neem mij dan ook voor om het gestelde probleem op passende wijze onder de aandacht te brengen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 98
van 14 maart 1996
van de heer MARC OLIVIER

Gemeenschapsambtenaren – Halftijds verlof voor stervensbegeleiding

Zowel in de privé-sector als in de openbare sector heeft een werknemer recht op onderbreking van de loopbaan, wanneer hij zich wil wijden aan palliatieve zorg van een persoon die aan een ongeneeslijke ziekte lijdt. Voor federale ambtenaren bestaat de mogelijkheid om dit verlof zowel voltijds als halftijds op te nemen. Voor overheidspersoneel van gewesten en gemeenschappen moet door de Vlaamse regering nog de beslissing worden genomen om het halftijds verlof voor stervensbegeleiding toe te passen.

1. Wordt er door de Vlaamse regering voor het overheidspersoneel van gewesten en gemeenschappen een gelijkaardige regeling uitgewerkt als voor de federale ambtenaren ?
2. Zo neen, waarom niet ?
3. Zo ja, is er al beslist wanneer deze regeling van toepassing zal worden ?

Antwoord

Het verlof voor stervensbegeleiding wordt in de Vlaamse administratie toegekend in de vorm van loopbaanonderbreking.

De mogelijkheid tot voltijdse loopbaanonderbreking voor palliatieve verzorging zal worden ingevoerd in het Vlaams personeelsstatuut met ingang van 1 januari 1995. De ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zullen gedurende een periode van één maand, verlengbaar met één maand, hun loopbaan kunnen onderbreken om palliatieve verzorging te verstrekken aan een persoon die zich in een terminale fase bevindt. Deze persoon hoeft geen familielid te zijn.

In afwachting van de opname van deze bepaling in het Vlaams Personeelsstatuut, wordt door de personeelsdiensten nu reeds toegestaan dat de ambtenaren hun loopbaan onderbreken voor het verstrekken van palliatieve verzorging en wordt door de RVA aan deze ambtenaren een onderbrekingsuitkering toegekend.

Het Vlaams Personeelsstatuut staat momenteel noch aan de vastbenoemde personeelsleden, noch aan de bij arbeidsovereenkomst aangeworven personeelsleden toe om de loopbaan halftijds te onderbreken. Het invoeren van een bijzondere regeling van loopbaanonderbreking voor stervensbegeleiding verandert op dit punt de statutaire rechten van het personeel niet.

Ik heb wel eind februari 1996 aan de administratie de opdracht gegeven te onderzoeken welke de mogelijke gevolgen zijn (zowel organisatorisch, als personeelsmatig en financieel) van het toestaan van een halftijdse loopbaanonderbreking. Op grond van deze resultaten zal worden overwogen of de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ook de halftijdse loopbaanonderbreking kunnen genieten.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 86
van 6 maart 1996
van de heer ERIK MATTHIJS

Vlarem II bis – Zwembaden

De bepalingen in Vlarem II bis inzake zwembaden bevatten een aantal onduidelijkheden die nadere precisering vragen.

1. Aantal redders en toezichthoudende personen

Indien er meer dan 100 zwemmers in het zwembad zijn moet er, naast de twee redders (één per bad), ook nog één toezichthoudende persoon aanwezig zijn. Moet deze toezichthoudende persoon over bepaalde kwalificaties beschikken? Moet dat bijvoorbeeld bij schoolzwemmen de leerkracht Lichamelijke Opvoeding zijn, of mag het gewoon de begeleidende leerkracht zijn?

2. Slipbestendige bodem

In Vlarem II bis staat nergens een definitie van slipbestendig. Bij bestaande zwembaden een antisliplaag op de tegels aanbrengen is niet hygiënisch. Ook is het bijna onmogelijk om de bestaande tegelvloer op te breken en nieuwe slipbestendige tegels te plaatsen. Geldt deze verplichting voor nieuwe én voor bestaande zwembaden? Zijn er concrete richtlijnen inzake definitie en methodes van slipbestendigheid?

3. Controle

Hoe is de controle op de zwembaden georganiseerd uit oogpunt van de bepalingen ter zake in Vlarem II bis? Is die er enkel bij vernieuwing van de exploitatievergunning?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 5.32.9.2.2.§ 3, 3° van Titel II van het Vlarem, wordt het minimum aantal toezichthoudende personen bepaald aan de hand van volgende formule, met afronding naar beneden:

- a) voor de eerste 150 baders : aantal toezichthoudende personen = aantal baders/50 + 1
- b) daarenboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudende persoon extra. Ten minste de helft van het vereiste aantal toezichthoudende personen, afgerond naar boven, moet een redder zijn.

In het aangehaalde voorbeeld met meer dan 100 baders aanwezig in de inrichting, wordt gesteld dat minstens 3 toezichthoudende personen vereist zijn, waarvan 2 redders. Gelet op het voorgaande is deze stelling terecht op voorwaarde dat het aantal baders tevens lager is dan 150, aangezien vanaf 150 baders de aanwezigheid van 4 toezichthoudende personen verplicht is, waarvan 2 redders. De verdeling van de toezichthoudende personen over verschillende baden binnen dezelfde inrichting moet gebeuren conform artikel 5.32.9.2.2.§ 3, 4°, dat bepaalt dat bij ieder afzonderlijk bad of risicozone ten minste één toezichthoudende persoon staat, ongeacht het resultaat van bovenvermelde formule.

De redders moeten overeenkomstig artikel 5.32.9.2.2.§ 3, 5° van Titel II van het Vlarem in het bezit te zijn van het hoger reddersbrevet van het Bloso, of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het Bloso. Voor de toezichthoudende persoon, niet-redder, zijn in Titel II van het Vlarem geen kwalificaties vastgelegd. Het spreekt voor zich dat deze toezichthoudende personen over de nodige visuele en assertieve kwaliteiten moeten beschikken om de toezichtsfunctie naar behoren te kunnen uitoefenen.

2. De verplichte aanwezigheid van slipwerende vloeren geldt onmiddellijk voor nieuwe zwembaden. Overeenkomstig artikel 3.2.1.2.§ 3, b) moeten bestaande inrichtingen, zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2. van Titel II van het Vlarem, uiterlijk op 1 januari 1999 voldoen aan de constructienormen die gelden voor nieuwe inrichtingen.

Concrete richtlijnen inzake definitie en methodes van slipbestendigheid zijn niet voorhanden. Inzake

normering bestaat op dit ogenblik geen Europese richtlijn, en evenmin een federale of gewestelijke reglementering. Op Europees vlak ligt een voorontwerp van ISO-norm ter studie.

3. De controle op de zwembaden gebeurt door de toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie en de toezichthoudende ambtenaar van de administratie Gezondheidszorg. Hoewel in Titel II van Vlarem geen duidelijke afbakening van de bevoegdheden werd vastgelegd, mag men ervan uitgaan dat de toezichthoudende ambtenaar van de administratie Gezondheidszorg vooral zal begaan zijn met de veiligheid en de gezondheid binnen de inrichting, terwijl de toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie zich in de eerste plaats zal richten naar de hinderaspecten voor de omgeving en het leefmilieu. Controle op de naleving van de voorwaarden kan op ieder moment plaatsvinden en niet enkel bij hernieuwing van de milieuvergunning.

Vraag nr. 87
van 6 maart 1996
van de heer JOS DE MEYER

Vlarem – Roofvogels, emoes en struisvogels

Bij de meest recente aanpassing van Vlarem werden een aantal wijzigingen aangebracht in rubriek 9 : Dieren.

1. Vroeger werd het houden van meer dan tien roofvogels ingedeeld als een hinderlijke inrichting klasse 2 ; sinds 1 augustus 1995 wordt het houden van roofvogels niet meer ingedeeld. Is het houden van roofvogels niet meer vergunningsplichtig ? Is deze diersoort vergeten ? Op welke wijze moet dit worden geïnterpreteerd ?
2. Voor emoes en struisvogels wordt niet aangegeven vanaf welke leeftijd ze ingedeeld zijn. Dit zou, bij letterlijke interpretatie, betekenen dat er vergunningsplicht is zodra de kuikens uit het ei komen. Naar analogie met andere diersoorten zou het logischer zijn deze vogels te tellen vanaf een welbepaalde leeftijd. Is deze interpretatie juist en zo ja, vanaf welke leeftijd zijn emoes en struisvogels vergunningsplichtig ?

Antwoord

1. Het houden van roofvogels is in feite bij wet verboden. Enkel in uitzonderlijke gevallen, ten behoeve van de traditionele jacht, werden vergunningen toegestaan voor het houden van haviken en slechtvalken. Het gaat hier echter slechts om een zeer beperkt aantal vogels voor het ganse Vlaams Gewest zodat, rekening houdende met het principieel verbod, een echte milieuvergunningprocedure hiervoor momenteel niet aangewezen is.
2. Het is inderdaad zo dat bij emoes en struisvogels in de nieuwe indelingslijst geen grensleeftijd is opgenomen voor de vergunningsplicht. Een struisvogel of een emoe komt dus in aanmerking vanaf de geboorte.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 30
van 7 maart 1996
van de heer KRIS VAN DIJCK

Ziekenhuisbedden – Regio Mol-Herentals-Geel

Volgens de programmatienorm (laatst gekende toestand 1 januari 1994) mogen er in de regio Mol-Herentals-Geel 1.352 ziekenhuisbedden zijn. Op 1 januari 1994 waren er echter maar 668 erkende bedden, dit is 49,9 % van de behoefte. Slechts één regio scoort lager, maar die sluit aan bij Brussel dat een duidelijke overcapaciteit heeft. De gemiddelde verblijfsduur in de drie ziekenhuizen van onze regio is lager dan het nationaal gemiddelde ; ook per diagnosegroep scoren onze ziekenhuizen zeer goed. Heel wat ingrepen moeten worden doorverwezen naar grotere centra, wat zijn invloed heeft op onze statistische gegevens.

Naar aanleiding van het recente overaanbod van patiënten in de ziekenhuizen in de regio Mol, Herentals en Geel wil ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Is het juist dat er nog 5.000 ziekenhuisbedden moeten worden afgebouwd ?
2. Zo ja, hoe en op basis van welke criteria zal deze afbouw worden uitgevoerd ?

Antwoord

Ingaande op de door het Vlaams parlementslid gestelde vragen moet ik vooreerst melden dat de afbouw van bedden en de criteria die hierbij worden gehanteerd, onderworpen zijn aan de federale regelgeving.

In het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen van 22 februari 1996 inzake de vermindering en reconversie van ziekenhuisbedden, is het volgende vermeld :

"De Raad meent dat van een opgelegde, structurele beddenafbouw geen rationalisatie in het gebruik van midelen kan worden verwacht. En dat om meerdere redenen. De Raad stelt dat verplichte beddenafbouw niet de adequate techniek is om de gewenste evolutie te ondersteunen en zal eerder de neiging tot behoud van bedden (en verblijfsdagen) doen toenemen. Alleen een juiste financiering zal leiden tot een spontane afbouw van het gebruik van ziekenhuisbedden."

Voor verdere en meer precieze informatie in verband met deze aangelegenheid moet ik het Vlaams parlementslid verwijzen naar mijn federale collega.

In verband met de vraag naar de ontwikkelingen in het zorgaanbod in de regio Mol-Herentals-Geel, is het nuttig om weten dat er zich in het recente verleden niet onaardige verschuivingen hebben voorgedaan.

De ziekenhuizen in Geel, Mol en Herentals hebben immers reeds een zeer bewogen periode achter de rug, die trouwens illustreert hoe moeilijk het vandaag de

dag is om als initiatiefnemer goede zorg te blijven aanbieden. Ik begrijp ten volle hun kommer voor wat de toekomst brengen zal.

Het ziekenhuis in Mol heeft gezien zijn kleinschaligheid ernstige problemen gekend om zijn voortbestaan te kunnen verzekeren : een ziekenhuisgroepering met Lommel werd aangegaan. Hierbij gingen een aantal ziekenhuisbedden verloren. Gelukkig konden recentelijk bijkomende bedden worden verkregen vanuit het Antwerpse, zodat de schaalgrootte opnieuw wat verbeterde. Vanuit de Vlaamse overheid lopen investeringsdossiers om dit ziekenhuis te moderniseren. Het ziekenhuis zelf heeft grote inspanningen gedaan om de zorgkwaliteit te optimaliseren.

Zo verbeterde het activiteitsniveau van de materniteit in die mate dat zij kon worden gered. Ik weet dat de inspanningen die dit kleine ziekenhuis heeft gedaan in de streek door de bevolking erg worden gewaardeerd.

De ziekenhuizen in Geel en Herentals hebben getracht door een fusie, een verregaande stap van samenwerking tussen telkens een openbaar en een privaat ziekenhuis, tot een nieuw regionaal ziekenhuis te komen. Dit is in Geel niet helemaal zonder moeilijkheden gegaan. De ziekenhuisbedden konden gelukkig in de regio worden gehouden en de fusie werd zowel in Geel als in Herentals bekroond met een bouwproject.

Het parlementslid merkt dat waar mogelijk de Vlaamse overheid zijn uiterste best heeft gedaan om, in de domeinen waar zij bevoegd is, het nodige te doen voor de plaatselijke bevolking.

Volledigheidshalve kan ik hieraan toevoegen dat, ingevolge de recente afbouw van bedden op basis van activiteit in deze regio volgende bewegingen zijn gebeurd :

- Geel : min 7 pediatriebedden (kenletter E) ;
- Mol : nihil ;
- Herentals : min 2 pediatriebedden (kenletter E).

Andere belangrijke verschuivingen in de ruimere regio zijn het aanzienlijke beddenverlies in Turnhout – St.-Elisabethziekenhuis : min 32 bedden Chirurgie (kenletter C) en 23 bedden Pediatrie (kenletter E), maar anderzijds ook een beddenaanwinst in Zoersel : plus 21 bedden Inwendige Geneeskunde (kenletter D).

Ten opzichte van de programmatie is de ziekenhuisregio Geel inderdaad flink onderbezet : 56 % van wat programmatorisch zou kunnen, is erkend. 667 bedden zijn momenteel erkend. De programmatie laat 1.185 bedden toe.

Deze programmatie is voor het ogenblik nog een van de meest operationale en aanvaarde instrumenten om op een zo objectief mogelijke wijze inschatting te doen van de noden en behoeften van de bevolking. In deze optiek zijn de vaststellingen die het parlementslid deed inzake de behoefte in de regio correct.

Nochtans is het wel nuttig om aan te stippen dat dit instrument, hoe objectief ook, inmiddels veel van zijn waarde heeft verloren : de geneeskunde is immers de laatste jaren sterk geëvolueerd, het instrument van de

programmatie heeft niet goed gewerkt in de planning van de zware medisch-technische diensten.

Deze vaststelling heeft ertoe geleid dat er momenteel wordt onderzocht hoe men, in het kader van een nieuw Vlaams gezondheidsbeleid, tot een nieuw en modern instrumentarium inzake behoeftenanalyse en planning kan komen. Dit is een van de projecten die verder uitgebouwd zullen worden. Tevens kan ik meedelen dat voor het te voeren investeringsbeleid (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – VIPA) studies zullen worden ondernomen om tot een zo gefundeerd mogelijk bouwbeleid te komen. Dit is een geheel nieuwe ontwikkeling, die uiteraard de nodige tijd en energie zal vergen om in een later stadium de nodige vruchten te kunnen afleveren.

Terugkomend op de specifieke problematiek van de beddenafbouw in de acute ziekenhuissector, kan ik nog het volgende toevoegen.

Het spreekt vanzelf dat de basiszorg in een regio moet aangeboden worden en behouden blijven. Ik heb dit vroeger gesteld in mijn beleidsbrief ; dit is een recht van de burger dat zelfs grondwettelijk werd vastgelegd. Deze basiszorg strekt zich uit over de basisziekenhuisdiensten in de intramurale, klinische sector, aangevuld met de medische basisuitrusting. Voor hoger gespecialiseerde zorg, maar ook voor financieel minder rendabele diensten moeten afspraken worden gemaakt en samenwerkingsakkoorden worden afgesloten. Op dit vlak zie ik in de toekomst verdere evoluties mogelijk en wenselijk, en de nodige reglementaire ruimte moet hiervoor zeker ook gecreëerd worden in de OCMW-wetgeving.

Bijzonder moeilijk is echter te bepalen wat nu al dan niet als een aparte regio kan worden beschouwd en of dit concept wel ongenueanceerd mag worden gehanteerd : immers waar er voor de jonge, actieve bevolking geen problemen zijn inzake bereikbaarheid, zijn er eventueel wel voor oudere mensen, laat staan voor hoogbejaarde, zieke of invalide patiënten en in het algemeen ook voor oudere mensen met mobiliteitsproblemen (al dan niet om financieel-economische redenen).

Een zuiver lineaire benadering – en daar ben ik het met het Vlaams parlementslid roerend eens – is dus inderdaad niet mogelijk en zou dus ook niet billijk zijn.

Samenvattend kan worden gesteld dat, wanneer men in de regio Mol-Herentals-Geel tot een goede gezondheidszorg wil komen en die ook wil behouden, de ziekenhuizen zich het best kunnen verdedigen door verder te doen wat zij vandaag doen : indien de cijfers van de door hen verzorgde pathologie goed zijn en blijven, zullen zij hiervoor worden vergoed. Indien zij tot goede samenwerking komen, kunnen zij, in de mate dat de regelgeving dit toelaat, gespecialiseerde diensten opzetten of behouden. Wat verder zal moeten worden onderzocht, is uiteraard wat de minima zijn, zowel voor de bevolking inzake diensten en aanbod, als voor de ziekenhuizen inzake efficiënte basiszorg.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 52
van 12 februari 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Beleidsondersteuning – Studieopdrachten

Geregeld worden er, ter voorbereiding of ter ondersteuning van het beleid dat een minister wenst te voeren, studies gemaakt door universitaire instellingen, consultancy-firma's en dergelijke meer.

Dergelijke studies leveren vaak zeer interessante en relevante informatie op, die een wezenlijke bijdrage kan betekenen voor de beleidsvoering. Een overheid die zich informeert zal ook met kennis van zaken beslissingen kunnen nemen.

Dergelijke studies dragen echter een hoog prijskaartje en soms moeten we vaststellen dat sommige ervan zonder verder gevolg in de lade belanden.

Dienaangaande had ik aan de minister, wat de domeinen betreft die vandaag onder zijn bevoegdheid vallen, graag de volgende vragen gesteld.

1. Welke bedragen werden er tijdens de vorige legislatuur en in 1995 respectievelijk vastgelegd en/of besteed voor het laten uitvoeren van studieopdrachten? Welk bedrag wordt uitgetrokken voor het jaar 1996?
2. Over welke studieopdrachten gaat het? Wat is de inhoud van deze verschillende opdrachten?
3. Wat is de naam van de instellingen en/of ondernemingen waaraan deze opdrachten werden toegewezen?
4. Worden de studies die door de vorige regering werden besteld nog gebruikt? Graag een specificering over de aanwending van deze studieopdrachten door de huidige regering.

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 59
van 6 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woonwijk Wezembeek-Oppem – Wegenonderhoud

De wegen van de sociale woonwijk Ban Eik in Wezembeek-Oppem verkeren in een slechte toestand. Bij

gemeenteraadsbeslissing werden de wegen van de sociale woonwijk in het kade van artikel 80 van de huisvestingscode openbaar domein, evenals de groenzones. De sociale bouwmaatschappij Mijn Huisje nam totnogtoe het onderhoud voor haar rekening, omdat de gemeente Wezembeek-Oppem de verantwoordelijkheid voor zich uit schoof. Opvallend detail hierbij is dat de voorzitter van de bouwmaatschappij en de burgemeester jarenlang een en dezelfde persoon waren.

1. Hoeveel heeft de bouwmaatschappij uitgegeven voor het onderhoud van de wegen en het groen, normaliter ten laste van de gemeente?
2. In welke mate is er sprake van het afwentelen van gelden van de erkende vennootschap ten voordele van het gemeentebestuur?
3. Heeft de burgemeester de vergaderingen van de bouwmaatschappij voorgezeten wanneer het betrokken dossier ter sprake kwam? Zo ja, is er dan niet duidelijk sprake van belangenvermenging?
4. Indien er gelden van de erkende vennootschap onrechtmatig werden uitgegeven die normaal door het gemeentebestuur moesten worden uitgegeven, welke maatregelen zijn er dan genomen om de gelden door de bouwmaatschappij te laten terugverdienen?

Antwoord

Voorafgaand aan zijn specifieke vragen moet gesteld worden dat de sociale huisvestingsmaatschappij Mijn Huisje niet meer bestaat en sinds 1995 gefusioneerd is met de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting uit Sint-Pieters-Leeuw.

De overname door de gemeente van de infrastructuurwerken, meer bepaald wegen en groenvoorzieningen, is een oud probleem dat zich niet alleen voordoet in sociale woonwijken, maar dat ook meer algemeen is.

De problematiek wordt duidelijk verwoord in het hoofdstuk "Wegen" van A. Dumarey (TGEM 89/4-5 – E Story-Scientia):

"De probleemsituatie omtrent de materie "wegen" is ontstaan enerzijds door de diversiteit van de verschillende soorten wegen en anderzijds door het ontbreken van een duidelijke wetgeving. Een eerste benadering is het onderscheid dat dient gemaakt te worden tussen de openbare wegen en private wegen. Het begrip openbare weg wordt gekarakteriseerd door het publiek gebruik van de weg en niet door de eigendom ervan. De bedding van de weg kan immers eigendom zijn van private personen. Een sprekend voorbeeld hiervan ter zake zijn de buurtwegen in Vlaanderen. Volgens een arrest van het Hof van Cassatie van 10 februari 1865 zijn deze buurtwegen eigendom van de aangelanden, doch bezwaard met een erfdiensbaarheid van publieke doorgang. Bij betwistingen omtrent de eigendom of het publiek gebruik gebeurt de beslechting uiteraard door de bevoegde burgerlijke rechter."

Deze stelling wordt bevestigd door het arrest van de Raad van State nr. 27.799 van 7 januari 1987, waarbij wordt gesteld dat het openbaar of privé-karakter van

een verkeersweg wordt afgeleid uit een expliciete of impliciete beslissing van de overheid, hetzij uit een langdurig gebruik. Het bestaan van een geregelde en voortdurende verkeerscirculatie getuigt van publiek gebruik van een weg, en dientengevolge van zijn karakter van openbare weg.

In oorsprong werd bij de instelling van de zogenaamde wet-Brunfaut op 15 april 1949 in artikel 8 de overname van de wegeninfrastructuur in het openbaar domein van de gemeenten niet uitdrukkelijk geregeld.

Bij de coördinatie van de verschillende wetten bij koninklijk besluit van 10 december 1970 tot instelling van de huisvestingscode, werd de betoelaging van de infrastructuurwerken ondergebracht in artikel 33 van deze huisvestingscode.

Aangezien in verschillende gemeenten zich meermaals moeilijkheden hadden voorgedaan omtrent de overname van de infrastructuurwerken in sociale woonwijken en hun inlijving in het openbaar domein, werd bij de wijziging van artikel 33 van de huisvestingscode bij wet 2 augustus 1973 een § 8 toegevoegd, die in de uitdrukkelijke, kosteloze overdracht voorziet van de infrastructuurwerken in de staat waarin zij zich bevinden, om ingelijfd te worden in het gemeentelijk wegennet.

Wat de specifieke vragen van het Vlaams parlementslid betreft, kan ik het volgende meedelen.

1. Tijdens de periode van 1949 tot 1977 (30/05/77) werden er geen werken aan de wegen uitgevoerd, er werden dus in die periode ook geen kosten gemaakt. Van 1977 tot 1983 gebeurden er af en toe kleine herstellingswerken, zoals het opvullen van kleine verzakkingen in het wegdek. Deze herstellingen gebeurden door de werkmannen van de erkende vennootschap Mijn Huisje. Vanaf 1983 vinden we in de boekhouding onder het nummer 6114 (kosten onderhoud groenzones) volgende bedragen terug :

1983	1.535.152 frank
1984	438.249 frank
1985	633.795 frank
1986	522.030 frank
1987	560.266 frank
1988	706.987 frank
1989	576.786 frank
1990	407.809 frank
1991	1.144.062 frank
1992	204.233 frank
1993	526.974 frank
1994	849.339 frank

1995 = jaar dat de vennootschap fuseerde met een andere maatschappij.

Wellicht werden onder deze rubriek ook de herstellingen aan het wegdek opgenomen. Het precieze bedrag daarvan is niet gekend.

2. Bij toepassing van het vroegere artikel 33 en het huidige artikel 80 van de huisvestingscode, alsmede als gevolg van de rechtsleer en de rechtspraak ter

zake, moet de gemeente overgaan tot de overname van de wegen en groenzones.

De eerste huizen van de wijk Ban Eik werden in gebruik genomen begin jaren '60. Een expliciete akte van overdracht van de wegen en de groenzones naar het openbaar domein is tot nu toe echter niet verleden.

Impliciet kan wel worden gesproken van openbare wegen die door de gemeente moeten worden onderhouden als gevolg van het langdurig publiek gebruik, en te meer daar in de notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur van de erkende vennootschap sprake is van, zo lezen we in het verslag van 19 januari 1971 : "Het verheugt de erkende vennootschap dat de overname kortelings zal gebeuren." Deze vergadering werd voorgezeten door de voorzitter/burgemeester. Ook werd er op 2 oktober 1980 een gemeenteraadsbeslissing genomen tot overname van de wegen.

Het feit dat deze overname nog niet expliciet gebeurd is, betekent echter niet dat de gemeente wordt ontslagen van haar plicht tot het onderhoud van de openbare wegen.

3. Luidens artikel 92, 1°, van de Nieuwe Gemeentewet is het de burgemeester verboden tegenwoordig te zijn bij een beraadslaging of besluit van de gemeenteraad waarbij hij een rechtstreeks belang heeft ; luidens artikel 106, derde lid, is artikel 92, 1°, ook van toepassing op de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen.

Wanneer de burgemeester de hierboven vermelde verbodsbepalingen overtreedt, kan de toezichthoudende overheid optreden middels de schorsing en/of vernietiging van de gemeentelijke beslissingen die in aanwezigheid van de burgemeester werden genomen.

Indien de vraag evenwel betrekking heeft op vergaderingen van een sociale bouwmaatschappij en in het kader wordt gesteld van mijn bevoegdheid als Vlaams minister voor Binnenlandse Aangelegenheden, dan is zij derhalve niet relevant in het kader van de hierboven vernoemde artikelen van de Nieuwe Gemeentewet en, a fortiori, in het kader van de uitoefening van het administratief toezicht, vermits de toezichthoudende overheid niet tot de schorsing en/of vernietiging van een beslissing van een huisvestingsmaatschappij kan overgaan. Het komt in dat geval de administratie Binnenlandse Aangelegenheden dan ook niet toe om in het concrete geval na te gaan of de burgemeester al dan niet de vergaderingen van de bouwmaatschappij heeft voorgezeten, laat staan om zich in voorkomend geval uit te spreken over het al dan niet sprake zijn van belangenvermenging.

Wat de vertegenwoordiging van de gemeenten in de raden van bestuur van sociale bouwmaatschappijen betreft, geeft artikel 25 van de huisvestingscode enige duidelijkheid, waar in het tweede lid wordt gesteld : "Wanneer de meerderheid van het maatschappelijk kapitaal ener erkende maatschappij behoort aan de Staat, aan de provincies, aan de gemeente en aan de commissies van openbare onderstand, moet de meerderheid in de beheerraad

aan de afgevaardigden van die klasse van deelnemers behoren." Het spreekt daarom ook vanzelf dat deze afgevaardigden, raadsleden, schepenen of de burgemeester kunnen zijn en zij rechtsgeldig tot voorzitter kunnen worden verkozen, aangezien de sociale huisvestingsmaatschappijen onderworpen zijn aan het vennootschapsrecht. Ingevolge artikel 34 van de huisvestingscode berust de controle op de erkende vennootschappen bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en zijn raad van bestuur.

4. Tot nu toe zijn er door de VHM geen stappen ondernomen om de door de erkende vennootschap eventueel ten onrechte uitgegeven bedragen te laten terugvorderen. Wel ligt het in mijn bedoeling de VHM opdracht te geven na te gaan bij welke erkende vennootschappen en voor welke werken de expliciete overdracht van deze infrastructuur nog niet is gebeurd, teneinde de maatregelen te bestuderen die kunnen worden genomen om duidelijkheid te scheppen in deze toch reeds zeer lang aanslepende aangelegenheid.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 115
van 12 maart 1996
van de heer **ETIENNE VAN VAERENBERGH**

BLOSO en VZW Clearing House – Kritiek Rekenhof

Het Rekenhof heeft vastgesteld dat de VZW Clearing House van het Bloso een personeelslid ter beschikking heeft gekregen, wat neerkomt op indirecte subsidiëring. Ook de kostprijs en de werkingskosten van een fotocopieermachine werden door Bloso ten laste genomen.

Dit komt neer op indirecte subsidiëring en benadeling van andere verenigingen die niet dezelfde faciliteiten konden genieten.

Welke maatregelen heeft de minister ter zake reeds getroffen ?

Antwoord

De VZW Clearing House werd opgericht in september 1973 door de Belgische overheden onder de bescherming van de Raad van Europa. Het Clearing House heeft als doel het verzamelen, analyseren en verspreiden van (beleids)informatie met betrekking tot de sport. Dienaangaande publiceert het Clearing House verschillende documenten (waaronder een viermaandelijks Bulletin), verschaft het rapporten en bereidt het de verschillende activiteiten voor die op het programma staan van het Comité voor de Ontwikkeling van de Sport (CDDS) van de Raad van Europa.

Sinds haar ontstaan wordt het Clearing House gefinancierd door de drie gemeenschappen en de Raad van Europa via directe subsidies en indirect via het ter beschikking stellen van personeel en het op zich nemen van verschillende werkingskosten. Zo subsidieert Adeps door middel van 1 miljoen frank en neemt het de huur van de lokalen, het onderhoud, telefoon, telefax verwarming op zich.

Het Bloso subsidieert sinds 23 jaar, en dus lang voor de oprichting van het Bloso als Vlaamse openbare instelling, het Clearing House als Bond voor Vormingswerk en dit volgens het koninklijk besluit van 28 april 1965. In uitvoering van een vroegere ministeriële beslissing (De Backer-Van Ocken) werd sinds 1978 een personeelslid ter beschikking gesteld en werden de kosten van een fotocopieermachine ten laste genomen.

De raad van bestuur van het Bloso heeft de problematiek in dat verband zoals gesteld door het Rekenhof besproken en is van mening dat voor alle toegekende subsidies een decretale regeling moet worden uitgewerkt. Het is dan ook de bedoeling om voor deze specifieke gevallen de nodige maatregelen te treffen (decretale en andere), teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen van het Rekenhof.

Vraag nr. 117
van 14 maart 1996
van mevrouw **RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Heffing leegstand – Beschermd gebouwen

Krachtens het decreet inzake heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting (decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hfst. VIII, afdeling 2 – Belgisch Staatsblad 30-12-1995, blz. 36108 e.v.), geldt er voor beschermde gebouwen een vrijstelling "gedurende de termijn van behandeling door de bevoegde overheid van het restauratiedossier".

Heeft de minister al richtlijnen uitgevaardigd of uitgewerkt inzake de concrete toepassing van die bepalingen ?

Geldt de heffing bijvoorbeeld niet zodra een dossier is ingediend, ongeacht het uitblijven van een beslissing ? Geldt de heffing voor de periode tussen de goedkeuring van het dossier en de aanvang van de werken ? Geldt ze tijdens de uitvoering van de werken ?

Antwoord

De uitvoering van het decreet inzake de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting valt onder de bevoegdheid van mijn collega de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Wat de vrijstelling van heffing voor beschermde gebouwen betreft, moet als termijn van behandeling van het restauratiedossier door de bevoegde overheid worden beschouwd : de termijn die loopt vanaf de indiening van de volledig bevonden aanvraag tot de definitieve oplevering van de werken.

II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE- MENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 40
van 12 februari 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Beleidsondersteuning – Studieopdrachten

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Stedelijk Beleid en Huisvesting

Vraag nr. 52

van 12 februari 1996

van de heer John Taylor

Blz. 496

Vraag nr. 44
van 13 februari 1996
van de heer WILFRIED AERS

Toerisme Vlaanderen – "Belgische" kust

Sinds de zomervakantie komt een netelig probleem geregeld opduiken : gebruikt Vlaanderen nu de benaming "Vlaamse kust" of "Belgische kust" ? Bij de BRTN koos men terecht voor de eerste optie, Toerisme Vlaanderen (het vroegere Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme) blijkt daarentegen moeilijk te doen. In de gevoerde publiciteit genieten Vlamingen, Nederlanders en Duitsers het predikaat "Vlaams" ; Walen, Fransen en Angelsaksers mogen neerkijken op de term "Belgisch" en dit om zogenaamde commerciële redenen.

Onze eigen Vlaamse toeristische dienst is blijkbaar diep beschaamd om onze kust, ook in die landen, als Vlaams aan te prijzen.

Mag het Vlaams karakter van onze kust niet overal ter wereld worden aanprezen ?

Welke maatregelen werden er getroffen om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 70
van 16 februari 1996
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Assebroekse Meersen (Brugge) en Kleiputten van Heist – Aankoop

Op 4 december 1995 ontving ik van de minister een antwoord op mijn vraag in verband met het aankoopbeleid inzake de Assebroekse Meersen. In algemene zin benadrukt de minister hierin zijn voornemen om voor West-Vlaanderen een inhaalbeweging te maken en hij legt hiervoor onder andere meer dan 120 miljoen frank vast. Sedert 1992 is er in West-Vlaanderen geen enkele hectare natuurgebied aangekocht (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 27 november 1995).

a. De Assebroekse Meersen

Voor de Assebroekse Meersen was en is een bedrag van 9.625.280 frank uitgetrokken. Sedert 1992 is er dus geen enkele hectare verworven. De minister stelt daarbij dat de verkoopsbereidheid van de verschillende eigenaars niet altijd zo evident is. Het aankoopcomité van onroerende goederen van het ministerie van Financiën, dat als instrumenterend ambtenaar optreedt voor de Vlaamse Gemeenschap, ziet zich hier vooral geconfronteerd met eigenaars die per hectare het onderste uit de kan willen. Kortom, een patstelling.

Heeft de minister met het oog op het deblokken van dit dossier reeds stappen gezet om tot onteigening over te gaan ?

b. De Kleiputten van Heist

De Kleiputten van Heist is een groengebied, waarbij de rietmoerassen natuurgebied en de omringende weiden buffergebied zijn, gelegen tussen de Heistlaan en het Leopoldkanaal. De Kleiputten bestaan uit twee deelgebieden. Het deelgebied tussen de spoorweglijn en het Leopoldkanaal is eigendom van het Vlaams Gewest. Het natuurtechnisch beheer en de bewaking van dit deelgebied is toegevoerd aan Aminoal-afdeling Natuur.

Het gedeelte ten zuiden van de Isabellavaart is eigendom van particulieren. Het deelgebied tussen de campings De Zilvermeeuw en De Vuurtoren, de Heistlaan en de spoorweglijn, meer bepaald het gebied ten noorden van de Isabellavaart, is eigen-

dom van Toerisme Vlaanderen (het vroegere Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme – VCGT).

Op 24 januari 1994 besliste de raad van beheer van het VCGT om het bovenvermelde gedeelte van de Kleiputten te verkopen. Aministratie-natuur legde er op 9 januari 1995 8,75 miljoen frank voor vast en deelde dit mee aan het aankoopcomité van onroerende goederen van het ministerie van Financiën.

Volgens het ministerie van Financiën kan het Vlaams Gewest slechts onroerende goederen vervreemden na mededinging en aan de meest biedende. In het geval van mededinging worden de Kleiputten onder andere van twee kanten bedreigd : de eigenaar van de vlakbij gelegen campings (in de eerste plaats De Zilvermeeuw) en ... het gemeentebestuur van Knokke-Heist.

In 1994 werd een stuk weide, dat grenst aan camping De Zilvermeeuw, opgehoogd met aangevoerde grond en stenen. De betrokken campinguitbater liet hierop afvalcontainers plaatsen. Na een klacht, ingediend door Natuurrezervaten VZW, afdeling Knokke-Heist, werden de containers verwijderd. De oorspronkelijke toestand van het terrein is echter tot op heden niet hersteld.

In 1991 poogde de gemeenteraad van Knokke-Heist de Kleiputten van Heist via een algemeen plan van aanleg te wijzigen van een groene zone naar een gebied voor passieve recreatie met doorreiskampeer mogelijkheden. De bestemmingswijziging vond gelukkig niet plaats. De gemeente Knokke-Heist zou nu in het buffergebied, gelegen langs de Heistlaan naast camping De Vuurtoren, graag een parking voor mobilhomes aangelegd zien. Aministratie-daarentegen wil hier natuurontwikkeling combineren met recreatiemogelijkheden voor onder andere de recreanten van De Vuurtoren.

Ik respecteer de geldende voorschriften voor vervreemding van onroerende overheidsgoederen en de regels van behoorlijk bestuur. Ik wil er echter op wijzen dat het hier gaat om overdrachten van (onroerende) goederen tussen administraties van het Vlaams Gewest : Toerisme Vlaanderen en Aministratie-natuur.

Ik heb omtrent dit aankoopdossier, een algemene en een bijzondere vraag.

In het algemeen

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om via zijn collega van Financiën, mevrouw Wivina Demees-

ter, bij de federale minister van Financiën, de heer Philippe Maystadt, aan te dringen opdat hij een ontwerp zou indienen dat de wet van 31 maart 1923 (gewijzigd bij programmawet van 6 juli 1989) in die zin wijzigt dat de plicht tot mededinging wordt uitgeschakeld wanneer het om overdrachten gaat van goederen tussen administraties van eenzelfde gewest ?

In het bijzonder

Om vandaag de mededinging te vermijden zou Aministratie moeten kunnen beschikken over een onteigeningsdecreet, zodat zij het goed bij wijze van minnelijke onteigening zou kunnen verwerven en dat zij ook de concurrentiemogelijkheid zou kunnen uitschakelen. Heeft de minister reeds stappen gezet om in het licht van het bovenvermelde tot onteigening over te gaan ?

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 51
van 12 februari 1996
van de heer CARL DECALUWE

Provinciale en gewestelijke huisvestingssubsidies – Cumulatie

In het nieuw provinciaal huisvestingsreglement van de provincie West-Vlaanderen dat op 1 januari 1996 van kracht werd, voorziet men in een subsidie (50 % van de betoelaagde werken, met een maximum van 500.000 frank) voor publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die een woning verbouwen, saneren en/of aanpassen ten behoeve van kansarmen. Enkele vennootschappen kunnen ook in aanmerking komen voor deze provinciale betoelaging.

1. Kunnen volgens de minister investeringen aan woningen, opgenomen in een investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in het kader van een herwaarderingsgebied, woonnoodgebied, kansarme woningen ..., in aanmerking komen voor een provinciale toelage ?
2. Zo ja, waar wordt bepaald dat de overheidsbijdrage (provincie en gewest) cumulatief niet meer dan 100 % mag bedragen ?
3. Hoe verloopt de coördinatie en de controle hierop en welke instructies heeft de minister hieromtrent gegeven ?

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
○ 40	12.02.1996	J. Taylor	<i>Beleidsondersteuning – Studieopdrachten</i>	499
○ 44	13.02.1996	W. Aers	<i>Toerisme Vlaanderen – "Belgische" kust</i>	499
51	05.03.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Gemeenschapssteun voor lokale projecten</i>	453
52	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel De Hoof (Voeren) – Erfpacht</i>	492
53	06.03.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Casa Chile-project Valparaiso – Stand van zaken</i>	453
55	12.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Randkrant Vlaams-Brabant – Regeringsinitiatieven</i>	454
56	12.03.1996	D. Lootens-Stael	<i>Ambassadeur Iran – Nederlands</i>	492
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
92	05.03.1996	J. Gabriels	<i>Diploma landmeter – Centrale examencommissie</i>	454
93	06.03.1996	H. Lauwers	<i>Provincies-schuldeisers – Betaling</i>	454
94	07.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Universiteit Gent – Aanstelling opdrachthouders</i>	456
95	07.03.1996	C. Van Eyken	<i>Onderwijs Brusselse randgemeenten – Inschrijvingsregeling en niveau</i> ..	456
96	07.03.1996	H. Suykerbuyk	<i>Onderwijsprojecten met buurlanden – Concretisering</i>	457
97	14.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Contractuelen – Langdurige afwezigheid wegens ziekte</i>	458
98	14.03.1996	M. Olivier	<i>Gemeenschapsambtenaren – Halftijds verlof voor stervensbegeleiding</i> ..	492
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
○ 70	16.02.1996	A. Van Nieuwkerke	<i>Assebroekse Meersen (Brugge) en Kleiputten van Heist – Aankoop</i>	499
76	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Aquafin – Financiële verslagen</i>	458
77	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Aquafin – Diverse kosten</i>	459
78	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Tankstation Mechelsesteenweg Willebroek – Milieuvergunning</i>	460
79	06.03.1996	A. Denys	<i>Pluimveemest – Afzetgebieden</i>	461
80	06.03.1996	J. Malcorps	<i>Aankoopbeleid kustduinen – Verwervingsplan</i>	461
81	06.03.1996	J. Malcorps	<i>EU-steunprogramma milieuvriendelijke landbouw – Uitwerking</i>	462
82	06.03.1996	J. Malcorps	<i>Adviezen OVAM en VMM – Naleving</i>	463
83	06.03.1996	J. Geysels	<i>Britse militaire basissen – Bestemming</i>	463
84	06.03.1996	J. De Roo	<i>Natuurgebieden Oost-Vlaanderen – Overheidsaankopen</i>	463
85	06.03.1996	C. Van Eyken	<i>VDAB Halle-Vilvoorde – Franstalige werklozen</i>	464
86	06.03.1996	E. Matthijs	<i>Vlarem II bis – Zwembaden</i>	493
87	06.03.1996	J. De Meyer	<i>Vlarem – Roofvogels, emoes en struisvogels</i>	494

88	06.03.1996	J. Stassen	<i>Beschermde vogels – Erkende controle-experts</i>	464
89	12.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Aquafin – Controle</i>	465

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

27	05.03.1996	C. Lisabeth	<i>Automatische ontspanningstoestellen – Belasting</i>	465
28	05.03.1996	C. Lisabeth	<i>Spelen en weddenschappen – Belasting</i>	467
29	07.03.1996	J. Penris	<i>Serviceflats Invest – Investerings</i>	470
30	07.03.1996	K. Van Dijk	<i>Ziekenhuisbedden – Regio Mol-Herentals-Geel</i>	494
33	21.03.1996	F. Vermeiren	<i>Serviceflats Invest – Stand van zaken</i>	470

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

120	05.03.1996	R. Van Den Heuvel	<i>Lintbebouwing – Theorie en praktijk</i>	471
121	05.03.1996	J. Stassen	<i>N45 – Doortrekking Ninove</i>	472
122	05.03.1996	B. Vandendriessche	<i>Meulestedebrug Gent – Verkeershinder</i>	472
123	05.03.1996	P. Huybrechts	<i>Veerdienst Niel-Wintam – Verplaatsing</i>	473
124	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Ring Willebroek – Tijdelijk traject</i>	473
125	05.03.1996	C. Decaluwé	<i>Ring Kortrijk – Afwerking</i>	473
126	05.03.1996	C. Decaluwé	<i>N36 Harelbeke – Afwerking</i>	474
127	05.03.1996	C. Decaluwé	<i>E17 Waregem, Marke, Menen – Geluidsschermen</i>	474
128	06.03.1996	C. Decaluwé	<i>Verkeerscomplex R8-A19 Bissegem – Afwerking</i>	475
129	06.03.1996	C. Decaluwé	<i>N43 doortocht Aalbeke – Aanpassingswerken</i>	475
130	06.03.1996	J. Geysels	<i>Britse militaire basissen – Bestemming</i>	475
131	07.03.1996	V. Dua	<i>Heraanleg Dampoort Gent – Zwakke weggebruikers</i>	476
132	07.03.1996	C. Decaluwé	<i>Zuiderring Tielt – Realisatie</i>	476
133	07.03.1996	C. Decaluwé	<i>Westelijke ring Kortrijk en N328 – Realisatie</i>	476
134	07.03.1996	E. Schuermans	<i>Personenvervoer – Airportservice</i>	477
135	07.03.1996	B. Vandendriessche	<i>Leie Gent-Deinze – Oeverwerken</i>	478
136	07.03.1996	L. Sannen	<i>Hoogspanningslijn Zedelgem-Izegem – Gewestplanwijziging</i>	478
137	12.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Verkeersslachtoffers – Opvang</i>	479
138	14.03.1996	J. Malcorps	<i>Bedrijfsuitbreiding – Theoretische bufferzones, feitelijke woonzones</i> ...	479

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

56	05.03.1996	C. Decaluwé	<i>Administratie Land- en Tuinbouw Kortrijk – Verhuis</i>	480
57	06.03.1996	A. Denys	<i>Pluimveemest – Afzetgebieden</i>	480
58	06.03.1996	J. Malcorps	<i>EU-steunprogramma milieuvriendelijke landbouw – Uitwerking</i>	481
59	06.03.1996	M. Doomst	<i>Brusselse kabel – Car TV</i>	481

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

○ 51	12.02.1996	C. Decaluwé	<i>Provinciale en gewestelijke huisvestingssubsidies – Cumulatie</i>	500
52	12.02.1996	J. Taylor	<i>Beleidsondersteuning – Studieopdrachten</i>	496
57	05.03.1996	C. Decaluwé	<i>Toewijzing sociale woningen – Registers kandidaat-huurders</i>	482
58	05.03.1996	C. Decaluwé	<i>Sociaal huurpatrimonium – Inbreng privé-woningen</i>	482
59	06.03.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale woonwijk Wezembeek-Oppem – Wegenonderhoud</i>	496
60	06.03.1996	C. Decaluwé	<i>Domus Flandria – Tegemoetkomingen en subsidies</i>	482
61	06.03.1996	V. Dua	<i>Sociale woonwijk De Blokken Gent – Renovatie</i>	483
62	07.03.1996	M. Van Der Poorten	<i>Gemeentebtenaren – Diploma Bestuurswetenschappen</i>	483
63	14.03.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale woningen – Aansluitingskosten</i>	484
64	14.03.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale huurprijs – Effect pensioensparen</i>	484

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

107	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Leveranciers OCMW-rusthuizen – Aanbestedingen</i>	485
108	05.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Federale sportcentra – Overdracht</i>	486
109	06.03.1996	V. Dua	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Scholen</i>	487
110	05.03.1996	N. Maes	<i>Opvang mentaal gehandicapten – Wachtlijsten</i>	488
111	06.03.1996	H. Lauwers	<i>Provincies-schuldeisers – Betaling</i>	489
112	06.03.1996	H. Lauwers	<i>Beroepsopleiding volwassen gehandicapten – Statuut</i>	489
113	06.03.1996	J. Stassen	<i>Gemeentelijke cultuurraden – Oudenaarde-Aalst</i>	490
114	12.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Toepassing taalwetgeving – Dienstorder Vlaams-Brabant</i>	491
115	12.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>BLOSO en VZW Clearing House – Kritiek Rekenhof</i>	498
116	14.03.1996	Y. Avontroodt	<i>Beleidsorganen – Vertegenwoordiging ziekenfondsen</i>	491
117	14.03.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Heffing leegstand – Beschermde gebouwen</i>	498